

Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 24.04.1971)
Inwerkingtreding: 01.01.1972 (K.B. 25.10.71, art. 1 ; B.S. 04.11.1971)

Gewijzigd bij:

Wet van 7 april 2019 betreffende de sociale bepalingen van de jobsdeal (B.S. 19.04.2019);
Inwerkingtreding 27.01.2019.

Wet van 21 december 2018 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken (B.S. 17.01.2019); Inwerkingtreding 27.01.2019 of 01.01.2020.

Wet van 6 december 2018 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (B.S. 18.12.2018); Inwerkingtreding 28.12.2018.

Koninklijk besluit van 23.11.2017 tot wijziging van de arbeidsongevallen- en beroepsziekten-wetgeving ter uitvoering van artikel 16 van de wet van 16 augustus 2016 met betrekking tot de fusie van het Fonds voor arbeidsongevallen en het Fonds voor de beroepsziekten (B.S. 14.12.2017); Inwerkingtreding 01.01.2017.

Wet van 30.09.2017 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken (B.S. 16.10.2017, Erratum B.S. 19.10.2017); Inwerkingtreding 26.10.2017, tenzij anders bepaald.

Wet van 25.12.2016 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken (B.S. 29.12.2016; Erratum B.S. 16.01.2017); Inwerkingtreding 08.01.2017.

Wet van 16.05.2016 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken (B.S. 23.05.2016) ;
Inwerkingtreding 02.06.2016.

Wet van 13.03.2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen (B.S. 23.03.2016); Inwerkingtreding 23.03.2016.

Wet van 16.11.2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken (B.S. 26.11.2015) ;
Inwerkingtreding 26.11.2015 voor de art. 51 en 53 en 01.01.2015 of 01.07.2015 voor het art. 52.

Wet van 20.07.2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken (B.S. 21.08.2015);
Inwerkingtreding 01.01.2016 voor art. 27 en 01.07.2015 voor art. 51.

Programmawet van 10.08.2015 (B.S. 18.08.2015); Inwerkingtreding 01.01.2016.

Wet van 23.04.2015 tot verbetering van de werkgelegenheid (B.S. 27.04.2015);
Inwerkingtreding 01.01.2016 voor art. 8 en 01.10.2015 voor art.9 .

Wet van 25.04.2014 houdende diverse bepalingen inzake sociale zekerheid (B.S. 06.06.2014); Inwerkingtreding op 16.06.2014.

Wet van 21. 12.2013 houdende dringende diverse bepalingen inzake sociale wetgeving (B.S. 27.01.2014, Erratum B.S. 27.02.2014, Erratum B.S. 19.05.2014) ; Inwerkingtreding: 06.02.2014, met uitzondering van art. 59quater, vierde lid, 2°, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, zoals gewijzigd bij artikel 9, die in werking treedt op 01.09.2014, zie KB 27.05.2014, art. 2.

Koninklijk besluit van 11.12.2013 houdende het personeel van de Belgische Spoorwegen (B.S. 16.12.2013); Inwerkingtreding op 01.01.2014.

Programmawet 28.06.2013 (B.S. 01.07.2013, 2° Uitgave); Inwerkingtreding: 01.01.2013.

Programmawet (I) van 29.03.2012 (B.S. 06.04.2012); Inwerkingtreding 01.01.2012.

Wet van 14.04.2011 houdende diverse bepalingen (B.S. 06.05.2011); Inwerkingtreding : 06.05.2011.

Koninklijk besluit van 03.03.2011 betreffende de evolutie van de toezichtsarchitectuur voor de financiële sector (B.S. 09.03.2011); Inwerkingtreding 01.04.2011.

Wet van 06.06.2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek (B.S. 01.07.2010); Inwerkingtreding : 01.07.2011.

Programmawet van 17.06.2009 (B.S. 26.06.2009, Ed. 2); Inwerkingtreding : 01.07.2009.

Wet van 06.05.2009 houdende diverse bepalingen (B.S. 19.05.2009); Inwerkingtreding : 29.05.2009.

Economische Herstelwet van 27.03.2009 (B.S. 07.04.2009); Inwerkingtreding : 17.04.2009 met uitzondering van artikel 50 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2009.

Programmawet van 22.12.2008 (B.S. 29.12.2008, Ed. 4); Inwerkingtreding : 01.01.2009 voor artikel 86 en 08.01.2009 voor artikel 125.

Wet van 24.07.2008 houdende diverse bepalingen (I) (B.S. 07.08.2008; inwerkingtreding : 17.08.2008. Art. 171. Onderhavig hoofdstuk is van toepassing op de voordelen die vanaf 1 januari 2008 worden betaald of toegekend op basis van onderhavig hoofdstuk en in overeenstemming met de procedure, de nadere regels en de voorwaarden die zijn vastgelegd bij het koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad bedoeld in artikel 160)

Wet van 08.06.2008 houdende diverse bepalingen (I) (B.S. 16.06.2008); Inwerkingtreding : 16.06.2008, met uitzondering van het art. 33, dat in werking treedt op 26.06.2008. Art. 62: De bepaling van artikel 59 is van toepassing op de arbeidsongevallen overkomen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit hoofdstuk.

Wet van 21.12.2007 betreffende de uitvoering van het interprofessioneel akkoord 2007-2008 (B.S. 31.12.2007, Ed. 4); Inwerkingtreding : 01.01.2008.

Wet van 03.06.2007 houdende diverse arbeidsbepalingen (B.S. 23.07.2007); Inwerkingtreding : 02.08.2007.

Wet van 17.05.2007 tot wijziging van de wet van 3 juli 1967 en van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 14.06.2007); Inwerkingtreding : 01.07.2007.

Wet van 11.05.2007 houdende wijziging van diverse bepalingen betreffende arbeidsongevallen, beroepsziekten en het asbestfonds met betrekking tot wettelijk samenwonenden (B.S. 26.06.2007); Inwerkingtreding : 26.06.2007 voor de artikelen 9 tot 17 (Voor de ongevallen overkomen voor deze datum blijven de bepalingen gelden zoals zij van kracht waren voor de inwerkingtreding van deze wet.)

Wet van 25.04.2007 houdende diverse bepalingen (IV) (B.S. 08.05.2007); Inwerkingtreding : 18.05.2008.

Wet van 01.04.2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme (B.S. 15.05.2007); Inwerkingtreding : 01.05.2008.

Programmawet (I) van 27.12.2006 (B.S. 28.12.2006 - Ed. 3) Inwerkingtreding 01.01.2007 voor artikel 260.

Wet van 27.12.2006 houdende diverse bepalingen (I) (B.S. 28.12.2006 - Ed. 3); Inwerkingtreding : 01.01.2007 voor de artikelen 110 en 111. De artikelen 176 en 177 treden in werking op de datum bepaald door de Koning.

Wet van 20.07.2006 houdende diverse bepalingen (B.S. 28.07.2006); Inwerkingtreding : 07.08.2006. Artikel 343 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1983; artikel 345 treedt in werking op 1 januari 2007; de artikelen 344, 346, 347 en 348 hebben respectievelijk uitwerking met ingang van 1 januari 1983, 1 januari 1988, 1 januari 1997 en 1 april 1998 en treden buiten werking op 1 januari 2007.

Wet van 13.07.2006 houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling (B.S. 01.09.2006); Inwerkingtreding: 01.09.2006 met uitzondering van de artikelen 45, 54, 55, 57, 70, die in werking treden op een datum te bepalen door de Koning; van artikel 60, 1° tot 5° dat in werking treedt op 17.09.2001; van artikel 67 dat in werking treedt op 01.01.2004; van het Hoofdstuk III waarvan elke afdeling in werking treedt op de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, te bepalen datum.

Programmawet van 11.07.2005 (B.S. 12.07.2005); De artikelen 2 en 3 treden in werking op 1 juli 2005 voor de ongevallen overkomen vanaf deze datum. De artikelen 4 en 5 treden in werking en worden van kracht vanaf 1 september 2004.

Wet van 03.07.2005 houdende diverse bepalingen betreffende het sociaal overleg (B.S. 19.07.2005). Het artikel 40 treedt in werking op 1 januari 2009.

Programmawet van 27.12.2004 (B.S. 31.12.2004); Inwerkingtreding 10.01.2005, met uitzondering van artikel 154 dat in werking treedt op 01.05.2013.

Koninklijk besluit van 18.10.2004 houdende sommige maatregelen voor de reorganisatie van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (B.S. 20 oktober 2004, Erratum B.S. 9.11.2004); Inwerkingtreding 01.01.2005.

Programmawet van 09.07.2004 (B.S. 15.07.2004); Inwerkingtreding 25.07.2004, met uitzondering van het artikel 277 dat in werking treedt en van kracht wordt vanaf 1 december 2003.

Programmawet van 22.12.2003 (B.S. 31.12.2003); Inwerkingtreding: 01.12.2003

Koninklijk besluit van 25.03.2003 tot uitvoering van artikel 45, § 2, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (B.S. 31.03.2003); Inwerkingtreding 01.01.2004.

Wet van 24.02.2003 betreffende de modernisering van het beheer van de sociale zekerheid en betreffende de elektronische communicatie tussen ondernemingen en de federale overheid, (B.S. 02.04.2003); Inwerkingtreding: 01.01.2003.

Programmawet (I) van 24.12.2002 (B.S. 31.12.2002); Inwerkingtreding: 31.12.2002 met uitzondering van de artikelen 137 tot 140 die in werking zullen treden op de datum bepaald door de Koning, en de artikelen 162 en 163 die in werking treden op 01.01.2003.

Koninklijk besluit van 05.11.2002 tot wijziging van sommige bepalingen, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, (B.S. 20.11.2002); Inwerkingtreding 01.01.2013

Wet van 10.08.2001 houdende de aanpassing van de arbeidsongevallenverzekering aan de Europese richtlijnen betreffende de directe verzekering met uitzondering van de levensverzekering (B.S. 07.09.2001); Inwerkingtreding: 17.09.2001

Art. 35 van deze wet bepaalt dat in alle bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 de woorden «verzekeraar», «verzekeringsinstelling» en «gemachtigde verzekeraar» vervangen worden door het woord «verzekeringsonderneming». Tevens valt op te merken dat artikel 36 van voornoemde wet artikel 20, 10°, van de wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheken, ingevoegd door de wet van 10 april 1971, opheft.

Programmawet van 19.07.2001 (B.S. 28.07.2001); Inwerkingtreding: 28.07.2001, met uitzondering van artikel 10, dat in werking treedt op de datum bepaald door de Koning.

Koninklijk besluit van 10.06.2001 tot het in overeenstemming brengen van de sociale zekerheid met het koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels (B.S. 31.07.2001); Inwerkingtreding 01.01.2003.

Koninklijk besluit van 10 juni 2001 waarin, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, het uniform begrip " gemiddeld dagloon" wordt vastgesteld en sommige wettelijke bepalingen in overeenstemming worden gebracht (B.S. 31.07.2001); Inwerkingtreding 01.01.2003.

Wet van 23.03.2001 tot wijziging van de wetgeving betreffende het verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat, wat de burgemeester, schepenen, de voorzitter en de leden van het bureau van de districtsraden en OCMW-voorzitter betreft en tot invoering van een suppletief sociaal statuut voor de OCMW-voorzitter (B.S. 05.04.2001, Erratum B.S. 16.05.2001); Inwerkingtreding: 01.04.2001

Wet van 19.01.2001 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de regeling inzake automatische vergoeding van de schade, geleden door zwakke weggebruikers en passagiers van motorrijtuigen (B.S. 21.02.2001) ; Inwerkingtreding 03.03.2001

Wet van 12.08.2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (B.S. 31.08.2000, Erratum, B.S. 25.01.2001); ; Inwerkingtreding: 10.09.2000 voor de artikelen 44 tot 48 en 50. De artikelen 51, 52 en 119 van deze wet bepalen de volgende beginselen.

Art. 51. De Algemene Spaar- en Lijfrentekas sluit met een tot de rentedienst gemachtigde verzekeraar een overeenkomst tot overdracht van de bij haar gevestigde rentekapitalen.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder deze overdracht plaatsvindt. De minister die de Sociale Zaken onder zijn bevoegdheid heeft, verleent goedkeuring aan de in het eerste lid bedoelde overeenkomst.

De overdracht heeft uitwerking op de datum van inwerkingtreding van het ministerieel besluit dat goedkeuring verleent aan de in het eerste lid bedoelde overeenkomst. Ze geldt ten aanzien van alle rentegenieters en alle betrokken derden.

Art. 52. Artikel 49 treedt in werking op de in artikel 51, vierde lid, bepaalde datum.

Art. 119 treedt in werking bij de eerstvolgende algehele vernieuwing van de gemeenteraden (08.10.2000).

Koninklijk besluit van 20.07.2000 houdende uitvoering inzake de aangelegenheden die ressorteren onder het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (B.S. 30.08.2000); Inwerkingtreding: 01.01.2002

Wet van 24.12.1999 houdende sociale en diverse bepalingen (B.S. 31.12.1999); Inwerkingtreding: 10.01.2000 (o.a. voor de art. 97 tot 99)

Wet van 03.05.1999 tot regeling van de bevoegdheidsverdeling ingevolge de integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de federale politie (B.S. 29.05.1999); Inwerkingtreding: 01.04.1999 (voor artikel 58)

Wet van 03.05.1999 houdende budgettaire en diverse bepalingen (B.S. 04.05.1999)

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van deze wet. Inwerkingtreding van artikel 35 vastgesteld op 01-01-2003 door KB 12.03.2003, art. 8

Wet van 25.01.1999 houdende sociale bepalingen (B.S. 06.02.1999); Inwerkingtreding: 16.02.1999 (voor de art. 4 tot 13)

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van artikel 2.

Wet van 20.05.1998 tot wijziging van artikel 46 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 01.08.1998); Inwerkingtreding: 11.08.1998

Wet van 22.02.1998 houdende sociale bepalingen (B.S. 03.03.1998)

Hoofdstuk I van deze wet treedt in werking 13 maart 1998 met uitzondering van de artikelen 2, 9 en 14. Artikel 12 heeft uitwerking op 1 januari 1994 voor de in artikel 45quater, eerste en tweede lid, bedoelde ongevallen en op 1 januari 1997, voor de in artikel 45quater, derde en vierde lid, bedoelde ongevallen

Koninklijk besluit van 08.08.1997 houdende maatregelen met het oog op de uitbouw van het globaal beheer van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 9 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en van artikel 3, § 1, 4° van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, (B.S. 29.08.1997); Inwerkingtreding: 01.07.1997

Koninklijk besluit van 16.12.1996 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, in uitvoering van artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie; (B.S. 31.12.1996) Inwerkingtreding: 01.01.1997 met uitzondering van de artikelen 2, 3, 2°, 5, 6 en 10, voor zover ze betrekking hebben op de bij artikel 42bis, tweede lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bedoelde kapitalen. Deze treden in werking op de datums en voor de kapitalen vastgesteld door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit.

Wet van 29.04.1996 houdende sociale bepalingen (B.S. 30.04.1996); Inwerkingtreding: 10.05.1996 met uitzondering van de artikelen 2, 3, 4, 8, 10, 14, 1°, en 2°, 18, 19, 20 en 30 van deze wet. De artikelen 2, 3 en 4 hebben uitwerking met ingang van 13 juni 1979 en zijn van toepassing op de overlijdens die zich voordeden vanaf deze datum. In afwijking van het voorgaande lid, treden de nieuwe bepalingen van de artikelen 13, §§ 4 en 5, en 15, § 1, vierde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, in werking op de datum van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad en slechts voor de ongevallen, overkomen vanaf deze datum. Artikel 8 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995; De artikelen 10 en 14, 1° en 2°, hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1995. De artikelen 18, 19 en 20 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1972.

Wet van 30.03.1994 houdende sociale bepalingen (B.S. 31.03.1994); Inwerkingtreding: 01.01.1994

Wet van 06.08.1993 houdende sociale en diverse bepalingen (B.S. 09.08.1993); Inwerkingtreding: 01.07.1993

Wet van 30.12.1992 houdende sociale en diverse bepalingen (B.S. 09.01.1993); Inwerkingtreding: 19.01.1993

Wet van 12.07.1991 tot wijziging van artikel 8, § 1, tweede lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 26.09.1991); Inwerkingtreding: 06.10.1991

Wet van 04.04.1991 tot regeling van het gebruik van de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen door ministeriële diensten en door de instellingen van sociale zekerheid die onder het Ministerie van Sociale Voorzorg ressorteren (B.S. 27.06.1991); Inwerkingtreding: 01.07.1993

Wet van 29.12.1990 houdende sociale bepalingen (B.S. 09.01.1991); Inwerkingtreding: 19.01.1991 met uitzondering van de artikelen 111 en 112 die in werking treden op 1 januari 1988.

Wet van 20.07.1990 houdende sociale bepalingen (B.S. 01.08.1990); Inwerkingtreding: 01.09.1990

Programmawet van 22.12.1989 (B.S. 30.12.1989); Inwerkingtreding: 09.01.1990, met uitzondering van art. 37 dat uitwerking heeft vanaf 1 juli 1987

Programmawet van 06.07.1989 (B.S. 08.07.1989); Inwerkingtreding: 18.07.1989

Koninklijk besluit nr. 530 van 31.03.1987 tot wijziging van de arbeidsongevallenwetgeving (B.S. 16.04.1987); Inwerkingtreding: 01.01.1988

Koninklijk besluit nr. 476 van 19.11.1986 tot wijziging van de modaliteiten van de tenlasteneming van de aanvullende uitkeringen ingesteld bij het koninklijk besluit van 9 december 1965 tot vaststelling van het bedrag en de voorwaarden betreffende de toekenning van een aanvullende uitkering aan sommige in Frankrijk tewerkgestelde grensof seizoensarbeiders en aan hun weduwen (B.S. 04.12.1986); Inwerkingtreding: 01.01.1986

Wet van 01.08.1985 houdende sociale bepalingen (B.S. 06.08.1985); Inwerkingtreding: 06.08.1985

Wet van 17.07.1985 tot aanvulling van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 24.08.1985); Inwerkingtreding: 24.08.1985

Koninklijk besluit van 22.04.1985 tot uitvoering van artikel 12 van het koninklijk besluit nr. 179 van 30 december 1982 betreffende de experimenten voor aanpassing van de arbeidstijd in de ondernemingen met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid (B.S. 30.04.1985); Inwerkingtreding: 01.01.1984

Koninklijk besluit nr. 285 van 31.03.1984 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 13.04.1984); Inwerkingtreding: 01.04.1984 voor de ongevallen overkomen vanaf die datum, met uitzondering van artikel 3, dat in werking treedt op 1 juli 1984

Wet van 09.11.1983 tot wijziging van artikel 63 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 29.12.1983); Inwerkingtreding 08.01.1984

Koninklijk besluit nr. 212 van 26.09.1983 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 en van artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 85 van 31 juli 1982 tot storting van een bedrag van 400 miljoen frank door de verzekeringsondernemingen aan het Fonds voor arbeidsongevallen (B.S. 07.10.1983); Inwerkingtreding: 01.01.1983 met uitzondering van artikel 1, 3°, dat in werking treedt op 07.10.1983.

Koninklijk besluit nr. 128 van 30.12.1982 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 12.01.1983); Inwerkingtreding: 01.01.1983

Koninklijk besluit nr. 39 van 31.03.1982 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 03.04.1982)

Het KB van 19.04.1982 (B.S. 24.04.1982) stelt voor iedere bepaling van dit besluit de datum van inwerkingtreding vast. De Herstelwet van 31.07.1984 (B.S. 10.08.1984) , art. 14 bevestigt de inwerkingtreding van sommige artikelen.

Wet van 22.07.1981 tot wijziging van artikel 8 § 2 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 15.08.1981); Inwerkingtreding: 25.08.1981

Programmawet 1981 van 02.07.1981 (B.S. 08.07.1981); Inwerkingtreding: 08.07.1981

Koninklijk besluit nr. 18 van 06.12.1978 tot wijziging en aanvulling van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 23.01.1979); Inwerkingtreding: 02.02.1979

Koninklijk besluit nr. 15 van 23.10.1978 tot verlenging van de verjaringstermijnen van de strafvordering die in sommige sociale wetten zijn ingeschreven (B.S. 09.11.1978); Inwerkingtreding 19.11.1978

Wet van 07.07.1978 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 12.10.1978); Inwerkingtreding 22.10.1978

Wet van 24.12.1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977 (B.S. 28.12.1976); Inwerkingtreding: 01.01.1977

Koninklijk besluit van 13.05.1976 tot verhoging van de bijdragevoet bepaald bij artikel 59, 1° van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (B.S. 18.05.1976); Inwerkingtreding: 01.04.1976

Koninklijk besluit van 20.06.1972 tot verhoging van de bijdragevoet voorzien bij artikel 59, 1° van de arbeidsongevallenwet (B.S. 24.06.1972); Inwerkingtreding: 01.01.1972

Hoofdstuk I - Inleidende bepalingen

Afdeling 1 - Toepassingsgebied.

Artikel 1. Deze wet vindt toepassing op alle personen die als werkgever, werknemer of daarmee gelijkgestelde, geheel of gedeeltelijk vallen onder:

- 1° de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944, betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;
- 2° [...] (opgeheven bij W 24.12.2002, art. 162 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)
- 3° de besluitwet van 7 februari 1945, betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij.

[**Art. 1/1.** Deze wet vindt eveneens toepassing op de personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid, en op hun werkgevers.

In afwijking van het eerste lid is de wet niet van toepassing op de opleidingen die buiten enig wettelijk kader worden ingericht.

De Koning kan, voor de categorieën van personen die Hij bepaalt, de persoon aanduiden die als werkgever wordt beschouwd.

De Koning bepaalt de categorieën van getroffenen waarvoor de bijzondere regeling van artikel 86/1 geldt.

Op advies van het beheerscomité voor de arbeidsongevallen publiceert Fedris de lijst van de personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid, en van hun werkgevers, die onder het toepassingsgebied van deze wet vallen.

De werkgever moet zich bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid laten inschrijven en aan deze laatste een aangifte door middel van een door deze Rijksdienst goedgekeurde elektronische techniek verrichten.] (W 21.12.2018, art.2 - Inwerkingtreding: 01.01.2020).

Art. 2. Deze wet vindt eveneens toepassing op de reders die hun eigen schip exploiteren; zij worden geacht zowel werkgever als werknemer te zijn.

Art. 3. De Koning kan:

- 1° volgens de nadere regelen die Hij bepaalt de toepassing van deze wet uitbreiden tot andere categorieën van personen; de Koning kan tevens de persoon aanduiden die als werkgever wordt beschouwd;
- 2° bijzondere regelen vaststellen in verband met de toepassing van deze wet op bepaalde categorieën van personen.

Art. 4. Deze wet vindt geen toepassing op:

- 1° de personen op wie de wet van 3 juli 1967, betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en voor de beroepsziekten in de overheidssector toepasselijk wordt verklaard;
- 2° de militairen en de daarmee gelijkgestelden die vallen onder de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd d.d. 5 oktober 1948.

[3° de personen die zich in een statutair verband bevinden met HR Rail;] (ingevoegd bij W. 29.12.1990, art. 123, 3° - Inwerkingtreding 01.01.1991, en vervangen bij K.B. 18.10.2004, art. 20 - Inwerkingtreding 01.01.2005, en gewijzigd bij KB 11.12.2013, art. 54 - Inwerkingtreding 01.01.2014)

[4° de personen die een met een wedde bezoldigd, uitvoerend politiek mandaat uitoefenen bij een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (ocmw), een provincie, een vereniging van gemeenten of een ocmw-vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 en hun vervangers bedoeld in artikel 37quater van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers] (ingevoegd W 12.08.2000, art. 119 - Inwerkingtreding 08.10.2000 en vervangen W 27.12.2006, art. 110 - Inwerkingtreding: 01.01.2007).

[5°.(ingevoegd door W 23.03.2001, art. 12 - Inwerkingtreding 01.04.2001, en opgeheven door W 27.12.2006, art. 111 - Inwerkingtreding: 01.01.2007)]

Art. 5. Voor de toepassing van deze wet worden gelijkgesteld met:

[1° werknemers : de personen die daarmee worden gelijkgesteld voor de toepassing van de in artikel 1 bedoelde wetten, de in artikel 1/1 bedoelde personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid, en de personen tot wie de Koning de toepassing van onderhavige wet uitbreidt ter uitvoering van artikel 3;

2° werkgevers : de personen die de onder 1° bedoelde personen te werk stellen en de personen die hetzij krachtens artikel 1/1, derde lid, hetzij krachtens artikel 3, 1°, als werkgever worden beschouwd;] (W 21.12.2018, art.3 - Inwerkingtreding: 01.01.2020).

3° een arbeidsovereenkomst: de arbeidsverhoudingen tussen de met werkgevers en werknemers gelijkgestelde personen;

4° een onderneming: de inrichtingen van de met werkgevers gelijkgestelde personen.

[Voor de toepassing van hoofdstuk II van deze wet wordt verstaan onder :

1° wettelijke samenwoning : de samenwoning van twee partners die overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek een overeenkomst hebben opgesteld waarin voor de partijen is voorzien in een verplichting tot hulp die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben;

2° wettelijk samenwonende of wettelijk samenwonende partner : de persoon die wettelijk samenwoont met een partner en waarbij tussen beide partners een overeenkomst is opgesteld overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek waarin voor de partijen is voorzien in een verplichting tot hulp die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben]. (Ingevoegd bij W 11.05.2007, art. 9 : Inwerkingtreding : AO vanaf 26.06.2007)

[Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

1° telewerk : het structurele telewerk zoals bepaald door de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 85 en de latere wijzigende collectieve arbeidsovereenkomsten, net als het occasionele telewerk zoals bepaald in artikel 23, 1°, van de wet van 5 maart 2017 betreffende werkbaar en wendbaar werk;

2° telewerker : elke werknemer die telewerk oals hierboven bepaald verricht.]. (W 21.12.2018, art. 25 - Inwerkingtreding: 27.01.2019)

Art. 6. § 1. De nietigheid van de arbeidsovereenkomst kan niet worden ingeroepen ten aanzien van de toepassing van deze wet.

§ 2. Elke overeenkomst strijdig met de bepalingen van deze wet is van rechtswege nietig.

[§ 3. De rechter ziet bij uitspraak over de rechten van de getroffene en zijn rechthebbenden ambtshalve na of de bepalingen van deze wet nageleefd worden.] (W 07.07.1978, art. 1: Inwerkingtreding 22.10.1978)

Afdeling 2 - Begripsomschrijving

Art. 7. Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeidsongeval aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

[Wordt eveneens als arbeidsongeval aangezien, het ongeval dat een werknemer buiten de uitoefening van zijn overeenkomst is overkomen maar dat veroorzaakt is door een derde wegens de uitvoering van de overeenkomst.] (W 21.12.2013, art. 6 - Inwerkingtreding 06.02.2014)

Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst. [Het ongeval veroorzaakt door terrorisme, zoals bepaald in de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme, en overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, wordt geacht te zijn overkomen door het feit van de uitvoering van die arbeidsovereenkomst]. (W 01.04.2007, art. 21 - Inwerkingtreding : 01.05.2008)

[Het ongeval overkomen aan de telewerker wordt, behoudens tegenbewijs, geacht overkomen te zijn tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst :

1° wanneer het ongeval gebeurt op de plaats of de plaatsen die schriftelijk zijn vermeld als de plaats om zijn werk te verrichten, in een telewerkovereenkomst of in enig ander document dat het telewerk generiek of punctueel, collectief of individueel, toelaat.

Als de plaats(en) niet werd(en) vermeld, zal het vermoeden van toepassing zijn op de woonplaats of de plaats(en) waar het telewerk gewoonlijk wordt uitgevoerd;

en

2° wanneer het ongeval gebeurt tijdens de periode van de dag die is vermeld in een document zoals bedoeld in 1° als periode waarin arbeid kan verricht worden. Bij ontstentenis van dergelijke vermelding in de schriftelijke overeenkomst zal het vermoeden van toepassing zijn tijdens de werkuren die de telewerker zou moeten presteren indien hij in de lokalen van de werkgever zou zijn tewerkgesteld.] (W 21.12.2018, art. 26 - Inwerkingtreding: 27.01.2019)

Art. 8. § 1. Wordt eveneens als arbeidsongeval aangezien het ongeval dat zich voordoet op de weg naar en van het werk.

Onder de weg naar en van het werk wordt verstaan het normale traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd. [Het traject blijft normaal indien de werknemer de nodige en redelijkerwijze te verantwoorden omwegen maakt:

1° langs de verschillende verblijfs- en arbeidsplaatsen of op- en afstapplaatsen om zich, in het kader van gemeenschappelijk woon-werkverkeer, samen met een of meer andere personen met een of meer andere personen met een voertuig te verplaatsen;

2° met het oog op het wegbrengen of ophalen van de kinderen naar of van de kinderopvangplaats of de school.] (W 12.07.1991, art. 1 - Inwerkingtreding: 06.10.1991)

De werknemer wordt geacht zich eveneens op de plaats waar hij werkt te bevinden, wanneer hij onder meer:

1° aldaar, zelfs buiten de arbeidsuren, met de uitdrukkelijke of stilzwijgende toelating van de werkgever een opdracht als vakbondsafgevaardigde of vertegenwoordiger van de werknemers vervult;

2° een vergadering van de ondernemingsraad of het veiligheidscomité bijwoont;

3° met de uitdrukkelijke of stilzwijgende toelating van de werkgever vormingslessen bijwoont welke tijdens de normale arbeidsuren plaatshebben.

[4° zich aanmeldt bij de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer

a) voor een spontane raadpleging in toepassing van de wetgeving op het gezondheidstoezicht van de werknemers;

b) voor een bezoek vóór de werkhervatting in het kader van het gezondheidstoezicht op de werknemers; dat bezoek kan plaatshebben vóór de werkelijke werkhervatting gedurende de periode van arbeidsongeschiktheid.]. (ingevoegd bij W. 13.07.2006, art. 45; Inwerkingtreding : 22.06.2007 / KB 05.06.2007, en vervangen door art. 13 van de wet van 25.04.2014; Inwerkingtreding op 16.06.2014).]

Het traject van of naar de verblijfplaats begint zodra de werknemer de dorpel van zijn hoofd- of tweede verblijf verlaat en eindigt zodra deze weer overschreden wordt.

§ 2. Met weg naar en van het werk wordt [onder meer] (W 22.07.1981, art. 1, 1° - Inwerkingtreding: 25.08.1981) gelijkgesteld het traject afgelegd:

1° van de plaats waar hij werkt [of van de woonplaats van de telewerker indien het telewerk op de woonplaats wordt uitgevoerd] (W 21.12.2018, art. 27,2° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) naar de plaats waar hij zijn eetmaal neemt of het zich aanschafft, en omgekeerd;

2° van de plaats waar hij werkt naar de plaats waar hij leergangen volgt met het oog op zijn beroepsopleiding en van die plaats naar zijn verblijfplaats;

3° van de plaats waar hij werkt in uitvoering van een arbeidsovereenkomst met een werkgever, naar de plaats waar hij zal werken in uitvoering van een arbeidsovereenkomst met een andere werkgever;

4° van de plaats waar hij werkt naar de plaats waar hij zijn loon of het daarmee overeenstemmende bedrag in speciën geheel of gedeeltelijk int, en omgekeerd;

5° om tijdens de opzeggingstermijn, binnen de grenzen vastgesteld door de wetgeving op de arbeidsovereenkomsten en met toestemming van de werkgever een nieuwe betrekking te zoeken;

6° om zich, zelfs buiten de werkuren, van zijn verblijfplaats of van de plaats waar hij aan het werk is naar zijn vroegere werkgever te begeven met het oog op het afgeven of het afhalen van bescheiden opgelegd door de sociale wetgeving, klederen of werkgerief, en omgekeerd;

7° van de aanwervingsplaats naar de plaats waar het werk dient te worden uitgevoerd door de werknemer in dienst van ondernemingen voor het laden, lossen en behandelen van waren in de havens, in de opslagplaatsen en de stations en van de werkgevers die zich bezighouden met scheepsherstelling, als vooraf geen arbeidsovereenkomst is gesloten;

8° door de zeelieden met het oog op hun aanmonstering van het aanwervingsbureau voor zeelieden naar het waterschoutsambt;

9° van de plaats waar de huisarbeider grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten bewerkt die een werkgever hem heeft toevertrouwd naar de plaats waar hij die grondstoffen of producten afhaalt of aflevert, en omgekeerd.

[10° van de plaats waar de werknemer wegens het uitvoeren van een opdracht is of moet verblijven, naar de plaats waar hij zijn ontspanning neemt en omgekeerd, mits de werkgever het niet uitdrukkelijk verbodt;] (W 22.07.1981, art. 1, 2° - Inwerkingtreding: 25.08.1981)

[11° door de werknemer die, in zijn hoedanigheid van vakbondsafgevaardigde of vertegenwoordiger van de werknemers, syndicale vormingslessen volgt, van zijn verblijfplaats of van zijn arbeidsplaats naar het vormingscentrum waar hij de lessen volgt, en omgekeerd.] (W 22.12.1989, art. 36 - Inwerkingtreding: 09.01.1990)

[12° van de woonplaats van de telewerker naar de school of opvangplaats van zijn kinderen en omgekeerd, indien het telewerk op de woonplaats wordt uitgevoerd.] (W 21.12.2018, art. 27,3° - Inwerkingtreding: 27.01.2019)

Art. 9. Wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden benevens het bestaan van het letsel, een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Hoofdstuk II - Schadeloosstelling

Afdeling 1 - Dodelijk arbeidsongeval

Art. 10. Wanneer de getroffene ingevolge het arbeidsongeval overlijdt, wordt een vergoeding voor begrafenis kosten toegekend die gelijk is aan dertigmaal het gemiddelde dagloon. In geen geval mag die vergoeding evenwel minder bedragen dan het bedrag van de overeenkomstige vergoeding dat, op de dag van het overlijden, wordt toegekend met toepassing van de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Art. 11. Benevens de vergoeding voor begrafenis kosten draagt de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) de kosten voor het overbrengen van de overledene getroffene naar de plaats waar de familie haar overledene wenst te laten begraven; de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) zorgt tevens voor de overbrenging, met inbegrip van de vervulling van de administratieve formaliteiten.

Art. 12. Wanneer de getroffene ten gevolge van het arbeidsongeval overlijdt, wordt een lijfrente, gelijk aan 30% van diens basisloon, toegekend:

1° aan de echtgenoot die op het tijdstip van het ongeval noch uit de echt, noch van tafel en bed is gescheiden [of aan de persoon die op het tijdstip van het ongeval wettelijk samenwoont met de getroffene]; (W 11.05.2007, art. 10, 1° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007)

2° aan de echtgenoot die op het tijdstip van het overlijden van de getroffene noch uit de echt, noch van tafel en bed gescheiden is [of aan de persoon die op het tijdstip van het overlijden van de getroffene wettelijk met hem samenwoont] (W 11.05.2007, art. 10, 2° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007), op voorwaarde dat:

a) het huwelijk [of de wettelijke samenwoning] (W 11.05.2007, art. 10, 3° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) gesloten na het ongeval minstens één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond of,

b) uit het huwelijk [of de wettelijke samenwoning] (W 11.05.2007, art. 10, 4° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) een kind is geboren of,

c) op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste is waarvoor één van de echtgenoten [of één van de wettelijk samenwonenden] (W 11.05.2007, art. 10, 5° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) kinderbijslag ontving.

De overlevende die uit de echt of van tafel en bed gescheiden is en die een wettelijk of conventioneel onderhoudsgeld genoot ten laste van de getroffene [alsmede de langstlevende partner van een ontbonden wettelijke samenwoning die een conventioneel onderhoudsgeld genoot ten laste van de getroffene] (W 11.05.2007, art. 11; Inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007), heeft eveneens recht op de lijfrente als bedoeld in het eerste lid, zonder dat die rente meer mag bedragen dan het onderhoudsgeld.

[**Art. 13.** (W 29.04.1996, art. 2 - Inwerkingtreding: 13.06.1979 voor de overlijdens die zich voordeden vanaf deze datum. In afwijking treden de nieuwe bepalingen van de artikelen 13, §§ 4 en 5, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, in werking op 30.04.1996 en slechts voor de ongevallen, overkomen vanaf deze datum) § 1. De kinderen van de getroffene, die wees zijn van vader of moeder, ontvangen elk een rente die gelijk is aan 15% van het basisloon zonder dat het totaal 45% van dit loon mag overschrijden.

§ 2. De kinderen van de echtgenoot [of van de wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 12, 1° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) van de getroffene, die wees zijn van vader of moeder, ontvangen elk een rente die gelijk is aan 15% van het basisloon zonder dat het totaal 45% van dit loon mag overschrijden [indien ze geboren of verwekt zijn] (W 13.07.2006, art. 46, 1° - Inwerkingtreding : 01.09.2006) op het ogenblik van het overlijden van de getroffene.

§ 3. De bij § 1 en § 2 bedoelde kinderen, die wees zijn van vader en moeder, ontvangen elk een rente die gelijk is aan 20% van het basisloon zonder dat het totaal 60% van dit loon mag overschrijden.

§ 4. Kinderen van wie de afstamming slechts ten aanzien van één van hun ouders vaststaat, worden voor de toepassing van dit artikel met wezen gelijkgesteld.

§ 5. (opgeheven bij W 13.07.2006, art. 46, 2° - Inwerkingtreding :01.09.2006)

§ 6. De rente die bij toepassing van § 2 en § 3 wordt toegekend aan de kinderen van de echtgenoot[of van de wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 12, 2° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) van de getroffene, wordt verminderd met het bedrag van de rente die aan voornoemde kinderen wegens een ander dodelijk arbeidsongeval wordt toegekend. Het totaal bedrag van de aldus verminderde rente en van de andere rente mag evenwel niet lager zijn dan het bedrag van de rente toegekend aan de kinderen van de getroffene.]

Art. 14. § 1. De kinderen die [.....](W. 06.05.2009, art. 56, 1°; Inwerkingtreding : 29.05.2009) door één persoon zijn geadopteerd ontvangen een rente die voor ieder kind gelijk is aan 20% van het basisloon van de overleden adoptant, zonder dat het totaal 60% van dit loon mag overschrijden.

§ 2. De kinderen die door twee personen zijn geadopteerd ontvangen voor ieder kind een rente gelijk aan:

- a) 15% van het basisloon zo één van de adoptanten de andere overleeft, zonder dat het totaal 45% van dit loon mag overschrijden;
- b) 20% van het basisloon zo één van de adoptanten vóóroverleden is, zonder dat het totaal 60% van dit loon mag overschrijden.

§ 3. De geadopteerden die overeenkomstig de bepalingen van artikel [artikel 353-15] (W. 06.05.2009, art. 56, 2°; Inwerkingtreding : 29.05.2009) van het Burgerlijk Wetboek rechten kunnen doen gelden in hun oorspronkelijke familie en in hun adoptieve familie, mogen de rechten, waarop zij in elke van deze families aanspraak kunnen maken, niet samenvoegen. Zij mogen echter kiezen tussen de rente, waarop zij recht hebben in hun oorspronkelijke of in hun adoptieve familie. De geadopteerden kunnen steeds op hun keuze terugkomen wanneer zich in hun oorspronkelijke of in hun adoptieve familie een nieuw ongeval met dodelijke afloop voordoet.

§ 4. [Ingeval van samenloop van de belangen van de geadopteerde kinderen met die van de andere kinderen mag de rente toegekend aan de geadopteerde kinderen niet hoger zijn dan deze toegekend aan de andere kinderen.] (W 29.04.1996, art. 3 - Inwerkingtreding: 13.06.1979 voor de overlijdens die zich voordeden vanaf deze datum)

[§ 5. De bepalingen van dit artikel zijn uitsluitend van toepassing op de gewone adoptie].(W. 06.05.2009, art. 56,3°; Inwerkingtreding : 29.05.2009).

[Art. 15. § 1. (W 29.04.1996, art. 4 - Inwerkingtreding: 13.06.1979 voor de overlijdens die zich voordeden vanaf deze datum. In afwijking treden de nieuwe bepalingen van artikel 15 § 1, vierde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, in werking op 30.04.1996 en slechts voor de ongevallen, overkomen vanaf deze datum) De vader en de moeder van de getroffene die op het tijdstip van het overlijden noch echtgenoot, [noch wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 13, 1° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) noch rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen ieder een lijfrente gelijk aan 20% van het basisloon.

Laat de getroffene op het tijdstip van het overlijden een echtgenoot[of een wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 13, 2° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) zonder rechthebbende kinderen na, dan is de rente voor ieder van de in het vorige lid bedoelde rechtverkrijgenden gelijk aan 15% van het basisloon.

De adoptanten hebben dezelfde rechten als de ouders van de getroffene.

[..] (lid 4 opgeheven bij W 13.07.2006, art. 47 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)]

§ 2. Bij vóóroverlijden van de vader of de moeder van de getroffene ontvangt ieder van de bloedverwanten in opgaande lijn van de vóóroverledene een rente gelijk aan:

a) 15% van het basisloon zo er noch echtgenoot [noch een wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 13, 3° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) noch rechthebbende kinderen zijn;

b) 10% van het basisloon zo er een echtgenoot [of een wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 13, 4° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) zonder rechthebbende kinderen is.

Art. 16. De kleinkinderen van de getroffene die geen rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen, zo hun vader of hun moeder overleden is, een rente voor ieder van hen gelijk aan 15% van het basisloon, zonder dat het totaal 45% van dit loon mag overschrijden.

Zo hun vader en moeder overleden zijn ontvangen zij een rente voor ieder van hen gelijk aan 20% van het basisloon, zonder dat het totaal 60% van dit loon mag overtreffen.

Indien er rechthebbende kinderen zijn, hebben de kleinkinderen, die wees van vader of moeder zijn, bij staken, gelijke rechten als de kinderen; de rente toegekend aan elke staak van kleinkinderen wordt op 15% bepaald en bij hoofden verdeeld.

Zo de kleinkinderen bedoeld in voorgaand lid wees van vader en moeder zijn, wordt de rente per staak gebracht op 20%

De rente toegekend aan de kleinkinderen wordt verminderd met het bedrag van de rente die aan voornoemde kleinkinderen wegens een ander arbeidsongeval werd toegekend.

[Met kleinkinderen worden gelijkgesteld, voor zover zij nog niet gerechtigd zijn op rente wegens hetzelfde dodelijk arbeidsongeval, de kinderen waarvoor uit hoofde van de prestaties van de getroffene of van de echtgenoot [of van de wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 14 - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) kinderbijslag werd genoten, zelfs zo hun vader en moeder nog in leven zijn. Laat de getroffene geen rechthebbende kinderen na, dan ontvangt ieder van hen een rente gelijk aan 15% van het basisloon, zonder dat het totaal 45% van het basisloon mag overschrijden. Indien de getroffene rechthebbende kinderen of kleinkinderen nalaat, worden de met kleinkinderen gelijkgestelde kinderen geacht een staak te vormen. De rente toegekend aan deze staak wordt bepaald op 15% en wordt verdeeld per hoofd.] (W 29.04.1996, art. 5 - Inwerkingtreding: 10.05.1996)

Art. 17. De broeders en zusters van de getroffene die geen andere rechthebbenden nalaat ontvangen ieder een rente gelijk aan 15% van het basisloon, zonder dat het totaal 45% van dit loon mag overschrijden.

[**Art. 17bis** (Ingevoegd door W 13.07.2006, art. 48 - Inwerkingtreding 01.09.2006) [Zo de afstamming vastgesteld of de adoptie toegekend wordt na het overlijden van de getroffene en indien deze afstamming of adoptie een invloed heeft op de rechten van andere rechthebbenden, heeft ze pas uitwerking voor de toepassing van deze afdeling vanaf de dag waarop de definitieve beslissing die de afstamming vaststelt of de adoptie toekent, aan de verzekeringsonderneming wordt betekend] (W. 06.05.2009, art. 57; Inwerkingtreding : 29.05.2009)

Indien de rechten van andere rechthebbenden door een overeenkomst of een gerechtelijke beslissing werden vastgesteld, wordt de wijziging van deze rechten door een nieuwe overeenkomst of door een nieuwe gerechtelijke beslissing vastgesteld.]

[**Art. 17ter.** Indien de toekenning van een rente aan een kind dat minderjarig was op het ogenblik van het overlijden gebeurt na de definitieve regeling van het ongeval door een bekrachtigde overeenkomst of een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing en indien die toekenning een invloed heeft op de rechten van andere rechthebbenden, heeft ze voor die rechthebbenden pas uitwerking voor de toepassing van deze afdeling vanaf de dag waarop de wijziging van deze rechten door een nieuwe bekrachtigde overeenkomst of door een nieuwe in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing wordt vastgesteld.] (W 30.09.2017, art. 29 - Inwerkingtreding 26.10.2017)

Art. 18. Indien er meer dan drie rechthebbenden, bedoeld in de artikelen 13, 14, 16 of 17 zijn, wordt het bedrag van 15% of 20% voor elke rechthebbende verminderd door het te vermenigvuldigen met een breuk, waarvan de teller gelijk is aan 3 en de noemer gelijk aan het aantal rechthebbenden.

De maximumbedragen van 45% en 60% blijven toepasselijk op al de rechthebbenden samen, zolang hun aantal niet beneden drie daalt. Blijven er niet meer dan twee rechthebbenden over, dan heeft ieder recht op een rente van 15% of 20%.

[Voor de toepassing van dit artikel wordt elke staak als een eenheid beschouwd in het geval bedoeld in artikel 16, derde, vierde en zesde lid.] (W 29.04.1996, art. 6 - Inwerkingtreding: 10.05.1996)

Art. 19. De kinderen, kleinkinderen, broeders en zusters ontvangen een rente zolang zij gerechtigd zijn op kinderbijslag en in ieder geval tot hun 18 jaar.

De rente is verschuldigd tot op het einde van de maand waarin het recht vervalt.

[Onverminderd de bepalingen van het eerste en tweede lid, ontvangen de gehandicapte kinderen, kleinkinderen, broers en zusters een rente overeenkomstig de voorwaarden bepaald door de Koning. De Koning bepaalt eveneens de wijze waarop de ontoereikendheid van de vermindering van de lichamelijke of geestelijke geschiktheid van deze rechthebbenden wordt vastgesteld.] (W 22.12.1989, art. 37 - Inwerkingtreding: 01.07.1987)

Art. 20. De bloedverwanten in de opgaande lijn, de kleinkinderen en de broeders en zusters ontvangen de rente alleen wanneer zij rechtstreeks voordeel uit het loon van de getroffene haalden. Worden als zodanig aangezien degenen die onder hetzelfde dak woonden.

[...] (Opgeheven W 21.12.2018, art.4 - Inwerkingtreding: 01.01.2020)

[**Art. 20bis.** (KB nr. 285 31.03.1984, art. 1- Inwerkingtreding 01.04.1984) Voor de bloedverwanten in opgaande lijn is de rente verschuldigd tot op het ogenblik waarop de getroffene de leeftijd van 25 jaar zou bereikt hebben, tenzij zij het bewijs leveren dat de getroffene voor hen de belangrijkste kostwinner was.]

[De getroffene wordt als de belangrijkste kostwinner beschouwd wanneer het gedeelte van zijn inkomen dat effectief diende als bijdrage, zowel in geld als in natura, in het onderhoud van de bloedverwanten in opgaande lijn op het ogenblik van het ongeval meer bedroeg dan het geglobaliseerd inkomen van de bloedverwanten in opgaande lijn, waarin de bijdrage, zowel in geld als in natura, van de getroffene niet is begrepen. Bij de vaststelling van de financiële bijdrage, zowel in geld als in natura, van de getroffene worden de kosten voor zijn eigen onderhoud niet in aanmerking genomen.] (Ingevoegd W 08.06.2008, art. 59, Inwerkingtreding : 16.06.2008 voor de ongevallen overkomen vanaf die datum)

Art. 21. De bij de artikelen 12 tot 17 bedoelde renten zijn verschuldigd vanaf de dag van het overlijden van de getroffene

Afdeling 2 - Arbeidsongeschiktheid

Art. 22. Wanneer het ongeval een tijdelijke en algehele arbeidsongeschiktheid veroorzaakt, heeft de getroffene, vanaf de dag die volgt op het begin van die arbeidsongeschiktheid, recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 90% van het [gemiddeld dagbedrag]. (KB 05.11.2002, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

Voor de dag waarop het ongeval zich voordoet of de arbeidsongeschiktheid aanvangt, is de vergoeding gelijk aan het normaal dagloon, verminderd met het loon dat de getroffene eventueel heeft verdiend.

[Art. 22bis (ingevoegd bij W 13.07.2006, art. 72 - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning) Onverminderd enig ander initiatief tot wedertewerkstelling heeft de getroffene, of de persoon die hij daartoe machtigt, gedurende de tijdelijke arbeidsongeschiktheid steeds het recht om een onderzoek bij de raadsgeneesheer van de verzekeringsonderneming aan te vragen teneinde zijn mogelijkheden tot wedertewerkstelling en zijn resterende capaciteiten te bepalen.

Wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid langer dan negentig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen duurt, doet de raadsgeneesheer van de verzekeringsonderneming in elk onderzoeksverslag dat niet besluit tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid of tot de vaststelling dat de ongeschiktheid een blijvend karakter vertoont, op gemotiveerde wijze uitspraak over de gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid alsook over de resterende capaciteiten en de mogelijkheden van de getroffene om, desgevallend na maatregelen voor herstel van de arbeidsongeschiktheid, het werk te hervatten.

De Koning bepaalt de voorwaarden en nadere regels met betrekking tot de kennisgeving van het onderzoeksverslag van de raadsgeneesheer, alsook de vermeldingen die deze kennisgeving verplicht moet bevatten.]

[Art. 22ter (ingevoegd bij W 13.07.2006, art. 73 - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning) Ingeval de tijdelijke arbeidsongeschiktheid gedeeltelijk is of wordt, kan de verzekeringsonderneming aan de werkgever vragen de mogelijkheid van een wedertewerkstelling te onderzoeken hetzij in het beroep dat de getroffene voor het ongeval uitoefende, hetzij in een passend beroep dat voorlopig aan de getroffene kan worden opgedragen.

De wedertewerkstelling kan slechts gebeuren na een gunstig advies van de preventieadviseur arbeidsgeneesheer in de gevallen waarin dit advies voorgeschreven wordt door de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en in de gevallen waarin de getroffene zichzelf niet geschikt acht om het werk te hervatten.

De bepalingen van dit artikel en van artikel 22bis zijn van overeenkomstige toepassing op het Fonds voor Arbeidsongevallen ten aanzien van de in artikel 25bis bedoelde getroffenen.]

Art. 23. [Ingeval de tijdelijke arbeidsongeschiktheid gedeeltelijk is of wordt, kan de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) aan de werkgever vragen de mogelijkheid van een wedertewerkstelling te onderzoeken, hetzij in het beroep dat de getroffene voor het ongeval uitoefende, hetzij in een passend beroep dat voorlopig aan de getroffene kan worden opgedragen. De wedertewerkstelling kan slechts gebeuren na een gunstig advies van de arbeidsgeneesheer wanneer dit advies voorgeschreven wordt in het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming of wanneer de getroffene zichzelf niet geschikt acht om het werk te hervatten.] (W 29.12.1990, art. 107, a) - Inwerkingtreding: 19.01.1991)

[...] (Lid 2 opgeheven bij W 29.12.1990, art. 107, b) - Inwerkingtreding: 19.01.1991)

Indien de getroffene de wedertewerkstelling aanvaardt, heeft hij recht op een vergoeding die gelijk is aan het verschil tussen het loon verdiend vóór het ongeval en het loon dat hij ingevolge zijn wedertewerkstelling ontvangt.

De getroffene geniet, tot de dag van zijn volledige wedertewerkstelling of van de consolidatie, de vergoeding voor tijdelijke, algehele arbeidsongeschiktheid:

- 1° wanneer hij niet opnieuw te werk wordt gesteld maar zich onderwerpt aan een behandeling, die hem met het oog op zijn wederaanpassing wordt voorgesteld;
- 2° wanneer hij niet opnieuw aan het werk wordt gesteld en hem geen behandeling met het oog op zijn wederaanpassing wordt voorgesteld;
- 3° wanneer hij de hem aangeboden wedertewerkstelling of de voorgestelde behandeling om een geldige reden weigert of stopzet.

Ingeval de getroffene zonder geldige reden de hem aangeboden wedertewerkstelling weigert of voortijdig verlaat, heeft hij recht op een vergoeding die overeenstemt met zijn graad van arbeidsongeschiktheid, berekend naar zijn arbeidsmogelijkheden in zijn oorspronkelijk of voorlopig aangeboden beroep.

Ingeval de getroffene zonder geldige redenen de behandeling die hem met het oog op zijn wederaanpassing wordt voorgesteld, weigert of voortijdig verlaat, dan heeft hij recht op een vergoeding die overeenstemt met zijn graad van arbeidsongeschiktheid, berekend naar zijn arbeidsmogelijkheden in zijn oorspronkelijk beroep of in een voorlopig beroep dat hem op de wijze bepaald in het eerste lid, schriftelijk toegekend wordt voor het geval hij de behandeling zou volgen.

[...] (Lid 7 opgeheven bij W 29.12.1990, art. 107, b) - Inwerkingtreding: 19.01.1991)

Gedurende de tijd nodig om de procedure van wedertewerkstelling, beschreven in dit artikel, te volgen heeft de getroffene recht op vergoeding voor tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid.

[Art. 23. (Vervangen W. van 13.07.2006, art. 74 - treedt in werking op de datum door de Koning bepaald:) Wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid gedeeltelijk is of wordt, heeft de getroffene recht op de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid, zolang hij niet is wedertewerkgesteld en de termijn van een aanbod tot wedertewerkstelling niet is verstreken. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een aanbod van wedertewerkstelling wordt gedaan.

De vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid zijn eveneens verschuldigd gedurende alle periodes die nodig zijn voor de aanschaf, de ingebruikneming, het herstel en het onderhoud van de prothesen en orthopedische toestellen en gedurende alle periodes die nodig zijn voor de implementering van de maatregelen tot herstel van de arbeidsongeschiktheid, waarmee de verzekeringsonderneming heeft ingestemd.

De Koning bepaalt, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vergoeding waarop de getroffene die het werk hervat, recht heeft, zonder dat die vergoeding minder mag bedragen dan het verschil tussen het verdiende loon ingevolge de wedertewerkstelling en de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

De Koning bepaalt, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vergoeding waarop de getroffene recht heeft in de gevallen waarin de wedertewerkstelling buiten de wil om van de getroffene wordt geschorst of stopgezet en houdt daarbij rekening met de verplichting tot doorbetaling van het loon en met de gebeurlijke tussenkomst in het loonverlies op basis van andere socialezekerheidsregelingen.

De getroffene die zonder geldige reden de hem aangeboden wedertewerkstelling of professionele revalidatie en herscholing weigert of voortijdig verlaat heeft recht op een vergoeding die overeenstemt met zijn graad van ongeschiktheid, die berekend wordt naar zijn arbeidsmogelijkheden in zijn oorspronkelijk of nieuw aangeboden beroep.]

[Art. 23bis. (W 17.07.1985, art. 1 - Inwerkingtreding 24.08.1985) Onverminderd de bepalingen van artikel 39 worden na een termijn van drie maanden, te rekenen van de dag van het ongeval, de vergoedingen bedoeld bij de artikelen 22 en 23, aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmede rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Voor de toepassing van het voorgaande lid, wordt de dagelijkse vergoeding gekoppeld aan de spilindex die op de datum van het ongeval van kracht is bij toepassing van artikel 4, § 1, van de voornoemde wet van 2 augustus 1971.]

Art. 24. [Indien de verzekeringsonderneming de getroffene genezen verklaart zonder blijvende arbeidsongeschiktheid bij een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van meer dan zeven dagen, geeft de verzekeringsonderneming van deze beslissing aan de getroffene kennis volgens de nadere regels bepaald door de Koning. Indien de tijdelijke arbeidsongeschiktheid meer dan dertig dagen bedraagt, wordt de beslissing van de verzekeringsonderneming tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid van de getroffene gestaafd door een medisch getuigschrift opgesteld door een geneesheer geraadpleegd door de getroffene of door de raadsgeneesheer van de verzekeringsonderneming volgens het model bepaald door de Koning. Indien de getroffene zonder kennisgeving van een geldige reden en na een aangetekende ingebrekestelling door de verzekeringsonderneming afwezig blijft op het onderzoek bij de raadsgeneesheer van de verzekeringsonderneming, kan de verzekeringsonderneming de getroffene in kennis stellen van zijn beslissing tot genezenverklaring.] (W 24.12.2002, art. 135 - Inwerkingtreding: 31.12.2002)

Indien de arbeidsongeschiktheid blijvend is of wordt, vervangt een jaarlijkse vergoeding van 100% berekend op het basisloon en de graad van de ongeschiktheid, de dagelijkse vergoeding vanaf de dag waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont; dit vertrekpunt wordt vastgesteld bij een overeenkomst tussen partijen of bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing.

[In afwijking op de bepalingen van het vorig lid wordt deze jaarlijkse vergoeding verminderd met 50%, indien de graad van ongeschiktheid minder dan 5% bedraagt en met 25% verminderd indien de graad van ongeschiktheid 5% of meer, maar minder dan 10% bedraagt.] (KB nr. 285 31.03.1984, art. 2- Inwerkingtreding 01.04.1984)

[Indien de toestand van de getroffene volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt, kan hij aanspraak maken op een bijkomende jaarlijkse vergoeding, die vastgesteld wordt in functie van de noodzakelijkheid van deze hulp op basis van het gewaarborgd gemiddeld [minimum maandinkomen] (W. 25.12.2016, art. 32, 2°; Inwerkingtreding 08.01.2017) zoals het op het ogenblik dat de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont, is vastgesteld bij een collectieve arbeidsovereenkomst die afgesloten is in de Nationale Arbeidsraad voor een voltijdse werknemer [die minstens negentien jaar is] (W. 25.12.2016, art. 32, 1°; Inwerkingtreding 08.01.2017) en die ten minste zes maanden anciënniteit heeft in de onderneming die hem tewerkstelt.] (W. 13.07.2006, art. 49 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

[Het jaarlijks bedrag van deze bijkomende vergoeding mag het bedrag van het gewaarborgd gemiddeld [minimum maandinkomen] (W. 25.12.2016, art. 33; Inwerkingtreding 08.01.2017) , vermenigvuldigd met 12, niet overschrijden.] (W 22.12.1989, art. 38 - Inwerkingtreding: 09.01.1990)

[Als het gebruik van een prothese of een orthopedisch toestel dat ten laste genomen wordt door de verzekeringsonderneming en waarin niet voorzien werd op het ogenblik van de regeling van het arbeidsongeval, een weerslag heeft op de graad van behoefte aan de geregelde hulp van een ander persoon, kan deze graad herzien worden door een overeenkomst tussen partijen of door een in kracht van gewijsde gegane beslissing, zelfs na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 72.] (W. 13.07.2006, art. 49 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

[Bij opneming van de getroffene, ten laste van de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), in een [ziekenhuis zoals omschreven in artikel 2 van de bij koninklijk besluit van 7 augustus 1987 gecoördineerde wetgeving op de ziekenhuizen] (W 12.08.2000, art. 44 - Inwerkingtreding: 10.09.2000) is de vergoeding voor de hulp van derden, bedoeld in vorig lid, niet meer verschuldigd vanaf de 91e dag ononderbroken opneming.] (W 29.12.1990, art. 108 - Inwerkingtreding: 19.01.1991)

Bij het verstrijken van de herzieningstermijn, bedoeld bij artikel 72 wordt de jaarlijkse vergoeding door een lijfrente vervangen

[Art. 24bis. (Ingevoegd bij W 29.12.1990, art. 109 - Inwerkingtreding: 19.01.1991) Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 kan de vergoeding voor de hulp van derde door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) op grond van artikel 24, [zevende] lid (W 13.07.2006, art. 50 - Inwerkingtreding : 01.09.2006), slechts ingehouden worden tot het einde van de in artikel 72 bepaalde termijn.

Bij opneming van de getroffene ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) in een [ziekenhuis zoals omschreven in artikel 2 van de wet op de ziekenhuizen gecoördineerd op 7 augustus 1987] (W 12.08.2000, art. 45 - Inwerkingtreding: 10.09.2000), na het einde van de in artikel 72 bedoelde termijn, zijn de indexatie of de vergoeding niet meer verschuldigd vanaf de 91e dag ononderbroken opneming en dit tot beloop van de vergoeding voor de hulp van derden bedoeld in artikel 24, vierde lid, verhoogd met de indexatie of de vergoeding voor deze verstrekking.]

[Voor arbeidsongevallen die vóór 1 januari 1988 zijn overkomen, in geval van tenlasteneming door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) (KB 23.11.2017, art. 102, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) na het verstrijken van de in artikel 72 bedoelde termijn, van een prothese of een orthopedisch toestel waarin niet voorzien is op het ogenblik van de regeling van het arbeidsongeval en waarvan het gebruik een weerslag heeft op de graad van behoefte aan de gerelde hulp van een derde persoon, wordt het recht van de getroffene op de indexaanpassingen en bijlagen ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden berekend in functie van deze weerslag.] (W 13.07.2006, art. 50 - Inwerkingtreding :01.09.2006)

[Art. 24ter. (Ingevoegd bij W 29.12.1990, art. 110 - Inwerkingtreding: 19.01.1991) Voor de toepassing van artikel 24, zesde lid, en 24bis, tweede lid, van deze wet wordt iedere nieuwe opname binnen 90 dagen volgend op het einde van de voorgaande opname, beschouwd als een voortzetting van deze laatste.]

Art. 25. Indien de blijvende arbeidsongeschiktheid veroorzaakt door het arbeidsongeval zodanig verergert dat de getroffene het beroep, waarin hij gereclasseerd werd, tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft hij gedurende deze periode recht op de vergoedingen zoals bepaald [in de artikelen 22, 23 en 23bis]. (W 17.07.1985, art. 2- Inwerkingtreding: 24.08.1985)

Met deze toestand worden gelijkgesteld alle periodes nodig om de medische [en professionele] revalidatiemaatregelen, met inbegrip van alle problemen gesteld door de prothesen, te herzien of te hernemen, wanneer dit de uitoefening van het beroep, waarin de getroffene gereclasseerd was [tijdelijk] geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt. (de woorden “en professionele” worden geschrapt; het woord “tijdelijk” wordt ingevoegd tussen de woorden “was” en “geheel” W 13.07.2006, art. 75 - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning)

[Ingeval deze tijdelijke verergeringstoestanden zich voordoen na de termijn bepaald bij artikel 72, zijn deze vergoedingen slechts verschuldigd bij een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 10%]. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 1 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[Art. 25bis. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 2 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 worden, ingeval de in artikel 25, derde lid, bedoelde tijdelijke verergeringstoestanden zich voordoen na de termijn bepaald bij artikel 72 bij een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 10% de vergoedingen vastgesteld en uitgekeerd door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).]

[Art. 25ter. (Ingevoegd bij W 25.01.1999, art. 2 - Inwerkingtreding: 01.07.2000) Indien de werkgever overeenkomstig de artikelen 52, 70 of 71 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten gewaarborgd loon verschuldigd is aan de getroffene voor een arbeidsongeval overkomen in dienst van een andere werkgever wordt hij in de rechten gesteld van de getroffene volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten.

In dit geval bepaalt de Koning aan wie de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid die betrekking hebben op de periode die door het gewaarborgd loon wordt gedekt, worden uitbetaald.]

Art. 26. [Indien de getroffene prothesen of orthopedische toestellen nodig heeft, maakt de genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid het voorwerp uit van een overeenkomst tussen partijen of van een in kracht van gewijsde gegane beslissing.] (W 24.12.2002, art. 136 - Inwerkingtreding: 31.12.2002)

De getroffene heeft recht op de herstellings- en vervangingskosten van de prothesen en orthopedische toestellen, waaraan het ongeval schade heeft veroorzaakt. [Deze bepaling geldt eveneens indien het ongeval geen letsel heeft veroorzaakt.] (W 01.08.1985, art. 92 - Inwerkingtreding: 06.08.1985)

Zo de getroffene ten gevolge van de in het eerste lid bedoelde schade een tijdelijke arbeidsongeschiktheid oploopt, heeft hij tijdens de periode die voor het herstellen of het vervangen van de prothesen en orthopedische toestellen nodig is, recht op de vergoedingen bepaald [in de artikelen 22 of 23 en 23bis]. (W 17.07.1985, art. 3 - Inwerkingtreding: 24.08.1985)

Art. 27. Voor de dagen waarop de getroffene op verzoek van de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) [of van een arbeidsgerecht] (W 07.07.1978, art. 2 - Inwerkingtreding 22.10.1978) zijn arbeid onderbreekt met het oog op een onderzoek voortvloeiend uit het ongeval, is door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) aan de getroffene een vergoeding verschuldigd gelijk aan het normaal dagloon, verminderd met het loon dat de getroffene eventueel heeft verdiend. Voor de toepassing van de sociale wetgeving worden de dagen van arbeidsonderbreking gelijkgesteld met dagen van werkelijke arbeid.

[Het eerste lid is eveneens van toepassing voor [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).] (W 01.08.1985, art. 93- Inwerkingtreding: 06.08.1985)

[Afdeling 2bis. - Bijslagen] (Ingevoerd bij KB nr. 530 31.03.1987, art. 3 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[Art. 27bis. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 3 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) De renten bedoeld bij de artikelen 12 tot en met 17 en de jaarlijkse vergoedingen en renten voor een arbeidsongeschiktheid van ten minste 10% worden aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmede rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Deze jaarlijkse vergoedingen of de werkelijk uitbetaalde renten worden gekoppeld aan de spilindex die op de datum van het ongeval van kracht is bij toepassing van artikel 4, § 1, van de voormelde wet van 2 augustus 1971.

[Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing op de jaarlijkse vergoedingen en renten die overeenstemmen met een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van 10% tot minder dan [[16 pct.]], en waarvan de waarde in kapitaal wordt uitbetaald aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) in toepassing van artikel [[45quater, derde en vierde lid]].] (KB 16.12.1996, art. 1 - Inwerkingtreding: 01.01.1997) (W 22.12.2003 , art. 57 - Inwerkingtreding: 01.12.2003 en ingetrokken door W 09.07.2004, art. 276 - Inwerkingtreding: 25.07.2004)

[In afwijking van het voorgaande lid worden voor de in artikel 45quater, derde en vierde lid, bedoelde ongevallen, die zijn overkomen vóór 1 januari 1997, de jaarlijkse vergoedingen overeenstemmend met een graad van arbeidsongeschiktheid van 10% tot minder dan 16% aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen tot op de datum van 1 januari 1997.] (KB 16.12.1996, art. 1 - Inwerkingtreding: 01.01.1997)
[...] (ingetrokken bij W. 09.07.2004, art. 276 - Inwerkingtreding: 25.07.2004)

[In afwijking van het eerste en het tweede lid volgen de jaarlijkse vergoeding en de in artikel 24, vierde lid, bedoelde rente, de indexaanpassingen en de aanpassingen van het gewaarborgd gemiddeld [minimum maandinkomen] (W. 25.12.2016, art. 33; Inwerkingtreding 08.01.2017), zoals die voortvloeien uit de in voormeld artikel bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst.] (W 13.07.2006, art. 51 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

Aan sommige categorieën van getroffen en hun rechthebbenden worden daarenboven bijslagen verleend waarvan het bedrag en de toekenningsvoorwaarden bepaald worden door de Koning].

[Art. 27ter. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 3 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 zijn de indexatie [, de aanpassingen] (W 13.07.2006, art. 52 - Inwerkingtreding :01.09.2006) en de bijslagen bedoeld in artikel 27bis [en voor de ongevallen bedoeld bij artikel 45quater zijn de door de Koning bepaalde bijslagen] (W 22.02.1998, art. 2 - Inwerkingtreding: 01.01.1994 voor de in artikel 45quater, eerste en tweede lid, bedoelde ongevallen en 01.01.1997 voor de in artikel 45quater, derde en vierde lid, bedoelde ongevallen) ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102,3° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).]

[Voor alle getroffen en hun rechthebbenden zijn de herwaarderingsbijslagen en de herwaarderings van de bijslagen als bedoeld in artikel 27bis, laatste lid, en verschuldigd vanaf 1 januari 2012, ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 4° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). De Koning kan de voormelde bijslagen die voor de eerste keer betaald zullen worden na het jaar 2012 eveneens ten laste leggen van voormeld [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 4° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)] (W 21.12.2013, art. 7 - Inwerkingtreding 06.02.2014)

[Art. 27quater. (Ingevoegd bij W 29.12.1990, art. 111 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) De door een ongeval getroffen en de rechthebbenden bedoeld in de artikelen 12 tot en met 17, kunnen ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 5° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) aanspraak maken op een bijzondere bijslag, zo het bewijs geleverd wordt dat het ongeval op het ogenblik van het schadelijk feit, geen aanleiding gaf tot schadeloosstelling als arbeidsongeval of als ongeval op de wet naar en van het werk, terwijl de toepassing van de wet op het ogenblik van de aanvraag geleid zou hebben tot toekenning van een rente.]

[De Koning bepaalt het bedrag en de toekenningsmodaliteiten van de bijzondere bijslag, alsmede de voorwaarden inzake de tegemoetkoming van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 6° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) aan de gerechtigden op de bijzondere bijslag inzake de tenlasteneming van de periodes van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, van de medische, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen, alsook van de prothesen en orthopedische toestellen die ingevolge het ongeval nodig zijn.] (W 22.02.1998, art. 4 - Inwerkingtreding: 13.03.1998)

Afdeling 3 - Geneeskundige verzorging

[Afdeling 3 - Kosten van geneeskundige verzorging, professionele revalidatie, herscholing en verplaatsing] (W 13.07.2006, art. 76 - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning)

[Art. 28. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 4 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) De getroffene heeft recht op de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen en, onder de voorwaarden bepaald door de Koning, op de prothesen en orthopedische toestellen die ingevolge het ongeval nodig zijn.]

[Art. 28bis. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 5 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988, vallen de kosten van de in artikel 28 bedoelde zorgen slechts tot het einde van de bij artikel 72 bepaalde termijn ten laste van de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001). Na deze termijn vallen ze ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 7° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).

Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 vallen de kosten voor prothesen en orthopedische toestellen slechts ten laste van de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) tot de datum van de homologatie of van de bekrachtiging van de overeenkomst of van de bij artikel 24 bedoelde beslissing.

Een bijkomende vergoeding, die overeenstemt met de waarschijnlijke kosten voor vernieuwing en herstelling van de toestellen, wordt vastgesteld bij de overeenkomst of de beslissing en berekend op de door de Koning bepaalde wijze.

Deze vergoeding wordt door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), binnen de maand na de homologatie of de bekrachtiging van de overeenkomst of de bij artikel 24 bedoelde beslissing bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 3° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) gestort.]

[Art. 29. (W 24.12.2002, art. 137 - Inwerkingtreding: 22.06.2007; KB 05.06.2007, art. 20: van toepassing op de aanvragen om erkenning ingediend vanaf die datum. De erkenningen voor 22.06.2007 vervallen van rechtswege op 1 januari 2010) De getroffene kan de zorgverlener vrij kiezen, behoudens wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° de werkgever heeft op eigen kosten een door de Koning erkende medische dienst ingesteld of heeft zich aangesloten bij een erkende medische dienst. De Koning bepaalt de voorwaarden voor de oprichting, de werking en de aansluiting;

2° de werkgever heeft voor elk type van in de dienst verstrekte zorg ten minste drie zorgverleners aangewezen tot wie de getroffene zich met uitzondering van het verlenen van de eerste zorgen kan wenden;

3° de oprichting van of de aansluiting bij de dienst, de namen van de zorgverleners en de geografische afbakening tot waar de verplichting geldt om zich tot de medische dienst te wenden, zijn vermeld in het arbeidsreglement of, wat de zeelieden betreft, op de monsterrol;

4° de werknemers worden geraadpleegd onder de voorwaarden bepaald door de Koning;

5° de getroffene is verbonden door een arbeidsovereenkomst met de werkgever in wiens dienst het ongeval gebeurde.

Wanneer de getroffene zich wendt tot een andere zorgverlener dan deze van de medische dienst ingesteld krachtens het eerste lid, vallen de kosten ten laste van de verzekeringsonderneming volgens de voorwaarden en volgens het tarief vastgesteld door de Koning.]

[Art. 30.] (opgeheven door W 24.12.2002, art. 138 - Inwerkingtreding: 22.06.2007; KB 05.06.2007, art. 20)

Art. 31. Wanneer de getroffene vrije keus van [zorgverlener] (W 24.12.2002, art. 139 - Inwerkingtreding: 22.06.2007; KB 05.06.2007, art. 20) heeft, worden de kosten van geneeskundige verzorging terugbetaald [volgens de voorwaarden en volgens een tarief vastgesteld door de Koning]. (W 25.01.1999, art. 4 - Inwerkingtreding: 16.02.1999)

[Art. 32. (W 24.12.2002, art. 140 - Inwerkingtreding: 22.06.2007; KB 05.06.2007, art. 20) Tijdens de behandeling mag de verzekeringsonderneming, ingeval de getroffene vrije keuze heeft, een geneesheer aanwijzen belast met het toezicht op de behandeling.

Tijdens de behandeling mogen de getroffene of zijn rechthebbenden, ingeval de getroffene geen vrije keuze heeft, een geneesheer aanwijzen belast met het toezicht op de behandeling.

De geneesheer, belast met het toezicht op de behandeling, mag de getroffene vrij bezoeken, mits hij de behandelende geneesheer vooraf verwittigt.

De Koning bepaalt de honoraria, die verschuldigd zijn aan de geneesheer aangewezen door de getroffene. Zij zijn voor 90 pct. ten laste van de verzekeringsonderneming.]

[Art. 32bis. (ingevoegd bij W 13.07.2006, art. 77 - Inwerkingtreding: te bepalen door de Koning) De verzekeringsonderneming neemt de kosten van professionele revalidatie en herscholing ten laste, waarvan zij en de getroffene de noodzakelijkheid als gevolg van het arbeidsongeval erkennen. Zij neemt de kosten ten laste als de erkenning gebeurt op een datum voorafgaand aan de datum van genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid als bedoeld in artikel 24, eerste lid, of aan de datum waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont als bedoeld in artikel 24, tweede lid.

De Koning bepaalt de kosten van professionele revalidatie en herscholing die voor tenlasteneming in aanmerking komen, de voorwaarden waaronder de verzekeringsonderneming en de getroffene hun akkoord verlenen, en de tarieven op basis waarvan de kosten worden ten laste genomen.

De machtiging die dit artikel aan de Koning toekent, verstrijkt [vier jaar] (W 08.06.2008, art. 33; Inwerkingtreding : 26.06.2008) na de bekendmaking van de wet van 13 juli 2006 houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling..(.

De besluiten die zijn genomen ter uitvoering van deze machtiging houden op uitwerking te hebben indien ze niet bekrachtigd zijn bij de wet binnen twaalf maanden na de datum van hun inwerkingtreding.]

[Art. 32bis. (W 25.04.2014, art. 14; Inwerkingtreding 16.06.2014) De verzekeringsonderneming neemt de kosten van professionele revalidatie en herscholing ten laste, waarvan zij en de getroffene de noodzakelijkheid als gevolg van het arbeidsongeval erkennen. Zij neemt de kosten ten laste als de erkenning gebeurt op een datum voorafgaand aan de datum van genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid als bedoeld in artikel 24, eerste lid, of aan de datum waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont als bedoeld in artikel 24, tweede lid.

De Koning bepaalt de kosten van professionele revalidatie en herscholing die voor tenlasteneming in aanmerking komen, de voorwaarden waaronder de verzekeringsonderneming en de getroffene hun akkoord verlenen, en de tarieven op basis waarvan de kosten worden ten laste genomen.]

Art. 33. Volgens de door de Koning te bepalen voorwaarden hebben de getroffene, de echtgenoot, [de wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 15 - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) de kinderen en de ouders recht op vergoeding van de kosten voor verplaatsing [en overnachting] (W 24.12.2002, art. 141 - Inwerkingtreding: 31.12.2002) die voortvloeien uit het ongeval.

Afdeling 4 - Basisloon

Art. 34. Onder basisloon wordt verstaan het loon waarop de werknemer, in de functie waarin hij is tewerkgesteld in de onderneming op het ogenblik van het ongeval, recht heeft voor de periode van het jaar dat het ongeval voorafgaat.

[De referteperiode is maar volledig, wanneer de werknemer gedurende het ganse jaar arbeid heeft verricht als een voltijdse werknemer.] (KB 10.06.2001, art. 23 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

[Voor de toepassing van deze afdeling en haar uitvoeringsbesluiten gelden de definities van de arbeidstijdgegevens zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.] (KB 10.06.2001, art. 23 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

[Art. 35.(KB nr. 39 31 maart 1982, art. 2.- Deze wijziging heeft uitwerking op 01.04.1982 voor de ongevallen overkomen vanaf die datum. Zie KB 19.04.1982) Voor de toepassing van deze wet wordt als loon beschouwd ieder bedrag of ieder in geld waardeerbaar voordeel dat rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever aan zijn werknemer wordt toegekend ingevolge de tussen hen bestaande arbeidsverhouding, [alsmede het vakantiegeld] (KB nr. 128 30.12.1982, art. 1 - Inwerkingtreding 01.01.1983), hetzij dat de toekenning ervan voortvloeit uit een geschreven of mondelinge individuele overeenkomst, uit een reglement of een overeenkomst gesloten in de onderneming, uit een collectieve overeenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad, in een paritair comité of subcomité of in elk ander paritair orgaan - al dan niet bij koninklijk besluit algemeen bindend verklaard - uit het gebruik of uit een statuut, hetzij dat de toekenning ervan geschiedt krachtens een wet, hetzij dat de toekenning aan de werknemer haar grondslag vindt in een door de werkgever eenzijdig aangegane verplichting, behalve wegens overwegingen vreemd aan de beroepsactiviteit. [Het vakantiegeld wordt niet beschouwd als loon voor de berekening van de vergoedingen verschuldigd voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid.] (W 11.07.2005, art. 2 - Inwerkingtreding: 01.07.2005 voor de ongevallen overkomen vanaf die datum)

Voor de toepassing van deze wet wordt niet als loon beschouwd:

- de bedragen die worden uitgekeerd als terugbetaling van de verplaatsingskosten die de werknemer werkelijk heeft gemaakt, ten laste van de werkgever;
- [de bedragen die worden uitgekeerd als terugbetaling van de kosten die verbonden zijn aan de huisarbeid]; (W 24.12.2002, art. 142 - Inwerkingtreding: 31.12.2002)
- de voordelen toegekend in de vorm van arbeidsgereedschap of werkkleding alsmede de bedragen die de werkgever aan de werknemer betaalt ten einde zich te kwijten van zijn verplichting om arbeidsgereedschap of werkkleding te bezorgen;
- de vergoedingen toegekend in geval van sluiting van ondernemingen;
- de vergoeding wegens uitwinning van de handelsvertegenwoordiger;
- de vergoedingen aan de werknemer verschuldigd wanneer de werkgever zijn wettelijke, contractuele of statutaire verbintenissen niet nakomt;
- de voordelen toegekend ter aanvulling van de sociale zekerheidsregeling, met uitzondering van het aanvullend vakantiegeld.

De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad en bij een in Ministerraad overlegd besluit, het hierboven bepaalde begrip «loon» verruimen of beperken.]

Het in aanmerking te nemen loon kan niet lager zijn dan het loon dat voor een werknemer van dezelfde beroepskwalificatie als de getroffene ingevolge de krachtens de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomst en de paritaire comités gesloten collectieve arbeidsovereenkomst is bepaald.

[In afwijking van het eerste lid wordt voor de bediende van wie de arbeidsovereenkomst beëindigd wordt, het vakantiegeld als loon beschouwd voor de berekening van de vergoedingen verschuldigd voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid vanaf de datum van het einde van de arbeidsovereenkomst.] (W 11.07.2005, art. 2 - Inwerkingtreding: 01.07.2005 voor de ongevallen overkomen vanaf die datum)

[**Art. 35bis** (Ingevoegd bij W 24.07.2008, art. 168; Inwerkingtreding : 01.01.2008) Worden niet als loon beschouwd voor de toepassing van onderhavige wet : de niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen die aan de werknemers worden toegekend met toepassing van hoofdstuk II van de wet van 21 december 2007 betreffende de uitvoering van het interprofessioneel akkoord 2007-2008 en van Titel XIII, Enig Hoofdstuk " Invoering van een stelsel van niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen voor de autonome overheidsbedrijven " van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I), ten belope van het plafond bepaald bij artikel 38, § 3novies, van de wet van 29 juni 1981.]

Art. 36. § 1. Wanneer de referteperiode, zoals bepaald bij artikel 34, tweede lid, onvolledig is of wanneer het loon van de werknemer wegens toevallige omstandigheden lager is dan het loon dat hij normaal verdient, wordt het loon waarop de werknemer recht heeft aangevuld met een hypothetisch loon voor de dagen, buiten de rusttijden, waarop de werknemer geen loon ontving.

[Het hypothetisch loon is gelijk aan de vermenigvuldiging van het aantal ontbrekende dagen of uren met het loon waarop de werknemer recht heeft gedeeld door het aantal dagen of uren waarop tijdens de referteperiode arbeid werd verricht.] (KB 10.06.2001, art. 5 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

[...] (Lid 3 opgeheven bij KB 10.06.2001, art. 5 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

§ 2. Wanneer de werknemer sedert minder dan één jaar in de onderneming of in de functie waarin hij is tewerkgesteld op het ogenblik van het ongeval werkt, wordt voor de periode die voorafgaat het hypothetisch loon berekend op het gemiddeld dagelijks loon [van de maatpersonen]. (KB 10.06.2001, art. 24 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

[Op eenvoudige vraag van de verzekeringsonderneming of van de in artikel 87 bedoelde ambtenaren deelt de werkgever van de getroffene of, in voorkomend geval, de werkgever die behoort tot dezelfde bedrijfstak, het identificatienummer bedoeld in artikel 8, 1° of 2°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, van de maatpersonen mee.] (W 24.02.2003, art. 7 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

§ 3. Wanneer de werknemer tewerkgesteld is in een onderneming waar slechts gedurende een beperkte periode van het jaar wordt gewerkt, wordt het loon aangevuld met de verdiensten die hij verwierf gedurende de overige periode van het jaar. Wanneer er voor het geheel of een deel van die periode geen verdiensten zijn, wordt het loon aangevuld met een hypothetisch loon berekend volgens de bepalingen van § 1.

[...] (opgeheven bij W 07.07.1978, art. 3- Inwerkingtreding 22.10.1978)

[Art. 37. (W 21.12.2018, art. 31 - Inwerkingtreding: 27.01.2019) Wanneer de getroffene op het ogenblik van het ongeval geniet van een Belgisch of een buitenlands rust- of overlevingspensioen, wordt zijn basisloon voor de vergoeding van de blijvende en de tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld als volgt :

a) in afwijking van artikel 34, tweede lid, is de referentieperiode maar volledig wanneer de getroffene gedurende het ganse jaar arbeid heeft verricht overeenkomstig het of de werkelijke arbeidsregime(s) als gepensioneerde;

b) wanneer de referentieperiode onvolledig is overeenkomstig a) of het pensioen sinds minder dan één jaar is ingegaan, wordt het loon aangevuld met een hypothetisch loon dat gelijk is aan de vermenigvuldiging van het aantal ontbrekende dagen of uren met het loon waarop het slachtoffer recht heeft, gedeeld door het aantal dagen of uren waarop tijdens de referentieperiode arbeid werd verricht;

c) indien de getroffene onderworpen is aan een sociaalzekerheidsstelsel of sociaal verzorgingsstelsel met grenzen van toegelaten arbeid, wordt het basisloon tot deze grens beperkt;

d) artikel 37bis is niet van toepassing.].

[Art. 37bis. (KB nr. 39 31.03.1982, art. 3)- (Deze wijziging heeft uitwerking vanaf 01.04.1982 voor de ongevallen overkomen vanaf die datum. Zie KB 19.04.1982) § 1. Wanneer de getroffene is tewerkgesteld krachtens een arbeidsovereenkomst [als deeltijdse werknemer] (KB 10.06.2001, art. 25 - Inwerkingtreding: 01.01.2003), wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld uitsluitend met inachtneming van het loon dat verschuldigd is krachtens voormelde arbeidsovereenkomst.

§ 2. Wanneer de getroffene is tewerkgesteld krachtens meerdere arbeidsovereenkomsten [als deeltijdse werknemer] (KB 10.06.2001, art. 25 - Inwerkingtreding: 01.01.2003), wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid, vastgesteld met inachtneming van de lonen die hem krachtens voornoemde arbeidsovereenkomsten verschuldigd zijn.]

[Art. 37ter. (Ingevoegd bij W 24.02.2003, art. 8 - Inwerkingtreding: 01.01.2003) Wanneer de tijdelijke ongeschiktheid niet meer dan dertig dagen duurt, is, onverminderd de toepassing van de artikelen 37, 37bis en 39, het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor deze ongeschiktheid gelijk aan het gemiddeld dagloon, vastgesteld overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 juni 2001 waarin, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, het uniform begrip "gemiddeld dagloon" wordt vastgesteld en sommige wettelijke bepalingen in overeenstemming worden gebracht, vermenigvuldigd met het aantal dagen waarop de getroffen gedurende de referentieperiode, bedoeld in artikel 34, overeenkomstig zijn normaal werkrooster geacht wordt normaal arbeid te verrichten] [, verminderd met het aantal dagen wettelijke vakantie]. (W 11.07.2005, art. 3 - Inwerkingtreding 01.07.2005 voor de gevallen overkomen vanaf die datum)

Art. 38. Wanneer de getroffen een [...] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 5,1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) minderjarige [werknemer] (Ingevoegd W 21.12.2018, art. 5, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) is en het ongeval een tijdelijke arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, wordt het loon eventueel aangevuld met een hypothetisch loon of met de andere verdiensten zoals bepaald bij artikel 36. [Wanneer tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid de minderjarige [werknemer] (Ingevoegd W 21.12.2018, art. 5, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) meerderjarig wordt, [...] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 5,1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) wordt vanaf die datum het basisloon voor de berekening van de dagelijkse vergoeding bepaald overeenkomstig het hiernavolgend lid.] (W 12.08.2000, art. 46 - Inwerkingtreding: 10.09.2000);

[Wanneer het ongeval een blijvende arbeidsongeschiktheid of het overlijden van de getroffen veroorzaakt en het loon van de minderjarige werknemer lager was dan het gemiddeld loon van de meerderjarige werknemers in de categorie waartoe de getroffen bij zijn meerderjarigheid zou behoord hebben, wordt het basisloon berekend op dit laatste gemiddeld loon.] (W 21.12.2018, art. 5, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.2020).

[Art. 38/1. Voor de leerlingen en de bij artikel 1/1, behoudens de uitzonderingen bepaald op grond van het vierde lid ervan, bedoelde personen wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 12 maal het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen, zoals het op het ogenblik van het ongeval is vastgesteld bij een collectieve arbeidsovereenkomst die afgesloten is in de Nationale Arbeidsraad voor een voltijdse werknemer die minstens negentien jaar is en die ten minste zes maanden anciënniteit heeft in de onderneming die hem tewerkstelt.

In afwijking van het eerste lid wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld op het minimumbedrag vastgesteld in artikel 39, tweede lid, zolang de getroffen minderjarig is en de vorming of het leercontract geen einde neemt.

Wanneer het ongeval een blijvende arbeidsongeschiktheid of het overlijden van de getroffen veroorzaakt, wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen vastgesteld op 18 maal het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen, zoals het op het ogenblik van het ongeval is vastgesteld bij een collectieve arbeidsovereenkomst die afgesloten is in de Nationale Arbeidsraad voor een voltijdse werknemer die minstens negentien jaar is en die ten minste zes maanden anciënniteit heeft in de onderneming die hem tewerkstelt.] (W 21.12.2018, art. 6 - Inwerkingtreding: 01.01.2020). .

Art. 39. [Overschrijdt het jaarloon het bedrag dat hierna wordt vermeld, dan komt het, voor de vaststelling van de vergoedingen en renten, slechts ten belope van dat bedrag in aanmerking dat als volgt wordt bepaald :

- 1° vóór 1 september 2004 : 24 400,16 EUR (index 103,14; basis 1996 = 100)
- 2° vanaf 1 september 2004 : 31 578 EUR (index 111,64; basis 1996 = 100)
- 3° vanaf 1 januari 2005 : 32 106,79 EUR (index 111,64; basis 1996 = 100)
- 4° vanaf 1 januari 2007 : 33 737,51 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100)
- 5° vanaf 1 januari 2009 : 34 008,45 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100)
- 6° vanaf 1 januari 2012 : 34 247,87 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100)
- 7° vanaf 1 januari 2013 : 34 932,83 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100).] (Programmawet 28.06. 2013, art. 38 - Inwerkingtreding 01.01.2013)
- [8° vanaf 1 januari 2016: 35.369,49 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100)](W 23.04.2015, art. 8 - Inwerkingtreding 01.01.2016)
- [9° vanaf 1 januari 2018: 35.652,45 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100).] (W 30.09.2017, art. 26 - Inwerkingtreding 01.01.2018.)

NOTA: In uitvoering van de art. 42 en 43 van het KB van 21.12.1971, is het oorspronkelijke bedrag van 300.000 F opgetrokken:

tot 318.360 F vanaf 01.01.1973 (B.S. 06.01.1973)
tot 337.860 F vanaf 01.01.1974 (B.S. 10.01.1974)
tot 395.850 F vanaf 01.01.1975 (B.S. 28.01.1975)
tot 437.040 F vanaf 01.01.1976 (B.S. 20.01.1976)
tot 473.070 F vanaf 01.01.1977 (B.S. 01.01.1977)
tot 502.020 F vanaf 01.01.1978 (B.S. 11.01.1978)
tot 522.300 F vanaf 01.01.1979 (B.S. 04.01.1979)
tot 543.420 F vanaf 01.01.1980 (B.S. 04.01.1980)
tot 588.210 F vanaf 01.01.1981 (B.S. 11.12.1980)
tot 636.690 F vanaf 01.01.1982 (B.S. 23.12.1981)
tot 689.160 F vanaf 01.01.1983 (B.S. 22.12.1982)
tot 731.370 F vanaf 01.01.1984 (B.S. 05.01.1984)
tot 760.890 F vanaf 01.01.1985 (B.S. 14.05.1985)
tot 776.130 F vanaf 01.01.1986 (B.S. 30.01.1986)
tot 776.130 F vanaf 01.01.1987 (B.S. 24.12.1986)
tot 776.130 F vanaf 01.01.1988 (B.S. 29.01.1988)
tot 791.640 F vanaf 01.01.1989 (B.S. 03.02.1989)
tot 807.480 F vanaf 01.01.1990 (B.S. 20.02.1990)
tot 840.090 F vanaf 01.01.1991 (B.S. 13.02.1991)
tot 874.050 F vanaf 01.01.1992 (B.S. 31.01.1992)
tot 891.510 F vanaf 01.01.1993 (B.S. 17.02.1993)
tot 909.360 F vanaf 01.01.1994 (B.S. 19.01.1994)
tot 927.540 F vanaf 01.01.1995 (B.S. 06.01.1995)
tot 927.540 F vanaf 01.01.1996 (B.S. 16.01.1996)
tot 946.080 F vanaf 01.01.1997 (B.S. 31.12.1996)
tot 965.010 F (23.921,97 EUR) vanaf 01.01.1998 (B.S. 24.02.1998)
tot 965.010 F (23.921,97 EUR) vanaf 01.01.1999 (B.S. 03.03.1999)
tot 984.300 F (24.400,16 EUR) vanaf 01.01.2000 (B.S. 19.01.2000)
tot 1.004.010 F (24.888,76 EUR) vanaf 01.01.2001 (B.S. 16.01.2001)
tot 25 386,29 EUR vanaf 01.01.2002 (B.S. 21.02.2002)
tot 25 893,45 EUR vanaf 01.01.2003 (B.S. 16.04.2003)
tot 26 410,73 EUR vanaf 01.01.2004 (B.S. 02.01.2004)
tot 32 748,12 EUR vanaf 01.01.2005 (B.S. 18.02.2005)
tot 33 403,08 EUR vanaf 01.01.2006 (B.S. 09.01.2006)
tot 34 411,60 EUR vanaf 01.01.2007 (B.S. 15.01.2007)
tot 35 099,83 EUR vanaf 01.01.2008 (B.S. 16.01.2008)
tot 36 809,73 EUR vanaf 01.01.2009 (B.S. 19.05.2009)
tot 36 809,73 EUR vanaf 01.01.2010 (B.S. 27.01.2010)
tot 37 545,92 EUR vanaf 01.01.2011 (B.S. 26.01.2011)

tot 38.564,91 EUR vanaf 01.01.2012 (B.S. 19.04.2012)
tot 40.927,18 EUR vanaf 01.01.2013 (B.S. 25.07.2013)
tot 40.927,18 EUR vanaf 01.01.2014 (B.S. 22.01.2014)
tot 40.927,18 EUR vanaf 01.01.2015 (B.S. 15.01.2015)
tot 41.442,43 EUR vanaf 01.01.2016 (B.S. 12.02.2016)
tot 42.270,08 EUR vanaf 01.01.2017 (B.S. 02.02.2017)
tot 43.460,34 EUR vanaf 01.01.2018 (B.S. 15.01.2018)
tot 44.330,26 EUR vanaf 01.01.2019 (B.S. 11.01.2019)

[Voor [..] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 7° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) de minderjarige werknemers die tijdelijk arbeidsongeschikt zijn, kan het in aanmerking te nemen loon niet lager zijn dan 5 496,09 EUR (index 102,10; basis 2004 = 100).] (Programmawet 28.06.2013, art. 38 - Inwerkingtreding 01.01.2013)

NOTA: In uitvoering van de art. 42 en 43 van het KB van 21.12.1971, is het bedrag van 60.000 F opgetrokken:

tot 63.672 F vanaf 01.01.1973 (B.S. 06.01.1973)
tot 67.572 F vanaf 01.01.1974 (B.S. 10.01.1974)
tot 79.170 F vanaf 01.01.1975 (B.S. 28.01.1975)
tot 87.408 F vanaf 01.01.1976 (B.S. 20.01.1976)
tot 94.614 F vanaf 01.01.1977 (B.S. 01.01.1977)
tot 100.404 F vanaf 01.01.1978 (B.S. 11.01.1978)
tot 104.460 F vanaf 01.01.1979 (B.S. 04.01.1979)
tot 108.684 F vanaf 01.01.1980 (B.S. 04.01.1980)
tot 117.642 F vanaf 01.01.1981 (B.S. 11.12.1980)
tot 127.338 F vanaf 01.01.1982 (B.S. 23.12.1981)
tot 137.832 F vanaf 01.01.1983 (B.S. 22.12.1982)
tot 146.274 F vanaf 01.01.1984 (B.S. 05.01.1984)
tot 152.178 F vanaf 01.01.1985 (B.S. 14.05.1985)
tot 155.226 F vanaf 01.01.1986 (B.S. 30.01.1986)
tot 155.226 F vanaf 01.01.1987 (B.S. 24.12.1986)
tot 155.226 F vanaf 01.01.1988 (B.S. 29.01.1988)
tot 158.328 F vanaf 01.01.1989 (B.S. 03.02.1989)
tot 161.496 F vanaf 01.01.1990 (B.S. 20.02.1990)
tot 168.018 F vanaf 01.01.1991 (B.S. 13.02.1991)
tot 174.810 F vanaf 01.01.1992 (B.S. 31.01.1992)
tot 178.302 F vanaf 01.01.1993 (B.S. 17.02.1993)
tot 181.872 F vanaf 01.01.1994 (B.S. 19.01.1994)
tot 185.508 F vanaf 01.01.1995 (B.S. 06.01.1995)
tot 185.508 F vanaf 01.01.1996 (B.S. 16.01.1996)
tot 189.216 F vanaf 01.01.1997 (B.S. 31.12.1996)
tot 193.002 F (4.784,39 EUR) vanaf 01.01.1998 (B.S. 24.02.1998)
tot 193.002 F (4.784,39 EUR) vanaf 01.01.1999 (B.S. 03.03.1999)
tot 196.860 F (4.880,03 EUR) vanaf 01.01.2000 (B.S. 19.01.2000)
tot 200.802 F (4.977,75 EUR) vanaf 01.01.2001 (B.S. 16.01.2001)
tot 5 077,25 EUR vanaf 01.01.2002 (B.S. 21.02.2002)
tot 5 178,69 EUR vanaf 01.01.2003 (B.S. 16.04.2003)
tot 5 282,14 EUR vanaf 01.01.2004 (B.S. 02.01.2004)
tot 5 388,04 EUR vanaf 01.01.2005 (B.S. 18.02.2005)
tot 5 495,89 EUR vanaf 01.01.2006 (B.S. 09.01.2006)
tot 5 605,69 EUR vanaf 01.01.2007 (B.S. 15.01.2007)
tot 5 717,93 EUR vanaf 01.01.2008 (B.S. 16.01.2008)
tot 5 948,76 EUR vanaf 01.01.2009 (B.S. 19.05.2009)
tot 5 948,76 EUR vanaf 01.01.2010 (B.S. 27.01.2010)
tot 6 067,83 EUR vanaf 01.01.2011 (B.S. 26.01.2011)
tot 6.188,85 EUR vanaf 01.01.2012 (B.S. 19.04.2012)
tot 6.439,20 EUR vanaf 01.01.2013 (B.S. 25.07.2013)
tot 6.439,20 EUR vanaf 01.01.2014 (B.S. 22.01.2014)
tot 6.439,20 EUR vanaf 01.01.2015 (B.S. 15.01.2015)
tot 6.439,20 EUR vanaf 01.01.2016 (B.S. 12.02.2016)
tot 6.568,38 EUR vanaf 01.01.2017 (B.S. 02.02.2017)
tot 6.699,73 EUR vanaf 01.01.2018 (B.S. 15.01.2018)
tot 6.833,84 EUR vanaf 01.01.2019 (B.S. 11.01.2019)

Deze loonbedragen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen op de wijze bepaald door de Koning.

De Koning kan deze bedragen wijzigen na advies van de Nationale Arbeidsraad.

[De loonbedragen, bedoeld in het [eerste en] (W 11.07.2005, art. 4 - Inwerkingtreding: 01.09.2004) derde lid, die in aanmerking genomen worden voor de vaststelling van de vergoedingen en renten, zijn uitsluitend deze die van kracht zijn op de datum van het ongeval.] (W 06.08.1993, art. 30 - Inwerkingtreding: 01.07.1993)

[Art. 39bis. (W 09.07.2004, art. 279 - Inwerkingtreding: 25.07.2004) Onverminderd de toepassing van artikel 39, eerste [en derde] (W 11.07.2005, art. 5 - Inwerkingtreding 01.09.2004) lid, is het grensloon waarvan de vergoedingen en renten door de verzekeringsondernemingen worden ten laste genomen vastgesteld op 26 410 EUR. De Koning verhoogt voormeld bedrag, desgevallend trapsgewijs, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, mits de kosten voor de werkgevers, veroorzaakt door deze verhoging, gecompenseerd worden.

Het verschil tussen de vergoedingen en renten vastgesteld overeenkomstig artikel 39, eerste [en derde] (W 11.07.2005, art. 5 - Inwerkingtreding 01.09.2004) lid, en het vorig lid wordt ten laste genomen door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 3° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) onder de voorwaarden en volgens de financieringstechnieken bepaald door de Koning, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.]

Art. 40. Het [gemiddeld dagbedrag] (KB 05.11.2002, art. 11 - Inwerkingtreding: 01.01.2003) is gelijk aan het basisloon gedeeld door 365.

[Wanneer het quotiënt van de deling een gedeelte van een eurocent bedraagt, komt dit gedeelte niet in aanmerking wanneer het geen halve eurocent bereikt, en wordt het voor één eurocent aangerekend wanneer het de halve eurocent bereikt of overtreft.] (KB 20.07.2000, art. 5 - Inwerkingtreding: 01.01.2002)

Afdeling 5 - Betaling

[Art. 41. De vergoeding voor begrafeniskosten bedoeld in artikel 10 wordt in de maand die volgt op het overlijden uitbetaald aan de persoon die deze kosten ten laste heeft genomen. Bij ontstentenis van betaling binnen deze termijn, zijn er van rechtswege verwijlntresten verschuldigd op deze vergoeding.

De overbrengingskosten bedoeld in artikel 11 en de kosten bedoeld in afdeling 3 van dit hoofdstuk, met uitzondering van de bijkomende vergoeding bedoeld in artikel 28bis, derde lid, worden terugbetaald aan de persoon die deze kosten heeft gedragen, binnen twee maanden na de dag van ontvangst van de bewijsstukken, en brengen van rechtswege verwijlntresten op vanaf deze dag in geval van niet-betaling binnen de opgelegde termijn.] (W 08.06.2008, art. 60 - Inwerkingtreding : 16.06.2008)

Art. 42. De tijdelijke vergoedingen zijn betaalbaar door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) op dezelfde tijdstippen als het loon.

[De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit bepalen onder welke voorwaarden, volgens welke modaliteiten en met welke periodiciteit de jaarlijkse vergoedingen en vervallen renten, evenals de bijlagen [...] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 6 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) , betaald worden.] (W 02.07.1981, art. 4 - Inwerkingtreding 08.07.1981)

Op de in [dit artikel] (W 08.06.2008, art. 61 - Inwerkingtreding: 16.06.2008) bedoelde uitkeringen is van rechtswege intrest verschuldigd vanaf het ogenblik waarop zij eisbaar worden.

Art. 42bis. [...] (Eerste lid opgeheven door W. 20.07.2006, art. 343; inwerkingtreding : 01.01.1983)

[De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepalen in welke mate en onder welke voorwaarden de cumulatie toegestaan is van de ter uitvoering van deze wet toegekende prestaties en die welke krachtens andere sociale zekerheids- of voorzorgsregelingen toegekend worden.] (ingevoegd bij W. 20.07.2006, art. 345; inwerkingtreding 01.01.2007)

[[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 4° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) wordt in de rechten gesteld van de betrokkene voor het gedeelte van de prestaties dat bij toepassing van het eerste lid niet met een pensioen mag worden samengevoegd.] (KB nr. 128 30.12.1982, art. 2 - Inwerkingtreding 01.01.1983) [De waarde van dit gedeelte, dat overeenstemt met een desgevallend aan de index van de consumptieprijzen gekoppelde vergoeding en rente, wordt als kapitaal gestort bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 4° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden, termijnen en modaliteiten van deze overdracht.] (KB 16.12.1996, art. 2 - Inwerkingtreding: 01.01.1997, met uitzonderingen; zie KB 08.08.1997)

[Onverminderd de bepalingen [van artikel 51bis en 51ter] (KB 16.12.1996, art. 3, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.1997, met uitzonderingen; zie KB 08.08.1997), maken in geval van cumulatie die aanleiding geeft tot indeplaatsstelling de instellingen en de personen bedoeld bij de artikelen 49, 51 en 106, de verschuldigde prestaties [verminderd met het gedeelte dat overeenkomstig het voorgaande lid als kapitaal werd gestort,] (KB 16.12.1996, art. 3, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.1997, met uitzonderingen; zie KB 08.08.1997) over aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 5° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) en onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.] (KB nr. 128 30.12.1982, art. 2 - Inwerkingtreding 01.01.1983)

[Door deze overmaking worden de rechten en plichten van de genoemde instellingen en personen, binnen de grenzen van deze overdracht, overgenomen door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 5° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).] (KB nr. 128 30.12.1982, art. 2 - Inwerkingtreding 01.01.1983)

Art. 43. [De door een arbeidsongeval getroffenene die een vergoeding, een jaarlijkse vergoeding of een rente krachtens de artikelen 22 tot 24, of een bijslag geniet, of die een kapitaal ontvangt krachtens de artikelen 45 of 45bis, is verplicht de krachtens de socialezekerheidswetten verschuldigd persoonlijke bijdragen te betalen.] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 7 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[In afwijking van het eerste lid bepaalt de Koning het [percentage] (Programmawet 10.08.2015, art. 29 - Inwerkingtreding 01.01.2016) van de persoonlijke bijdragen voor de personen bedoeld in artikel 2, § 1, van het Koninklijk Besluit van 12 december 2006 tot uitvoering van artikel 42bis van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971] (W 23.04.2015, art. 9 - Inwerkingtreding 01.10.2015)

De Koning bepaalt de regelen van inning en verdeling van deze bijdragen alsmede de regelen van uitvoering.

[De bijdragen zijn echter niet verschuldigd op het gedeelte van de vergoeding of rente of bijlagen toegekend wegens hulp van een ander persoon.] (KB nr. 39 31.03.1982, art. 4, 2° - Inwerkingtreding : 01.01.1983)

Art. 44. De vergoedingen en renten uitgekeerd krachtens deze wet zijn onderworpen aan volgende bepalingen:

1° welke ook de huwelijksvoorwaarden zijn van de gehuwde werkneemster, zal zij beschikken over de vergoedingen of renten zoals over haar loon, in overeenstemming met wat bepaald is bij de wetten betreffende de arbeidsovereenkomsten;

2° aan een minderjarige werknemer verschuldigde vergoedingen of renten kunnen hem geldig worden overgemaakt, tenzij er verzet bestaat vanwege de vader, de moeder of de voogd;

3° ingeval de echtgenoot [of de wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 16, 1° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) zich er over beklaagt dat de gerechtigde de vergoedingen of renten verkwist, kan de rechter beslissen dat ze aan de klager worden uitgekeerd;

4° [zo de gerechtigde de overlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner is of uit de echt of van tafel en bed gescheiden is of een partner was in een beëindigde wettelijke samenwoning] (W 11.05.2007, art. 16, 2° - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007), kan de rechter, op vordering van een derde, besluiten dat de ten voordele der kinderen bepaalde renten zullen gestort worden aan de fysische of rechtspersoon aan wie de bewaring van de kinderen toevertrouwd is.

Art. 45. [De getroffene, [de echtgenoot en de wettelijk samenwonende partner] (W 11.05.2007, art. 17 - inwerkingtreding: AO vanaf 26.06.2007) kunnen vragen dat ten hoogste een derde van de waarde van de hun toekomende rente als kapitaal wordt uitbetaald.] (KB nr. 285 31.03.1984, art. 4 - Inwerkingtreding 01.01.1984)

Dit verzoek kan op elk ogenblik, zelfs na de vestiging van het kapitaal, worden gedaan. De rechter beslist zo voordelig mogelijk voor de verzoeker.

[...] (Lid opgeheven bij KB nr. 530 31.03.1987, art. 8 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[Het kapitaal wordt berekend overeenkomstig het tarief vastgesteld door de Koning en in functie van de leeftijd van de getroffene of de rechthebbende op de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de beslissing van de rechter. Vanaf deze datum is van rechtswege intrest verschuldigd op dit kapitaal.] (W 22.02.1998, art. 5 - Inwerkingtreding: 13.03.1998)

Art. 45bis. [Behalve voor de ongevallen bedoeld in de artikelen 45ter en 45quater wordt, indien de rente na het verstrijken van de herzieningstermijn berekend wordt op een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van minder dan 10%, de waarde van de lijfrente, verminderd overeenkomstig artikel 24, derde lid, aan de getroffen(e) als kapitaal uitbetaald binnen een maand na het verstrijken van bedoelde termijn.] (W 30.03.1994, art. 52 - Inwerkingtreding: 01.01.1994)

[Het kapitaal wordt berekend overeenkomstig het tarief vastgesteld door de Koning en in functie van de leeftijd van de getroffen(e) op de eerste dag van het kwartaal dat volgt op het verstrijken van de herzieningstermijn. Vanaf deze datum is van rechtswege intrest verschuldigd op dit kapitaal.] (W 22.02.1998, art. 6 - Inwerkingtreding: 13.03.1998)

[**Art. 45ter.** (KB nr.530 31.03.1987, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 wordt de waarde van de rente die na het verstrijken van de bij artikel 72 bepaalde termijn berekend wordt op een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van minder dan 10%, als kapitaal bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 6° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) gestort zoals bepaald bij artikel 51bis.

In deze gevallen vindt het eerste lid van artikel 45 geen toepassing.]

[**Art. 45quater.** (Ingevoegd bij W 30.03.1994, art. 53 - Inwerkingtreding: 01.01.1994) Voor de ongevallen overkomen vanaf 1 januari 1988 en waarvoor de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van minder dan 10% geschiedt hetzij bij een bekrachtiging van de overeenkomst met datum vanaf 1 januari 1994, hetzij bij een gerechtelijke beslissing die op een datum vanaf 1 januari 1994 in kracht van gewijsde treedt, wordt de waarde van de jaarlijkse vergoeding en van de rente als kapitaal gestort bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 7° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), zoals bepaald in artikel 51ter.

[Deze regeling vindt eveneens toepassing op de ongevallen overkomen vanaf 1 januari 1988 waarvoor de getroffen(e) genezen verklaard werd zonder blijvende arbeidsongeschiktheid vanaf 1 januari 1994 of waarvoor de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van 10% of meer geschiedt bij een in het eerste lid bedoelde bekrachtiging of gerechtelijke beslissing, ingeval een bekrachtigde overeenkomstherziening of een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing de jaarlijkse vergoedingen en renten na herziening vaststelt op een graad van minder dan 10%.] (KB 16.12.1996, art. 4 - Inwerkingtreding: 01.01.1997)

[Voor de ongevallen waarvoor de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van 10% tot minder dan 16% geschiedt bij een bekrachtiging van de overeenkomst met een datum vanaf 1 januari 1997, hetzij bij een gerechtelijke beslissing die op een datum vanaf 1 januari 1997 in kracht van gewijsde treedt, wordt de waarde van een desgevallend aan de index van de consumptieprijzen gekoppelde jaarlijkse vergoeding of rente als kapitaal gestort bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 8° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), zoals bepaald in artikel 51ter.] (KB 16.12.1996, art. 4 - Inwerkingtreding: 01.01.1997)

[Het voorgaande lid vindt eveneens toepassing op de ongevallen waarvoor de getroffene zonder blijvende arbeidsongeschiktheid genezen verklaard werd vanaf 1 januari 1997 of waarvoor de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van minder dan 10% of tenminste 16% geschiedt bij een in het voorgaande lid bedoelde bekrachtiging of gerechtelijke beslissing, ingeval een bekrachtigde overeenkomstherziening of een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing de jaarlijkse vergoedingen en renten na herziening vaststelt op een graad van 10% tot minder dan 16%.] (KB 16.12.1996, art. 4 - Inwerkingtreding: 01.01.1997)

[Voor de ongevallen waarvoor de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van 16 pct. tot en met 19 pct. geschiedt bij een bekrachtiging van de overeenkomst met een datum vanaf 1 december 2003, hetzij bij een gerechtelijke beslissing die op een datum vanaf 1 december 2003 in kracht van gewijsde treedt, wordt de waarde van een desgevallend aan de index van de consumptieprijzen gekoppelde jaarlijkse vergoeding of rente als kapitaal gestort bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 9° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), zoals bepaald in artikel 51ter.

Het voorgaande lid vindt eveneens toepassing op de ongevallen waarvoor de getroffene zonder blijvende arbeidsongeschiktheid genezen verklaard werd vanaf 1 december 2003 of waarvoor de vaststelling van de graad van blijvende ongeschiktheid van minder dan 16 pct. of meer dan 19 pct.] (W 09.07.2004, art. 277 - Inwerkingtreding: 01.12.2003) geschiedt bij een in het voorgaande lid bedoelde bekrachtiging of gerechtelijke beslissing, ingeval een bekrachtigde overeenkomstherziening of een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing de jaarlijkse vergoedingen en renten na herziening vaststelt op een graad van 16 pct. tot en met 19 pct.] (W 22.12.2003, art. 58 - Inwerkingtreding : 01.12.2003)

In die gevallen vindt artikel 45, eerste lid, geen toepassing.]

[**Art. 45quinquies.** (Ingevoegd bij W 13.07.2006, art. 53 - Inwerkingtreding : 01.09.2006) Mits de schuldenaar te goeder trouw is, ziet de verzekeringsonderneming af van de ten onrechte betaalde bedragen in de door de Koning bepaalde behartenswaardige gevallen of categorieën van gevallen.]

Afdeling 6 - Burgerlijke aansprakelijkheid

Art. 46. § 1. Ongeacht de uit deze wet voortvloeiende rechten blijft de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid mogelijk voor de getroffene of zijn rechthebbenden:

- 1° tegen de werkgever die het arbeidsongeval opzettelijk heeft veroorzaakt of die opzettelijk een ongeval heeft veroorzaakt dat een arbeidsongeval tot gevolg heeft;
- 2° tegen de werkgever wanneer het arbeidsongeval schade aan goederen van de werknemer heeft veroorzaakt;
- 3° tegen de lasthebber of aangestelde van de werkgever die het arbeidsongeval opzettelijk heeft veroorzaakt;
- 4° tegen de personen, andere dan de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden, die voor het ongeval aansprakelijk zijn;
- 5° tegen de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden, wanneer het ongeval zich voordoet op de weg naar en van het werk;

6° [tegen de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden, wanneer het ongeval een verkeersongeval betreft. Onder verkeersongeval wordt verstaan ieder ongeval in het wegverkeer waarbij één of meer al dan niet gemotoriseerde voertuigen zijn betrokken en dat verband houdt met het verkeer op de openbare weg;] (W 25.01.1999, art. 7 - Inwerkingtreding: 16.02.1999)

[7° tegen de werkgever die de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk zwaarwichtig heeft overtreden en die daardoor de werknemers aan het risico van arbeidsongevallen heeft blootgesteld, terwijl de ambtenaren die zijn aangewezen om toezicht te houden op de naleving van die bepalingen, in toepassing van [artikelen 43 tot 49 van het Sociaal Strafwetboek] (W 06.06.2010, art. 55; Inwerkingtreding : 01.07.2011) hem schriftelijk:

- a) hebben gewezen op het gevaar waaraan hij deze werknemers blootstelt;
- b) hebben medegedeeld welke overtredingen werden vastgesteld;
- c) passende maatregelen hebben voorgeschreven;
- d) [...] (vernietigd door arrest nr. 149/ 2016 van het Grondwettelijk Hof van 24 november 2016)

[De burgerlijke aansprakelijkheidsvordering wordt niet toegelaten tegen de werkgever die bewijst dat het ongeval mede is toe te schrijven aan de niet naleving door de getroffen werknemer van de hem voorafgaandelijk door de werkgever schriftelijk ter kennis gebrachte veiligheidsinstructies terwijl de nodige veiligheidsmiddelen hem ter beschikking werden gesteld.] (W 24.12.1999, art. 97 - Inwerkingtreding: 10.01.2000)

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1, is de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) verplicht de vergoedingen, die voortvloeien uit deze wet te betalen binnen de bij de artikelen 41 en 42 gestelde termijn.

[De volgens het gemeen recht toegekende vergoeding, die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door deze wet, mag samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen.] (W 07.07.1978, art. 4 - Inwerkingtreding 22.10.78)

Art. 47. (W 01.08.1985, art. 95 - Inwerkingtreding: 06.08.1985) [De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) en [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 6° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kunnen een rechtsvordering instellen tegen de voor het arbeidsongeval aansprakelijke tot beloop van de krachtens artikel 46, § 2, eerste lid, gedane uitkeringen, de ermee overeenstemmende kapitalen, alsmede de bedragen en kapitalen bedoeld bij [de artikelen [...] (W 12.08.2000, art. 47 - Inwerkingtreding: 10.09.2000), 51bis, 51ter en 59quinquies].(KB 16.12.1996, art. 5; Inwerkingtreding 01.01.1997)]

[Zij kunnen die burgerlijke vordering instellen op dezelfde wijze als het slachtoffer of zijn rechthebbenden en worden gesubrogeerd in de rechten die de getroffene of zijn rechthebbenden bij niet-vergoeding overeenkomstig, artikel 46, § 2, eerste lid, krachtens het gemene recht, hadden kunnen uitoefenen.] (W 07.07.1978, art. 5 - Inwerkingtreding 22.10.78)

Art. 48. De bij deze wet bepaalde vergoedingen zijn niet verschuldigd, wanneer het ongeval door de getroffene opzettelijk is veroorzaakt.

Geen vergoeding is verschuldigd aan diegene van de rechthebbenden die het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

[Afdeling 6bis - Samenloop met de vergoeding toegekend overeenkomstig artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplicht aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen] (ingevoegd bij W 29.04.1996, art. 8 - Inwerkingtreding: 01.01.1995)

[Art. 48bis. (Ingevoegd bij W 29.04.1996, art. 8 - Inwerkingtreding: 01.01.1995) § 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, is de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) verplicht de vergoedingen die voortvloeien uit deze wet te betalen binnen de in de artikelen 41 en 42 gestelde termijnen.

§ 2. De overeenkomstig artikel 29bis van de voornoemde wet van 21 november 1989 toegekende vergoeding, die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door deze wet, mag samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen.]

[Art. 48ter. (Ingevoegd bij W 29.04.1996, art. 8 - Inwerkingtreding: 01.01.1995) De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) en [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 7° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kunnen een rechtsvordering instellen tegen de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar [, de bestuurder] (W 19.01.2001, art. 3 - Inwerkingtreding: 03.03.2001) of van de houder van het motorvoertuig of tegen het Gemeenschappelijk Waarborgfonds [bedoeld in artikel 24, § 1, 1°, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen,] (W 13.03.2016, art. 681 - Inwerkingtreding: 23.03.2016) tot beloop van de krachtens artikel 48bis, § 1, gedane uitkeringen, de ermee overeenstemmende kapitalen, alsmede de bedragen en kapitalen bedoeld in de [artikelen [...]] (W 12.08.2000, art. 48 - Inwerkingtreding: 10.09.2000) 51bis, 51ter en 59quinquies]. (KB 16.12.1996, art. 6 - Inwerkingtreding: 01.01.1997, met uitzonderingen, zie KB 08.08.1997)

Ze kunnen die vordering instellen op dezelfde wijze als de getroffen of zijn rechthebbenden en worden gesubrogeerd in de rechten die de getroffen of zijn rechthebbenden bij niet-vergoeding overeenkomstig artikel 48bis, § 1, hadden kunnen uitoefenen krachtens artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.]

Hoofdstuk III - De verzekering

Afdeling 1 - [Verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

Art. 49. [De werkgever is verplicht een arbeidsongevallenverzekering aan te gaan bij een verzekeringsonderneming, die:

1° toegelaten is tot de arbeidsongevallenverzekering of de arbeidsongevallenverzekering mag beoefenen in België door middel van een bijkantoor of in vrije dienstverrichting [overeenkomstig de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen] (W 13.03.2016, art. 682 - Inwerkingtreding: 23.03.2016);;

2° voldoet aan alle regels en voorwaarden gesteld door deze wet.] (W 10.08.2001, art. 9 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

[De duur van de verzekeringsovereenkomst mag niet langer zijn dan één jaar; deze duur moet, indien nodig, worden verlengd met de periode die de datum van het ingaan van de overeenkomst scheidt van 1 januari van het jaar dat erop volgt.

Behalve wanneer één der partijen zich er tegen verzet door een aangetekende brief die tenminste drie maanden vóór de vervaldag van de overeenkomst ter post is afgegeven, wordt deze stilzwijgend verlengd voor opeenvolgende periodes van een jaar. [Deze bepaling is niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten waarvan de duur korter is dan één jaar.] (W 22.02.1998, art. 7 - Inwerkingtreding: 13.03.1998)

[Met wederzijds akkoord van de werkgever en de verzekeringsonderneming kan de duur van één jaar bedoeld in het tweede en het derde lid, vastgesteld worden op drie jaar.] (W. 27.12.2006, art. 176; Inwerkingtreding : 01.01.2009 / KB 08.05.2007)

De Koning bepaalt de voorwaarden, de wijze en de termijnen waarop aan de verzekeringsovereenkomst een einde wordt gemaakt.

In de gevallen waarin de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) zich het recht voorbehoudt de overeenkomst na het zich voordoen van een schadegeval op te zeggen, beschikt de verzekeringnemer over hetzelfde recht. Deze bepaling is niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten met een duur van drie jaar gesloten met [ondernemingen waarvan het jaargemiddelde van het personeelsbestand meer dan honderd bedraagt of die een loonvolume laten verzekeren van meer dan honderd maal het maximum basisjaarloon bedoeld bij artikel 39.] (W 22.02.1998, art. 8 - Inwerkingtreding: 13.03.1998)]

De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) dekt alle bij de artikelen 7 en 8 vastgestelde risico's voor alle werknemers in dienst van een werkgever en voor alle werkzaamheden waarvoor zij door die werkgever zijn tewerkgesteld.] (W 30.12.1992, art. 57 - Inwerkingtreding: 19.01.1993)

[De werkgever behoudt echter de mogelijkheid om het personeel van verschillende exploitatiezetels en om al het huispersoneel in zijn dienst te verzekeren bij afzonderlijke [verzekeringsondernemingen.] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)] (W 19.07.2001, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

[De werkgever die tevens arbeidsongevallen verzekert, dient de verplichte ongevallenverzekering voor zijn werknemers af te sluiten bij een [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) met wie hij juridisch of commercieel geen enkele binding heeft.] (W 22.02.1998, art. 9 - Inwerkingtreding: 01.01.1998)

[Art. 49bis. (Vervangen bij W 13.07.2006, art. 54 - Inwerkingtreding: 01.01.2009, K.B. 23.12.2008, art. 10, 1°) Wanneer, met uitsluiting van het risico voor de ongevallen op de weg naar of van het werk, gedurende de observatieperiode de frequentie en de ernst van de ongevallen de grens overschrijden, wordt het verzekerd risico als een onevenredig verzaamd risico beschouwd, hierna “verzaamd risico” genoemd.

[Fedris stelt het verzaamde risico vast en brengt dit ter kennis van de betrokken preventiedienst. De betrokken preventiedienst is de preventiedienst van de betrokken verzekeringsonderneming, tenzij, na akkoord van het beheerscomité voor de arbeidsongevallen, een preventie-instituut hiermee belast werd voor de werkgevers op grond van hun hoofdactiviteit behoren tot het ressort van een zelfde paritair comité, zoals bedoeld in de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités. De preventiedienst brengt dit ter kennis van de werkgever en int onmiddellijk en zonder tussenpersoon ten laste van deze werkgever een forfaitaire preventiecontributie.] (W 21.12.2018, art. 32, 1° - Inwerkingtreding: 27.01.2019)

[De werkgever die de forfaitaire preventiecontributie niet gestort heeft voor 1 februari van het jaar dat volgt op de vaststelling, is een opslag, die niet meer dan 10 % van het verschuldigd bedrag mag bedragen, en een verwijlntrest, gelijk aan de wettelijke rentevoet, verschuldigd]. (W 21.12.2018, art. 32, 2° - Inwerkingtreding: 27.01.2019)

De [preventiedienst] (W 21.12.2018, art. 32, 3° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) wendt de forfaitaire preventiecontributie aan voor de voorkoming van arbeidsongevallen bij de betrokken werkgever.

De [preventiedienst] (W 21.12.2018, art. 32, 3° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) brengt bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 10° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) verslag uit over de voorgestelde preventiemaatregelen alsook over de naleving door de betrokken werkgever van de genoemde maatregelen en over zijn medewerking. Een verslag hierover wordt voorgelegd aan het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 1° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) na advies van het Technisch comité voor de preventie. [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 8° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) stelt de informatie ter beschikking van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers die de arbeidsongevallen en de verzekeringsovereenkomsten onder hun bevoegdheid hebben en bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad :

1° de in het eerste lid bedoelde frequentie, ernst, grens, [die niet minder mag bedragen dan tweemaal] (W 21.12.2018, art. 32, 4° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) de gemiddelde ernst en frequentie, en de duur van de observatieperiode;

2° de berekening, de periode van aanrekening en de wijze van toepassing van de forfaitaire preventiecontributie, die niet minder mag bedragen dan 3.000 euro en niet meer dan 15.000 euro. Deze bedragen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen op de door de Koning bepaalde wijze;

3° voor welke ondernemingen, rekening houdend met een minimum aantal arbeidsongevallen die overkomen zijn tijdens de observatieperiode, de forfaitaire preventiecontributie kan geïnd worden;

4° de nadere regels voor de vaststelling en de kennisgeving aan de [preventiedienst] (W 21.12.2018, art. 32, 5° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 8° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), alsook voor de rapportering aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 11° - Inwerkingtreding: 01.01.2017);

5° de nadere regels voor de kennisgeving van het verzaamd risico aan de werkgever;

6° de nadere regels van kennisgeving van de voorgestelde preventiemaatregelen aan de preventiedienst] (W 21.12.2018, art. 32,3° - Inwerkingtreding: 27.01.2019)werkgever, de interne of de externe preventieadviseurs en, naargelang van het geval, het comité voor preventie en bescherming op het werk, de syndicale afvaardiging of de werknemers zoals bedoeld in hoofdstuk VIII van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;

7° het bedrag en de toepassingsvoorwaarden van de in het derde lid bedoelde opslag.]

[8° de nadere regels voor de toepassing van dit artikel in geval van tewerkstelling van uitzendkrachten] (W 03.06.2007, art 26 - Inwerkingtreding : 03.08.2007)

[9° de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke een bezwaar kan ingediend worden bij het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) alsook de voorwaarden volgens dewelke dit bezwaar de inning van de forfaitaire preventiecontributie schorst.] (W 14.04.2011, art 87 - Inwerkingtreding : 05.06.2011)

[10° de voorwaarden waaronder een preventie-instituut kan aangesteld worden voor de werkgevers behorend tot het ressort van een zelfde paritair comité.] (W 21.12.2018, art. 32, 6° - Inwerkingtreding: 27.01.2019).

[Art. 49ter. (Ingevoegd bij W 13.07.2006, art. 55 - Inwerkingtreding: 01.01.2009, K.B. 23.12.2008, art. 10, 1°) In afwijking van artikel 49, tweede lid, wordt, wanneer het verzekerd risico als een verzaamd risico beschouwd wordt, de duur die de verzekeringsovereenkomst nog te lopen heeft op 1 januari die volgt op de kennisgeving aan de in artikel 49bis, tweede lid, bedoelde werkgever, van rechtswege gebracht op drie jaar. De stilzwijgende verlenging gebeurt op basis van de initiële duur van de overeenkomst. Indien op 1 januari de werkgever verzekerd is bij een ander verzekeringsonderneming dan die waaraan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 9° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kennis gegeven heeft van het verzaamd risico, neemt deze onderneming volgens de door de Koning bepaalde nadere regels de rechten en plichten in verband met het verzaamd risico over.

In afwijking van de[artikelen 85, artikelen 85, § & en 86, § 1er van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen] (W 21.12.2018, art. 33, 1° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) kan, vanaf de in artikel 49bis, tweede lid, bedoelde kennisgeving door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 9° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) en tot het einde van de periode van verlenging van rechtswege, deze overeenkomst niet het voorwerp zijn van een verzet tegen de stilzwijgende verlenging, noch opgezegd worden wegens het zich voordoen van een schadegeval.

Ten minste drie maanden voor het einde van het derde jaar van de verlenging van rechtswege kan de verzekeringsonderneming, overeenkomstig de bij [de artikelen 84 en 85 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen] (W 21.12.2018, art. 33, 2° - Inwerkingtreding: 27.01.2019) bepaalde nadere regels, de overeenkomst opzeggen of een herziening van de premievoet voorstellen, zelfs als er tijdens deze periode een nieuwe kennisgeving van een verzaamd risico is geweest.

De verzekeringsonderneming stelt de werkgever in kennis van alle gevolgen die de toepassing van het artikel heeft op zijn contractuele verplichtingen.]

[Dit artikel is niet van toepassing wanneer een preventie-instituut belast werd met de opvolging van een verzaamd risico voor de werkgevers behorend tot het ressort van een zelfde paritair comité.] (W. 07.04.2019, art. 17 - Inwerkingtreding 27.01.2019)

[Art. 49quater. (ingevoegd bij W. 27.12.2006, art. 177; Inwerkingtreding: 01.01.2009, KB 08.05.2007 - De vaststelling van de inwerkingtreding van art. 177 van de wet op 01.01.2009 door KB 08.05.2007 wordt geschrapt met terugwerkende kracht wegens de gedeeltelijke vernietiging van art. 7 van KB 08.05.2007 door arrest RvS nr. 204191 van 21.05.2010.) De verzekeringsonderneming past haar tarief, dat zij vrij vaststelt, toe op elke verzekerde werkgever met onderscheid van het risico arbeider en bediende en, voor het risico arbeider, in functie van de schadestatistiek en de grootte van de onderneming. De premievoet gaat het tarief tot 30 % te boven voor de risico's die een hoge schadestatistiek vertonen.

In geval een risico een verlaagde schadestatistiek vertoont, is de premievoet tot 15 % van het tarief lager. Deze verlaging kan toenemen in functie van de grootte van de onderneming. De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de nadere toepassingsregels van dit lid en onder meer de grootte van de onderneming uitgedrukt in aantal arbeiders, waarop deze bepalingen van toepassing zijn.

Het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 3° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) evalueert jaarlijks de gevolgen van de toepassing van deze bepalingen op het vlak van de preventie. De Koning bepaalt de nadere toepassingsregels van dit lid.]

Art. 50. De werkgever die geen verzekering heeft afgesloten is ambtshalve aangesloten bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 8° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), volgens de nadere regels bepaald door de Koning na advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 4° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).

[Art. 51.] (opgeheven bij W 10.08.2001, art. 10 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

[Art. 51bis. [Voor de ongevallen bedoeld bij artikel 45ter stort de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) het rentekapitaal, overeenstemmend met de overeenkomstig artikel 24, derde lid, niet-verminderde graad van ongeschiktheid bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 12° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) vóór de vijftiende dag van de eerste maand van het kwartaal dat volgt op het verstrijken van de bij artikel 72 bepaalde termijn.] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 13 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[Het rentekapitaal wordt berekend in functie van de leeftijd van de getroffene op de eerste dag van de genoemde eerste maand van het kwartaal] (KB nr. 212 26.09.1983, art. 1, 2°; Inwerkingtreding 01.01.1983) [overeenkomstig het barema vastgesteld door de Koning, na advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 5° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)] (W 10.08.2001, art. 11 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) verwittigt de getroffenen voor de overdracht van het rentekapitaal aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 13- Inwerkingtreding: 01.01.2017)] (KB n°39 31.03.1982, art. 6 - Inwerkingtreding 01.04.1982)

[...] (Leden 4, 5 en 6 opgeheven bij KB nr. 530 31.03.1987, art. 14 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[Art. 51ter. (Ingevoegd bij W 30.03.1994, art. 54 - Inwerkingtreding: 01.01.1994) Voor de ongevallen bedoeld in artikel 45quater stort de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 12 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) het [kapitaal, overeenstemmend met de vergoeding en rente, desgevallend verminderd overeenkomstig artikel 24, derde lid] (KB 16.12.1996, art. 7 - Inwerkingtreding: 01.01.1997), aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 14° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). De Koning bepaalt [het barema,] (W 10.08.2001, art. 12 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) de voorwaarden, de termijnen en de regels van deze overdracht en van de afrekening in geval van herziening van de ongeschiktheidsgraad in de loop van de in artikel 72 bedoelde termijn.

De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) verwittigt de getroffene vóór de overdracht van het kapitaal aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 15° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) het Fonds voor Arbeidsongevallen.]

[Art. 52. (W 10.08.2001, art. 13 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) De verzekeringsonderneming of de vertegenwoordiger [bedoeld in artikel 556, § 2, 1°, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen] (W 13.03.2016, art. 683 - Inwerkingtreding: 23.03.2016) houdt de integrale polis- en schadedossiers in België ter beschikking van de in artikel 87 bedoelde ambtenaren.

De personen op wie deze wet van toepassing is, de nadere categorieën van personen bedoeld in artikel 3, alsook de rechthebbenden met toepassing van hoofdstuk II van deze wet, hebben het recht om een afschrift van de polissen, schadedossiers of documenten die op hen betrekking hebben, te ontvangen in de taal die bij de wet of het decreet is opgelegd.]

[Art. 52bis.] (opgeheven bij W 10.08.2001, art. 14 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

[Art. 53. (opgeheven bij W 10.08.2001, art. 15 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) (hersteld bij W 13.07.2006, art. 56 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

De verzekeringsondernemingen houden voor de activiteiten bedoeld in artikel 58, § 1, 9°, een afzonderlijk beheer volgens de door de Koning bepaalde regels. Zij brengen daarover, op de wijze en onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, verslag uit aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 16° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).]

[Art. 54. (W 10.08.2001, art. 16 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) De verzekeringsondernemingen mogen in hun algemene voorwaarden of statuten bepalen dat de vergoedingen wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid voor een periode van ten hoogste zes maanden vanaf de dag volgend op het begin van de arbeidsongeschiktheid rechtstreeks aan de getroffene worden betaald door de werkgever voor rekening van de betrokken verzekeringsonderneming.]

[Art. 54bis. Wanneer bij de overdrachten bedoeld in artikel 102, eerste lid, 3°, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen een verzekeringsonderneming die de wettelijke arbeidsongevallenverzekering uitoefent, betrokken is, kan de Nationale Bank van België de toestemming enkel verlenen na advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 6° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).

Indien een dergelijke verzekeringsonderneming betrokken is bij een herstructurering van vennootschappen als bedoeld in boek XI van de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van Vennootschappen, stelt de Nationale Bank van België [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 10° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) hiervan onverwijld in kennis.] (W 13.03.2016, art. 684 - Inwerkingtreding: 23.03.2016)

Art. 55. Geen enkel vervalbeding mag door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) worden ingeroepen tegen de personen die rechten op een vergoeding kunnen laten gelden.

[Art. 56.] (opgeheven bij W 10.08.2001, art. 18 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

Afdeling 2 [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 11° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)

Art. 57. [Fedris is een openbare instelling van sociale zekerheid, opgericht bij de wet van 16 augustus 2016 met betrekking tot de fusie van het Fonds voor arbeidsongevallen en het Fonds voor de beroepsziekten]. (Vervangen bij KB 23.11.2017, art. 105- Inwerkingtreding: 01.01.2017)

[Art. 58. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 18 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) § 1. [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 12° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) heeft tot taak:

1° de schadeloosstelling inzake de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden te verzekeren overeenkomstig de bepalingen van deze wet;

2° de uitgaven in de gevallen bedoeld bij artikel 84, tweede lid, terug te betalen;

3° de schadeloosstelling inzake de arbeidsongevallen toe te kennen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, wanneer de werkgever geen verzekering heeft aangegaan zoals voorgeschreven bij artikel 49, of wanneer de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) in gebreke blijft;

4° de renten uit te keren aan de zeelieden of hun rechthebbenden, bedoeld bij artikel 96, eerste lid;

5° op te treden als verbindingsorgaan inzake arbeidsongevallen in het kader van de verordeningen en richtlijnen van de Europese Gemeenschap;

6° het aandeel in de kosten voor overbrenging naar de begraafplaats van een ingevolge een arbeidsongeval overleden seizoenarbeider, dat overeenkomstig de verordeningen van de Europese Gemeenschap ten laste komt van België, terug te betalen;

7° zijn akkoord te verlenen, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, over de prothesen en orthopedische toestellen die nodig zijn;

8° sociale bijstand te verlenen aan de getroffen en hun rechthebbenden, onder de voorwaarden bepaald door de Koning;

[9° (W 10.08.2001, art. 19 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) controle uit te oefenen op de toepassing van deze wet en op [de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor de beroepsziekten in de overheidssector, met inbegrip van de verrichtingen van de verzekeringsondernemingen in verband met deze wet] (W 17.05.2007, art. 25 - Inwerkingtreding : 01.07.2007)]

10° de cumulatieve beperkingen bedoeld bij artikel 42bis en, onder de voorwaarden bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit, de maatregelen tot beperking van de prestaties die krachtens deze wet worden toegekend, toe te passen en uit te voeren;

11° een preventiebeleid te organiseren en daarbij onder meer een coördinerende, adviserende en stimulerende rol te vervullen. De organisatie en de werking van dit preventiebeleid worden door de Koning bepaald;

12° een centrale gegevensbank op te richten betreffende de aangegeven arbeidsongevallen en hun regeling. De organisatie en de werking van deze centrale gegevensbank worden door de Koning bepaald;

13° de overeenkomst tussen de partijen betreffende de voor het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen te bekrachtigen;

[14° (opgeheven bij W 29.04.1996, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.1995) (hersteld bij W 13.07.2006, art. 57 - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning) de in artikel 49bis bedoelde verzwaarde risico's vast te stellen;]

[..] (Opgeheven W 21.12.2018, art.30 - Inwerkingtreding: 27.01.2019)

[16° de bijzondere bijslag, bedoeld in artikel 27quater, te verlenen;] (W 29.12.1990, art. 112 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[17° op basis van het kapitaal dat aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 17°- Inwerkingtreding: 01.01.2017) is gestort, de jaarlijkse vergoedingen en renten [evenals de door de Koning bepaalde bijslagen] (W 22.02.1998, art. 12 - Inwerkingtreding: 01.01.1994 voor de in artikel 45quater, eerste en tweede lid, bedoelde ongevallen en op 01.01.1997 voor de in artikel 45quater, derde en vierde lid, bedoelde ongevallen) voor de ongevallen bedoeld in artikel 45quater te betalen [...] (Tweede zin opgeheven bij KB 16.12.1996, art. 8 - Inwerkingtreding: 01.01.1997);] (W 30.03.1994, art. 55 - Inwerkingtreding: 01.01.1994)

[18° de schadeloosstelling te verzekeren van de arbeidsongevallen die zijn overkomen aan de betaalde sportbeoefenaars van wie de werkgevers ambtshalve bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 9° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) zijn verzekerd overeenkomstig artikel 86.] (W 29.04.1996, art. 18 - Inwerkingtreding: 01.01.1972)

[19° onder de voorwaarden en volgens de nadere regels bepaald door het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 7° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), erkennen dat de werknemers bedoeld in artikel 3, § 6 van het koninklijk besluit van 3 mei 2007 tot regeling van [het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoelage] (W 25.04.2014, art. 15; Inwerkingtreding 16.06.2014) ernstige lichamelijke problemen hebben, geheel of gedeeltelijk veroorzaakt door hun beroepsactiviteit, die de verdere uitoefening van hun beroep significant bemoeilijken, volgens de voorwaarden en procedures bepaald in een collectieve arbeidsovereenkomst van de Nationale Arbeidsraad. De Koning kan nadere regels bepalen voor de uitoefening van deze bevoegdheid.] (W 21.12.2007, art. 25; Inwerkingtreding: 01.01.2008)

[20° de herwaarderingsbijslagen en de herwaarderings van de bijslagen als bedoeld in artikel 27bis, laatste lid, toe te kennen die ten laste zijn van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 10° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)) op basis van artikel 27ter.] (W 21.12.2013, art. 8 - Inwerkingtreding 06.02.2014)

[§ 2.] (opgeheven bij W 10.08.2001, art. 19 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

[Art. 58bis. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 19 - Inwerkingtreding: 01-01-1988) § 1. Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 heeft [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 13° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) bovendien tot taak:

1° onder de voorwaarden bepaald door de Koning in te staan voor het onderhoud en de vernieuwing van de prothesen en orthopedische toestellen;

2° bijslagen, waarvan het bedrag en de toekenningsvoorwaarden worden bepaald door de Koning, te verlenen aan sommige categorieën van getroffen en aan hun rechthebbenden;

3° de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid, optredend ingevolge een verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid, zoals bepaald bij artikel 25bis, vast te stellen en uit te keren;

4° de bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 18° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) gestorte jaarlijkse vergoedingen, renten of ermee overeenstemmende rentekapitalen te betalen;

5° de kosten te betalen van de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen, die ingevolge het ongeval noodzakelijk zijn, na het verstrijken van de herzieningstermijn.]

[§ 2.] (opgeheven bij W 10.08.2001, art. 20 - Inwerkingtreding: 17-09-2001)

[Art. 58ter. (W 10.08.2001, art. 21 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) De financiering van de opdrachten van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 11° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), bedoeld in artikel 58 en artikel 58bis, wordt gedragen door het globaal beheer van de sociale zekerheid, met uitzondering van de verrichtingen bedoeld in artikel 58, § 1, 1° en 3°, in zover [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 14° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) de schadeloosstelling toekent wanneer de verzekeringsonderneming in gebreke is gebleven, en in artikel 58bis, § 1, 1° en 4°. Voor deze verrichtingen vestigt [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 14° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) reservefondsen in het kapitalisatieregime volgens de regels vastgelegd in het [specifiek boekhoudplan van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 11° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) overeenkomstig de bepalingen van artikel 16, § 3, van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.] (Ingevoegd bij W 25.04.2007, art. 67, 1° - Inwerkingtreding : 18.05.2007)

De door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 14° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) gevestigde reservefondsen, bedoeld in het eerste lid, worden gedekt overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, § 2, van [de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut] (W. 25.04.2007, art. 67, 2°; Inwerkingtreding: 18.05.2007).]

[Art. 58quater. (Hersteld door W. 22.12.2008, art. 125; Inwerkingtreding: 08.01.2009) De werkingskosten van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 12° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) voor de taken bedoeld in artikel 58, § 1, 9°, in de mate dat de controle betrekking heeft op de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, en 13°, worden gedragen door de verzekeringsondernemingen binnen de grenzen en volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 15° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan de Administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen belasten met de inning van deze onbetaalde bedragen. De verschuldigde bedragen worden ingevorderd bij dwangbevel, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit.]

[Art. 59. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 20 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 16° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) wordt gestijfd door:

1° [een bijdrage ten laste van de werkgevers voor:

a) de werknemers en de daarmee gelijkgestelden die gedeeltelijk onderworpen zijn aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

[b)] (opgeheven bij W 24.12.2002, art. 163 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

c) de werknemers die onderworpen zijn aan de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de zeelieden ter koopvaardij;] (W 29.04.1996, art. 14 - Inwerkingtreding: 01.01.1995)

[2° een bijdrage, geheven op het bedrag van de door de verzekeringsondernemingen geïnde premies, voor de door de Koning bepaalde categorieën van personen tot wie de toepassing van de wet wordt uitgebreid krachtens artikel 3.] (W 20.07.2015, art. 27 - Inwerkingtreding 01.01.2016)

Deze bijdrage is gelijk aan 20% van het bedrag der premies.

De [verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) mogen de premies verhogen ten belope van de volgens het vorige lid geldende bijdragevoet.

3° de premies bedoeld in artikel 81, tweede lid [en artikel 86, tweede lid]; (W 29.04.1996, art. 19 - Inwerkingtreding: 01.01.1972)

Voor de reders, bedoeld bij artikel 2, worden deze premies door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 16° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) verhoogd met een bedrag gelijk aan dat van de bijdrage bedoeld in 2°, tweede lid.

4° de bijdragen verschuldigd door de werkgevers die verzuimen een verzekeringscontract af te sluiten bij een [verzekeringsonderneming]; (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

Indien deze bijdragen verschuldigd zijn door personen tot wie de toepassing van de wet wordt uitgebreid krachtens artikel 3, worden ze door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 16° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) verhoogd met een bedrag gelijk aan dat van de bijdrage bedoeld in 2°, tweede lid.

5° de bedragen verhaald op [verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) en werkgevers die in gebreke blijven;

6° de terugbetaling door de Staat van de vergoedingen toegekend krachtens artikel 58, § 1, 2° en 6°;

7° een bijdrage op de door de Koning bepaalde reservefondsen [...] (W 10.08.2001, art. 22 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), ten laste van de [verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001). Het bedrag van deze bijdrage wordt door de Koning vastgesteld;

[8° de prestaties bedoeld in artikel 42bis;] (KB 16.12.1996, art. 9 - Inwerkingtreding: 01.01.1997)

9° [de kapitalen bedoeld in [artikel 42bis, tweede lid,] (KB 16.12.1996, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.1997, met uitzonderingen; zie KB 08.08.1997) artikel 51ter en artikel 59quinquies, eerste lid;] (W 30.03.1994, art. 57 - Inwerkingtreding: 01.01.1994)

[De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, het gedeelte van de kapitalen bedoeld in de artikelen 42bis, tweede lid, en 51ter, dat wordt overgedragen aan [de RSZ-Globaal-Beheer](KB 08.08.1997-08-08, art. 4 - Inwerkingtreding: 01.07.1997), alsmede de regels voor deze overdracht.] (KB 16.12.1996, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.1997, met uitzonderingen)

10° de inkomsten waarvan de bedragen vastgesteld worden bij bijzondere wettelijke of reglementaire bepalingen;

11° giften en legaten;]

[12° een aandeel in de jaarlijkse verdeling van de inkomsten, bedoeld bij artikel 5, eerste lid, 2°, d), van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;] (W 29.04.1996, art. 14, 2° - Inwerkingtreding: 01.01.1995)

[13° de administratieve geldboeten, bedoeld bij artikel 91bis, § 1;] (W 29.04.1996, art. 14, 3° - Inwerkingtreding: 10.05.1996)

[14° de bedragen verhaald op de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) op grond van [artikel 60, vierde lid.] (W. 24.07.2008, art 76; inwerkingtreding : 17.08.2008)] (W 25.01.1999, art. 9 - Inwerkingtreding: 16.02.1999)

[Art. 59bis. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 21 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 17° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) wordt bovendien gestijfd door:

1° de bijkomende vergoedingen bedoeld bij artikel 28bis, derde lid;

2° een bijdrage waarvan het bedrag door de Koning wordt vastgesteld, ten laste van [de instellingen, andere dan verzekeringsondernemingen, die op de datum van inwerkingtreding van de wet van 10 augustus 2001 houdende de aanpassing van de arbeidsongevallenverzekering aan de Europese richtlijnen betreffende de directe verzekering met uitzondering van de levensverzekering tot de rentedienst gemachtigd waren;] (W 10.08.2001, art. 23 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

3° de rentekapitalen gevestigd met toepassing van artikel 51bis;

4° de jaarlijkse vergoedingen en renten bedoeld bij artikel 59quinquies, tweede lid.]

[Art. 59ter.] (Opgeheven bij W 16.11.2015, art. 52 - Inwerkingtreding: 01.01.2015 voor de bijdrage als bedoeld in art. 59, 1°, a) van de arbeidsongevallenwet van 10.04.1971, en 01.07.2015 voor de bijdrage bedoeld in art. 59, 1°, c) van dezelfde wet)

[Art. 59quater. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 23 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) De Koning bepaalt de wijze van berekening, inning en invordering van de bedragen, bedoeld bij de artikelen 59, 2°, 3°, 4°, 5°, 7°, 8°, 9° [, 14°] (W 25.01.1999, art. 10 - Inwerkingtreding: 16.02.1999) en 59bis.

[De schuldenaar die de bedragen, bedoeld in het eerste lid, niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen stort, is aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 18° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) een opslag en een verwijlinterest verschuldigd. De Koning bepaalt het bedrag, de toepassingsvoorwaarden, de inning en de invordering van deze opslag en van deze verwijlinteressen.] (W 19.07.2001, art. 11 - Inwerkingtreding: 28.07.2001)

De opslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10% van de verschuldigde bedragen en de op deze bedragen berekende verwijlinterest is gelijk aan de wettelijke rentevoet vastgesteld in artikel 2 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen intrest.]

[De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 19° - Inwerkingtreding: 01.01.2017):

1° kan afzien van de invordering van de bedragen bedoeld in artikel 59, 3° en 4°;
2° de bijdrage bedoeld in artikel 59, 4° kan verminderen of vrijstellen;
3° de werkgever, de reder en de verzekeringsonderneming vrijstelling of vermindering kan verlenen van de opslag en van de verwijlinterest bedoeld in het tweede lid.] (W 21.12.2013, art. 9 - Inwerkingtreding 06.02.2014, met uitzondering van artikel 59quater, vierde lid, 2°, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, zoals gewijzigd bij artikel 9 - Inwerkingtreding 01.09.2014, zie art. 2 KB 27.05.2014)

[De Koning bepaalt de modaliteiten volgens dewelke een beroep bij de arbeidsrechtbank tegen de beslissing van het beheerscomité of van de persoon belast met het dagelijks beheer van Fedris inzake de vraag tot vermindering van de bijdrage voor ambtshalve aansluiting kan worden ingesteld.] (W 30.09.2017, art. 28 - Inwerkingtreding 26.10.2017)

[Art. 59quinquies. (KB nr. 285 31.03.1984, art. 6 - Inwerkingtreding 01.04.1984) De in kapitaal omgezette rente, bedoeld bij artikel 20 die in toepassing van artikel 20bis niet verschuldigd is, wordt [volgens het barema en de nadere regelen bepaald door de Koning] (W 10.08.2001, art. 24 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), gestort aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 19° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)]

[Het eerste lid vindt geen toepassing op de ongevallen die zijn overkomen aan de in artikel 1/1 bedoelde personen.](W 21.12.2018, art. 8° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) .

[Voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988 wordt het bedrag van de jaarlijkse vergoeding, overeenstemmend met de vermindering ingevolge de toepassing van artikel 24, derde lid, volgens de door de Koning te bepalen modaliteiten gestort aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 20° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 24 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[Art. 59sexies. (Ingevoegd bij W 06.07.1989, art. 4 - Inwerkingtreding: 18.07.1989) [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 20° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) voegt de nettowinsten van het kapitalisatie- en van het repartitiestelsel alsmede van de dienst «Prothese» toe aan de saldi van het rentebeheer, die worden overgedragen naar de reserve zonder bepaalde aanwending en naar de geaffecteerde reserve.[Voor de jaren 2009 tot en met 2011 bepaalt de Koning het gedeelte van de opbrengst van de reserve zonder bepaalde aanwending dat wordt overgedragen aan het RSZ-Globaal/Beheer, alsmede de regels van deze overdracht.] (W. 27.03.2009, art. 49; Inwerkingtreding : 17.04.2009)

De wijze van berekening en de vaststelling van het maximumbedrag van de resultaatsaldi van de diverse afzonderlijke beheren en de overdracht naar de bijzondere reserves worden opgenomen in het [specifiek boekhoudplan van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 13° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) overeenkomstig de bepalingen van artikel 16, § 3 van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.] (ingevoegd bij W 25.04.2007, art. 68 - Inwerkingtreding 18.05.2007)]

Art. 60. [Wanneer [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 21° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) de schadeloosstelling toekent met toepassing van artikel 58, § 1, 3°, verhaalt het op de in gebreke zijnde werkgever of [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) de uitkeringen, de ermee overeenstemmende kapitalen, alsmede de bedragen en kapitalen bedoeld bij [45quater, derde tot en met zesde lid,] (W 22.12.2003, art. 59 - Inwerkingtreding: 01.12.2003) [artikel 59quinquies] (W 01.08.1985, art. 105 - Inwerkingtreding 06.08.1985) [, en het gedeelte van de prestaties bedoeld in artikel 42bis, tweede lid.] (W 22.02.1998, art. 14 - Inwerkingtreding: 01.04.1998) [De Koning bepaalt de wijze waarop de omzetting van de uitkeringen in kapitaal gebeurt na advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 8° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). Als waarborg voor dit verhaal op de verzekeringsonderneming vestigt de verzekeringsonderneming in België op het eerste verzoek van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 14° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) een bankgarantie volgens de voorwaarden bepaald door de Koning. Het bedrag van deze waarborg wordt berekend in functie van het incasso en de schadelast van de verzekeringsonderneming.] (W 10.08.2001, art. 25 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

[Indien het ongeval geregeld wordt bij een bekrachtigde overeenkomst afgesloten tussen [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 22° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) en de getroffene of zijn rechthebbenden zijn de in gebreke zijnde werkgever of verzekeringsonderneming bedoeld in het eerste lid gehouden tot terugbetaling aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 21° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) op grond van de elementen opgenomen in die bekrachtigde overeenkomst. Dit geldt niet in de mate waarin de bekrachtigde overeenkomst wegens verschoonbare dwaling of bedrog, dan wel wegens strijdigheid met die bepalingen van deze wet die van openbare orde zijn door de rechter nietig wordt verklaard. Ingeval [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 22° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) een niet-verschoonbare dwaling heeft begaan bij het afsluiten van de overeenkomst kan de rechter het verhaalrecht van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 15° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) proportioneel tot deze dwaling beperken.] (W 24.07.2008, art. 77 - Inwerkingtreding: van toepassing op de bekrachtigde overeenkomsten vanaf 17.08.2008)

Het is in de plaats gesteld in de rechten, rechtsvorderingen, voorrechten van de getroffene of de rechthebbende zowel ten overstaan van de werkgever, de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) als van derden.

[De uitkeringen, bedragen en kapitalen die overeenkomstig het eerste lid niet kunnen verhaald worden op de in gebreke zijnde [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) [of op basis van zijn bankgarantie] (W 10.08.2001, art. 25 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), worden door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 23° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) omgeslagen over de [verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) .] (W 25.01.1999, art. 11 - Inwerkingtreding: 16.02.1999)

[[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 24° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, geheel of gedeeltelijk afzien van het verhaal bedoeld in het eerste lid.] (W 24.12.1976, art. 42- Inwerkingtreding: 01.01.1977)

[**Art. 60bis.** (Vervangen bij W 13.07.2006, art. 59 - Inwerkingtreding: 01.09.2006) .§ 1. [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 25° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan ten onrechte betaalde uitkeringen slechts terugvorderen in de gevallen en onder de voorwaarden die bedoeld worden in artikel 17 van de wet van 10 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde.

De beslissing tot terugvordering wordt per aangetekend schrijven ter kennis gebracht van de getroffene of de rechthebbende. Deze beschikt over een termijn van drie maanden vanaf de derde dag volgend op het ter post neerleggen van het aangetekend schrijven om de beslissing te betwisten voor de bevoegde arbeidsrechtbank.

De beslissing tot terugvordering kan slechts uitgevoerd worden na het verstrijken van deze termijn. Het ter post neerleggen van het aangetekend schrijven alsmede alle daden van invordering stuiten de verjaring.

De Koning bepaalt de vermeldingen die het in het tweede lid bedoelde aangetekend schrijven moet bevatten, bij gebreken waarvan de in het tweede lid bedoelde termijn niet begint te lopen.

§ 2. De Koning bepaalt in welke gevallen en onder welke voorwaarden [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 26° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) geheel of gedeeltelijk afziet van de terugvordering van ten onrechte betaalde uitkeringen.

Wanneer de belanghebbende een aanvraag tot verzaking heeft ingediend wordt de terugvordering opgeschort tot het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 9° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) over deze aanvraag uitspraak heeft gedaan.

§ 3. Onverminderd zijn recht om voor de rechter te dagvaarden, kan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 27° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) de ten onrechte uitbetaalde uitkeringen invorderen onder de voorwaarden en volgens de nadere regels die de Koning bepaalt.]

[Art. 60ter. (W 01.08.1985, art. 106 - Inwerkingtreding: 06.08.1985) [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 28° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan dadingen sluiten.]

Art. 61. [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 37° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) wordt met het Rijk gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten en verordeningen op de rechtstreekse belastingen ten bate van het Rijk evenals op de belastingen en taksen ten bate van de provincies en van de gemeenten.

Afdeling 3 - Procedure

Art. 62.[De werkgever of zijn aangestelde geeft ieder ongeval dat aanleiding kan geven tot de toepassing van deze wet aan bij de bevoegde verzekeringsonderneming, hetzij rechtstreeks, hetzij via het portaal van de sociale zekerheid] (W 27.12.2004, art. 154 - Inwerkingtreding 01.05.2013) [De Koning kan bijzondere regels vaststellen voor de definitie en de aangifte van lichte ongevallen en de voorwaarden bepalen waaronder de werkgevers kunnen worden vrijgesteld van de verplichting om lichte ongevallen aan te geven.] (W 21.12.2013, art. 10- Inwerkingtreding 06.02.2014)

De aangifte van het ongeval kan eveneens gedaan worden door de getroffene of de rechthebbenden.

[De aangifte gebeurt op de wijze en binnen de termijnen bepaald door de Koning. Het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 10° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) stelt alle modellen van formulieren vast.] (W 24.02.2003, art. 9 - Inwerkingtreding: 01.01.2003)

[De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) bezorgt [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 22° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) op de wijze en binnen de termijnen bepaald door de Koning de elementen die voorkomen in de aangifte, alsook die welke betrekking hebben op de regeling van het ongeval.] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 25 - Inwerkingtreding: 01.01.1988)

[[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 29° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) bezorgt de in het vorig lid bedoelde elementen aan de inspecteur bevoegd inzake de arbeidsveiligheid, [en aan de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk] (W 27.12.2004, art. 154 - Inwerkingtreding 01.05.2013) volgens de regels bepaald door de Koning.] (W 03.05.1999, art. 35 - Inwerkingtreding: 01.01.2003, zie KB 12.03.2003, art. 8)

Art. 63. § 1. [De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) die weigert het ongeval ten laste te nemen of die oordeelt dat er twijfel bestaat inzake de toepassing van de wet op het ongeval, verwittigt [binnen de dertig dagen] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 26 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) die volgen op de ontvangst van de verklaring [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 30° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 30° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan een onderzoek instellen naar de oorzaken en de omstandigheden van het ongeval en maakt dan een proces-verbaal op.] (KB 06.12.1978, art. 3 - Inwerkingtreding : 02.02.1979)

[Een afschrift van het proces-verbaal wordt gezonden aan de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), aan de getroffene of zijn rechthebbende en aan [de verzekeringsinstelling waarbij] (W 13.07.2006, art. 60, 1° - Inwerkingtreding : 17.09.2001) de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de wetgeving inzake de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.] (W 09.11.1983, art. 1, 1° - Inwerkingtreding : 08.01.1984)

[In geval van betwisting tussen de verzekeringsonderneming en [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 31° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) over de tenlasteneming van het arbeidsongeval en de handhaving van de weigering van de verzekeringsonderneming om het ongeval ten laste te nemen, kan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 31° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) het geschil voor de bevoegde rechtbank brengen. Het brengt de verzekeringsonderneming, het slachtoffer of de rechthebbenden en de verzekeringsinstelling van het slachtoffer per ter post aangetekende brief op de hoogte van zijn intentie om het geschil voor de bevoegde rechtbank te brengen na een termijn van drie maanden vanaf de verzending van de ter post aangetekende brief. Het slachtoffer of zijn rechthebbenden en de verzekeringsinstelling kunnen, binnen die termijn van drie maanden, hun verzet tegen de instelling van die vordering door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 31° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) gezamenlijk en uitdrukkelijk kenbaar maken. Het slachtoffer of zijn rechthebbenden en de verzekeringsinstelling worden in het geding betrokken. Het vonnis dat wordt geveld, zal aan hen tegenstelbaar zijn.] (W 21.12.2013, art. 11- Inwerkingtreding 06.02.2014)

§ 2. In het geval bedoeld bij § 1 of zo de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) weigert het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen verwittigt hij binnen dezelfde tijd [de verzekeringsinstelling, waarbij] (W 13.07.2006, art. 60, 2° - Inwerkingtreding : 17.09.2001) de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de wetgeving betreffende de verplichte verzekering tegen ziekte- en invaliditeit.

[Die kennisgeving, vergezeld van een afschrift van de aangifte van het ongeval, geldt als een verklaring van arbeidsongeschiktheid die tijdig bij de [verzekeringstelling] (W 13.07.2006, art 60, 3° - Inwerkingtreding : 17.09.2001) werd ingediend.] (W 11.09.1983, art. 1, 1° - Inwerkingtreding: 08.01.1984)

De vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid bepaald door de verplichte verzekering tegen ziekte- en invaliditeit zijn door de [verzekeringonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) die nalaat de verklaring bedoeld in het eerste lid tijdig te doen, verschuldigd vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid tot en met de dag van de verklaring aan de werknemer die, buiten de aangifteformaliteit, de voorwaarden, vervult om ze te bekomen. Die vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan de getroffen betaald [door de verzekeringstelling] (W 13.07.2006, art 60, 4° - Inwerkingtreding : 17.09.2001) van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, die ze rechtstreeks verhaalt op de [verzekeringonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001).

Zo een wijziging optreedt in de graad van arbeidsongeschiktheid, die aan de door het arbeidsongeval getroffen is toegekend, verwittigt de [verzekeringonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) [eveneens de verzekeringstelling] (W 13.07.2006, art 60, 5° - Inwerkingtreding : 17.09.2001) binnen de [zeven dagen] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 27 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) die volgen op de dag waarop de wijziging van de ongeschiktheidsgraad zich voordoet.

§ 3. In ieder van de gevallen bedoeld in § 2 verwittigt de [verzekeringonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) eveneens de getroffen binnen dezelfde termijn. [De in § 1 en § 3, eerste lid, bedoelde kennisgevingen aan de getroffen of de rechthebbende gebeuren op hun hoofdverblijfplaats in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, behoudens afwijking op schriftelijk verzoek.] (W 04.04.1991, art. 16 - Inwerkingtreding: 01.07.1993)

§ 4. (Vervangen bij W 13.07.2006, art 60, 6° - Inwerkingtreding : 01.09.2006) [In geval van betwisting omtrent de aard of de graad van arbeidsongeschiktheid van de getroffen of omtrent de graad van behoefte aan de geregelde hulp van een ander persoon, is de verzekeringonderneming verplicht de in de artikelen 22, 23, 23bis of 24 bedoelde dagelijkse of jaarlijkse vergoeding bij voorschot te betalen op grond van de door haar voorgestelde graad van blijvende ongeschiktheid of de graad van behoefte aan de geregelde hulp van een ander persoon.]

[Deze bepaling geldt eveneens ingeval een eis tot herziening, voorzien bij artikel 72 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, wordt ingesteld.] (KB nr. 212 26.09.1983 - Inwerkingtreding 01.01.1983)

[Art. 64. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 28 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) De arbeidsrechtbank neemt kennis van alle betwistingen betreffende de toepassing van de artikelen 59, § 1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10°, [12°, 13°] (W 29.04.1996, art. 15 - Inwerkingtreding: 10.05.1996), 59bis, 59ter, 59quater en 59quinquies.]

[Art. 64bis. (Ingevoegd bij W 25.01.1999, art. 12 - Inwerkingtreding: 16.02.1999) De in artikel 87, derde lid, bedoelde geneesheren kunnen eveneens bemiddelend optreden op vraag van de getroffen of van de [verzekeringonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) bij de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de Koning. Zij stellen hierover een verslag op.

Indien het voorstel van de bemiddelende geneesheer door de getroffene of de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) niet wordt aanvaard, wordt het geschil door de meest gerede partij bij de arbeidsrechtbank aanhangig gemaakt. Het in het eerste lid bedoelde verslag wordt in dit geval door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) ter griffie van de bevoegde rechtsmacht neergelegd.]

[Art. 64ter. (Ingevoegd bij W 25.01.1999, art. 13 - Inwerkingtreding: 16.02.1999) De minnelijke schikking als bedoeld in artikel 64bis kan onder dezelfde omstandigheden eveneens betrekking hebben op de bepaling van de dag vanaf wanneer de werkongeschiktheid een bestendig karakter vertoont.]

[Art. 64quater. (Ingevoegd bij W 10.08.2001, art. 26 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) De Koning bepaalt de voorwaarden waarin de medische onderzoeken voor de toepassing van deze wet worden uitgevoerd, na advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 11° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).]

[Art. 65. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 29 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) De partijen zijn verplicht de overeenkomsten betreffende de voor het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen ter bekrachtiging aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 23° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) over te leggen, op de wijze en onder de voorwaarden bepaald door de Koning.

De overeenkomst heeft slechts uitwerking na bekrachtiging door [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 32° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).

Die overeenkomsten worden, op straffe van nietigheid, met redenen omkleed en vermelden het basisloon, de aard van de letsels, de graad van arbeidsongeschiktheid en de datum van consolidatie.

De Koning stelt een model van overeenkomst vast.

De [verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) leggen aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 24° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) alle gegevens betreffende de regeling van het ongeval over.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 33° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) gaat slechts over tot bekrachtiging van het akkoord, nadat het heeft vastgesteld dat het ongeval overeenkomstig de bepalingen van de wet geregeld werd.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 33° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) zendt een afschrift van de bekrachtigde overeenkomst aan elke partij of, in voorkomend geval, aan haar vertegenwoordiger.

Indien [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 33° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) van oordeel is dat een van de in de overgelegde overeenkomst opgenomen elementen niet overeenkomstig de wet vastgesteld werd, weigert het de overeenkomst te bekrachtigen en brengt het zijn gemotiveerd standpunt ter kennis van de partijen. In dat geval maakt de meest gerede partij het geschil aanhangig bij de arbeidsrechtbank en geeft daarbij kennis van het standpunt van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 16° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 33° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan in de zaak geroepen worden.]

[Art. 66. (KB nr. 530 31.03.1987, art. 30 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) Wanneer een betwisting betreffende het ongeval bij de bevoegde rechtsmacht wordt aanhangig gemaakt en deze niet alle gegevens bezit om definitief uitspraak te doen, maar de toepassing van de wet niet betwist wordt, kan zij, zelfs ambtshalve, aan de getroffene of de rechthebbenden:

1° hetzij een voorschot toekennen bij wijze van een dagelijkse vergoeding;

2° hetzij een bedrag toekennen om de eventuele kosten van het deskundig onderzoek te dekken.]

Art. 67. De rechtelijke beslissingen betreffende de bij deze wet bepaalde vergoedingen, met uitzondering van de rentevestiging en de kapitaalsuitkering, zijn bij voorraad uitvoerbaar, niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borg. In de andere gevallen beperkt de rechtsmacht de voorlopige tenuitvoerlegging tot de betaling van rentetermijnen, die zij ex aequo et bono vaststelt aan de hand van de gegevens die zij bezit op het ogenblik van de uitspraak.

Art. 68. Behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is, vallen de kosten van alle vorderingen gesteund op deze wet ten laste van de [verzekeringsonderneming]. (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

Art. 69. De rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen verjaart na drie jaar. De rechtsvordering tot terugvordering van onverschuldigde vergoedingen verjaart na drie jaar.

De rechtsvordering tot terugvordering van onverschuldigde vergoedingen die door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen werden bekomen, verjaart na vijf jaar.

[De rechtsvordering tot betaling van de bij de artikelen 27bis, laatste lid, 27ter en 27quater bedoelde bijlagen verjaart na drie jaar vanaf de eerste dag volgend op de betalingsperiode waarop deze bijlagen betrekking hebben, voor zover de hoofdvordering tot betaling van de op deze periode betrekking hebbende vergoedingen niet is verjaard. Voor de bijlagen die toegekend worden op vergoedingen voor periodes die gelegen zijn voor de regeling van het arbeidsongeval bij een bekrachtigde overeenkomst of bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing, of voor de in artikel 72 bedoelde herziening, vangt de verjaring aan op de datum van deze regeling of herziening.] (ingevoegd bij W 13.07.2006, art 61 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

[De schuldvorderingen van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 17° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) ten laste van de schuldenaars bedoeld in artikel 59, 4°, verjaren na [drie] (W. 03.07.2005, art. 40; Inwerkingtreding : 01.01.2009) jaar.] (W 29.04.1996, art. 82 - Inwerkingtreding: 01.07.1996)

[Voor de vorderingen die, met toepassing van de verjaringstermijn van vijf jaar, nog niet verjaard zijn op de datum van inwerkingtreding van artikel 40 van de wet van 3 juli 2005 houdende diverse bepalingen betreffende het sociaal overleg, maar die met toepassing van de nieuwe verjaringstermijn van drie jaar wel verjaard zijn, wordt de datum van verjaring vastgesteld op 1 januari 2009.] (W. 22.12.2008, art. 86; Inwerkingtreding : 01.01.2009)

[In de gevallen bedoeld in artikel 24, eerste lid, verjaart de betalingsvordering van de vergoedingen drie jaar na de kennisgeving van de beslissing tot genezenverklaring.] (W 21.12.2013, art. 12- Inwerkingtreding 06.02.2014: de artikelen 12 en 13 zijn van toepassing op de genezenverklaringen die aan de getroffen en ter kennis worden gebracht binnen een termijn van drie jaar voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van deze bepalingen. Evenwel blijven de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissingen die uitspraak doen over de rechtsvorderingen tegen beslissingen tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid definitief verworven)

Art. 70. De verjaringen bepaald bij artikel 69 worden op de gewone wijzen geschorst of gestuit. Die verjaringen kunnen bovendien gestuit worden door een ter post aangetekende brief [...] (W 01.08.1985, art. 109 - Inwerkingtreding: 06.08.1985) of door een rechtsvordering tot betaling wegens het arbeidsongeval, gesteund op een andere rechtsgrond [of door een rechtsvordering tot vaststelling van afstamming]. (W 13.07.2006, art 62 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

[..](Opgeheven door W 30.098.2017, art. 30 - Inwerkingtreding 26.10.2017).

Art. 72. [De eis tot herziening van de vergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsgeschiktheid van de getroffene of [van de noodzakelijkheid van de geregelde hulp van een ander persoon of op het overlijden van de getroffene] (W 13.07.2006, art 63 - Inwerkingtreding : 01.09.2006) aan de gevolgen van het ongeval, kan ingesteld worden binnen drie jaar die volgen op de datum van homologatie [of de bekrachtiging] (KB nr. 530 31.03.1987, art. 31 - Inwerkingtreding: 01.01.1988) van de overeenkomst tussen de partijen of van de in artikel 24 bedoelde beslissing of kennisgeving] (W 01.08.1985, art. 110 - Inwerkingtreding: 06.08.1985) [of de datum van het ongeval indien de tijdelijke arbeidsongeschiktheid geen zeven dagen overschrijdt en indien de verzekeringsonderneming de getroffene genezen verklaart zonder blijvende arbeidsongeschiktheid.] (W 24.12.2002, art. 145 - Inwerkingtreding: 31.12.2002).

[...] (opgeheven bij W. 21.12.2013, art. 13 - Inwerkingtreding 06.02.2014. De artikelen 12 en 13 zijn van toepassing op de genezenverklaringen die aan de getroffen en ter kennis worden gebracht binnen een termijn van drie jaar voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van deze bepalingen. Evenwel blijven de in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissingen die uitspraak doen over de rechtsvorderingen tegen beslissingen tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid definitief verworven)

De eis tot herziening mag bij tegenvordering tot bij het sluiten van de debatten worden ingesteld, bij wijze van conclusies, die ter griffie worden neergelegd en aan de andere partijen worden medegedeeld.

Art. 73. De getroffene of de rechthebbende en de persoon die de begrafeniskosten, de medische, farmaceutische, heelkundige en verplegingskosten heeft gedragen hebben een rechtstreekse vordering tegen de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) of tegen [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 34° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), indien de werkgever geen verzekeringscontract heeft afgesloten of indien de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) zijn verplichtingen niet nakomt.

(W 13.07.2006, art. 78 de woorden “de medische, farmaceutische, heelkundige en verplegingskosten” worden vervangen door de woorden “de kosten van geneeskundige verzorging, professionele revalidatie, herscholing en verplaatsing” - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning)

Art. 74. De rechtsvordering tot betaling of tot herziening van de vergoedingen bepaald bij deze wet kan in geen geval voor de strafrechter worden gebracht; het instellen van die rechtsvordering is onafhankelijk van het instellen van de publieke rechtsvordering waartoe het ongeval aanleiding kan geven.

[Prejudiciële geschillen die zich stellen vóór de strafrechter in verband met de interpretatie van de arbeidsongevallenwet, worden beslecht door het arbeidsgerecht.] (W 07.07.1978, art. 8 - Inwerkingtreding 22.10.1978)

Art. 75. Alle akten en getuigschriften waarvan de overlegging voor de uitvoering van deze wet kan worden geëist, worden kosteloos afgeleverd.

Hoofdstuk IV - Bijzondere regelingen

Afdeling 1 - Zeelieden

Art. 76. § 1. Worden als zeelieden beschouwd:

- 1° de reders bedoeld in artikel 2;
- 2° de zeelieden onderworpen aan de besluitwet van 7 februari 1945;
- 3° [de personen ingeschreven op de lijst zoals bedoeld in artikel 1bis, 1° van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij] (W. 17.06.2009, art. 45; Inwerkingtreding 01.07.2009) die al of niet aan boord van een schip voor rekening van een reder:
 - a) in België of in het buitenland arbeid verrichten;
 - b) het vak aanleren aan boord van een vreemd schip;
- 4° de bemanning van een Belgisch vissersvaartuig;
- 5° de personen die met het oog op hun deelname aan de reis van een vissersvaartuig, al of niet aan boord van een vissersvaartuig arbeid verrichten;
- 6° de bemanning, inbegrepen de reder waarvan sprake onder 1°, van een vissersvaartuig dat tijdelijk voor andere verrichtingen dan de visserij wordt aangewend.

§ 2. Worden als reders beschouwd alle natuurlijke of rechtspersonen die een koopvaardijship of een vissersvaartuig onder Belgische vlag uitrusten, onverschillig welke rechtstitel zij daarop hebben.

[§ 3. De Koning kan na gunstig advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 12° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) :

1° volgens de nadere regelen die Hij bepaalt de toepassing van deze afdeling uitbreiden tot andere categorieën van personen en tevens de persoon aanwijzen die als reder wordt beschouwd.

2° bijzondere regelen vaststellen in verband met de toepassing van deze afdeling op bepaalde categorieën van personen.] (W 01.08.1985, art. 112 - Inwerkingtreding: 06.08.1985)

[Art. 77. (W 01.08.1985, art. 113 - Inwerkingtreding: 06.08.1985) De zeeman ter koopvaardij getroffen door een arbeidsongeval behoudt zijn volle gage en de andere voordelen in de voorwaarden en binnen de perken vastgesteld door de wetgeving op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst. Vanaf de dag waarop die bepalingen niet meer op hem van toepassing zijn wordt hij vergoed overeenkomstig de bepalingen van onderhavige wet.

Tot op de dag bedoeld in het vorig lid vallen de verplaatsingskosten eveneens ten laste van de reder ter koopvaardij.]

[Art. 77bis. (W 01.08.1985, art. 114 - Inwerkingtreding: 06.08.1985) De zeevisser getroffen door een arbeidsongeval, behoudt zijn volle gage en het recht op terugzending op kosten van het schip in de voorwaarden en binnen de perken vastgesteld door de wetgeving op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.

Vanaf de dag waarop die bepalingen niet meer op hem van toepassing zijn wordt hij vergoed overeenkomstig de bepalingen van onderhavige wet.

De geneeskundige, heilkundige, farmaceutische en verplegingskosten, alsmede de verplaatsingskosten die het ongeval, overkomen aan een zeevisser, noodzakelijk maakt, vallen ten laste van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 18° - Inwerkingtreding: 01.01.2017))

(W 13.07.2006, art. 79 de woorden “”De geneeskundige, heilkundige, farmaceutische en verplegingskosten, alsmede de verplaatsingskosten” worden vervangen door de woorden “de kosten van geneeskundige verzorging, professionele revalidatie, herscholing en verplaatsing” - Inwerkingtreding : te bepalen door de Koning)

Art. 78. Ingeval het schip, bij gebrek aan tijdingen, als verloren wordt beschouwd, zijn de vergoedingen bepaald in de artikelen 10 tot 17 verschuldigd zonder borg na het verstrijken van een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van de afvaart van het schip of van de dag van de laatste tijdingen. Die termijn wordt tot twee maanden herleid voor de vissersvaartuigen.

Art. 79. De Koning stelt het basisloon van de zeelieden vast.

Zo de getroffene op het ogenblik van het ongeval in een lagere categorie is tewerkgesteld dan diegene waartoe hij normaal behoort, wordt voor de berekening van de vergoedingen, rekening gehouden met het loon dat voor die laatste categorie bepaald is.

Art. 80. [Wanneer het ongeval een blijvende arbeidsongeschiktheid of het overlijden van de getroffene heeft veroorzaakt, wordt voor de minderjarigen [...] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 9,1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) de vergoeding berekend op het basisloon dat overeenstemt met de beroepscategorie waartoe de getroffene zou behoort hebben bij meerderjarigheid [...] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 9,1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020) aan boord van een schip van dezelfde categorie als dat waarop het slachtoffer aangemonsterd was.

Wanneer tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid de minderjarige meerderjarig wordt [...] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 9,1° - Inwerkingtreding: 01.01.2020), wordt vanaf die datum het basisloon voor de berekening van de dagelijkse vergoeding bepaald overeenkomstig het voorgaande lid.] (Vervangen bij W. 24.07.2008, art. 79 - Inwerkingtreding : 17.08.2008)

[...] (Opgeheven W 21.12.2018, art. 9,2° - Inwerkingtreding: 01.01.2020)

Art. 81. De reders zijn verplicht een arbeidsongevallenverzekering aan te gaan bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 19° - Inwerkingtreding: 01.01.2017).

De Koning bepaalt het bedrag van de premies die de reders aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 25° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) verschuldigd zijn, alsmede de grondslag waarop die premies worden berekend en de wijze waarop zij worden geïnd.

Art. 82. De aangifte van het ongeval wordt schriftelijk gedaan door de reder, zijn aangestelde of lasthebber binnen vijf dagen na het ongeval of na de aankomst van het schip of van het vaartuig in de eerste aanleghaven ofwel binnen vijf dagen na de tijding van het ongeval, indien het schip is vergaan.

Een aangifte van ongeval moet door de reder, zijn aangestelde of lasthebber voor de kapitein en al de leden van de bemanning worden gedaan binnen acht dagen na het verstrijken van de in artikel 78 bedoelde termijn.

In België wordt de aangifte schriftelijk gedaan bij [de met de politie te water belaste overheid van de federale politie] (W 03.05.1999, art. 58 - Inwerkingtreding: 01.04.1999) van de haven waar het schip of het vaartuig zich bevindt. Bedoelde aangifte wordt zonder verwijl door [de met de politie te water belaste overheid van de federale politie] (W 03.05.1999, art. 58 - Inwerkingtreding: 01.04.1999) aan de griffie van de bevoegde rechtsmacht gezonden.

In het buitenland wordt zij gedaan bij de consulaire agent. Zo er geen consulaire agent ter plaatse gevestigd is, wordt zij binnen de hierboven vermelde termijnen op de snelste wijze aan [de met de politie te water belaste overheid van de federale politie] (W 03.05.1999, art. 58 - Inwerkingtreding: 01.04.1999) van de thuishaven gezonden.

[De met de politie te water belaste overheden van de federale politie] (W 03.05.1999, art. 58 - Inwerkingtreding: 01.04.1999) geven onmiddellijk aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 26° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) mededeling van elk ongeval dat hun ter kennis is gebracht en waarop deze wet toepasselijk kan zijn.

De getroffene of een ander lid van de bemanning heeft bovendien, op zee, het recht om mondeling of schriftelijk aan de kapitein of de schipper aangifte van een ongeval te doen. Melding hiervan wordt gemaakt in het scheepsjournaal en deze inschrijving wordt, in voorkomend geval, door een of twee getuigen medeondertekend.

Blijkt uit de aangifte dat de toepassing van deze wet op het aangegeven ongeval wordt betwist, dan stelt [de met de politie te water belaste overheid van de federale politie] (W 03.05.1999, art. 58 - Inwerkingtreding: 01.04.1999) of de consulaire agent een onderzoek in naar de oorzaken van het ongeval. Wordt krachtens deze bepaling of krachtens de wetten en verordeningen betreffende de zee politie tot een onderzoek overgegaan, dan wordt een uitgifte van het proces-verbaal van onderzoek door de hierboven bedoelde overheden, al naar het geval, aan de griffie van de bevoegde rechtsmacht of aan de Minister van Buitenlandse Zaken gezonden.

[Na het vaststellen van een arbeidsongeval aan boord van schepen, zendt de met de politie te water belaste overheid van de federale politie daarvan onverwijld een verslag over aan de met de scheepvaartcontrole belaste dienst.] (W 03.05.1999, art. 58 - Inwerkingtreding: 01.04.1999)

Art. 83. In geval van vermoeden van overlijden, begint de verjaring van de rechtsvordering tot betaling van de vergoeding te lopen vanaf de dag volgend op de in artikel 78 bepaalde termijn.

Afdeling 2 - Bijzondere risico's

[**Art. 84.** (KB nr. 39 31.03.1982, art. 10) De schade die voortvloeit uit de arbeidsongevallen ingevolge de werking van ontplofbare, ontvlambare, bijtende of giftige stoffen, bij het laden, het lossen of de behandeling van oorlogstuigen, of ingevolge ontploffingen veroorzaakt door de loutere aanwezigheid van deze tuigen, wordt door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) vergoed.

Nochtans kan de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) zijn uitgaven verhalen op [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 20° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) ten laste van de Staat, wanneer de schade die voortvloeit uit de ongevallen in België het gevolg is van de toevallige en onvoorziene aanwezigheid van de stoffen en tuigen bedoeld in lid 1 van dit artikel.]

[Art. 84bis. (W 01.04.2007, art. 22; Inwerkingtreding: 01.05.2008) De verzekeringsondernemingen kunnen voor de vergoedingen die zij dienen uit te keren ingevolge deze wet, maar die ingevolge de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme niet volledig of niet onmiddellijk te hunnen laste zijn, een beroep doen op [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 27° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) ten laste van de Belgische Staat. De Belgische Staat rekent dit in eerste orde aan op het bedrag bedoeld in artikel 3, § 2, van de voormelde wet van 1 april 2007, rekening houdende met het percentage vastgesteld overeenkomstig artikelen 6, § 2, 7 en 8 van voormelde wet.

Het gedeelte van de vergoedingen dat op grond van de voormelde wet van 1 april 2007 niet ten laste valt van de verzekeringsondernemingen, maar dat zij ingevolge artikel 19, eerste lid, van de voormelde wet aan de gerechtigden betaald hebben, kan verhaald worden op [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 21° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) ten laste van de Belgische Staat.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 35° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) moet de vergoedingen, die op grond van de voormelde wet van 1 april 2007 niet onmiddellijk moeten betaald worden door de verzekeringsondernemingen, maar die zij ingevolge artikel 19, tweede lid, van de voormelde wet aan de gerechtigden moeten betalen, voorschieten.

De Koning kan de voorwaarden en nadere regels bepalen voor de tussenkomst van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 35° - Inwerkingtreding: 01.01.2017)].

[Afdeling 3 - Betaalde sportbeoefenaars] (W 29.04.1996, art. 20 - Inwerkingtreding: 01.01.1972)

[Art. 85. (Opnieuw opgenomen bij W 29.04.1996, art. 20 - Inwerkingtreding: 01.01.1972) § 1. Als betaalde sportbeoefenaars worden beschouwd, de sportbeoefenaars die verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst.

§ 2. Als werkgevers worden beschouwd, de personen die de onder § 1 bedoelde sportbeoefenaars tewerkstellen.]

[Art. 86. (Opnieuw opgenomen bij W 29.04.1996, art. 20 - Inwerkingtreding: 01.01.1972) De werkgever, bedoeld in artikel 85, § 2, die geen verzekering heeft afgesloten overeenkomstig artikel 49, is ambtshalve verzekerd bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 22° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). De ambtshalve verzekering begint ten vroegste op 1 januari 1972 en eindigt op 31 december 1995. De ambtshalve aansluiting van de werkgever bij [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 22° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) stuit evenwel de verjaring van de rechtsvordering tot betaling van de verzekeringspremies.

De Koning bepaalt het bedrag van de premies die aan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 103, 28° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) verschuldigd zijn, alsmede de grondslag waarop die premies worden berekend en de wijze waarop zij wordt geïnd.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 36° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) kan, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, geheel of gedeeltelijk van de invordering van de premies verzaken.]

[Afdeling 4. Bijzondere regeling voor de categorieën van getroffen en, bepaald door de Koning in uitvoering van artikel 1/1, vierde lid.

Art. 86/1. De bijzondere regeling, bedoeld in artikel 1/1, vierde lid, wijkt als volgt af van de algemene regeling :

1° uitsluitend het gedeelte van de opleidingsovereenkomst waarbij arbeidsprestaties worden verricht wordt gelijkgesteld met de uitvoering van de arbeidsovereenkomst;

2° er zijn geen vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid verschuldigd;

3° de tussenkomst in de kosten van geneeskundige verzorging is beperkt tot het aandeel van de kosten die nodig zijn ingevolge het arbeidsongeval en die ten laste zijn van de getroffene, na de op grond van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, verleende tussenkomst;

4° het basisloon voor de berekening van de vergoedingen wegens een blijvende arbeidsongeschiktheid of het overlijden van de getroffene wordt vastgesteld op 12 maal het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen, zoals het op het ogenblik van het ongeval is vastgesteld bij collectieve arbeidsovereenkomst die afgesloten is in de Nationale Arbeidsraad voor een voltijdse werknemer die minstens negentien jaar is en die ten minste zes maanden anciënniteit heeft in de onderneming die hem tewerkstelt.] .(W 21.12.2018, art. 10 - Inwerkingtreding: 01.01.2020)

Hoofdstuk V - Toezicht en strafbepalingen

Afdeling 1 - Toezicht

Art. 87. [Onverminderd de plichten van de officieren van gerechtelijke politie [en van de sociaal inspecteurs van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, op grond van het Sociaal Strafwetboek] (W 30.09.2017, art. 18 - Inwerkingtreding 01.07.2017), houden uitsluitend de sociaal inspecteurs en de sociaal controleurs van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 23° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) toezicht op de toepassing van deze wet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten en verordeningen, alsmede op de verrichtingen van de verzekeringsondernemingen in verband met de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector en de uitvoeringsbesluiten van deze wet.] (W 10.08.2001, art. 27 - Inwerkingtreding: 17.09.2001)

[De inbreuken op de bepalingen van deze wet en op de uitvoeringsbesluiten ervan worden opgespoord, vastgesteld en bestraft overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek.

De sociaal inspecteurs beschikken over de bevoegdheden bedoeld in de artikelen 23 tot 39 van het Sociaal Strafwetboek wanneer zij, ambtshalve of op verzoek, optreden in het kader van hun opdracht tot informatie, bemiddeling en toezicht inzake de naleving van de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.] (W 06.06.2010, art. 56 - Inwerkingtreding: 01.07.2011)

[Voor de medische controle kan [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 38° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) ook een beroep doen op geneesheren onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.] (W 29.04.1996, art. 22 - Inwerkingtreding: 10.05.1996)

[De geneesheren-inspecteurs van de algemene directie toezicht op het welzijn op het werk van de federale overheidsdienst Arbeid, Werk en Sociaal Overleg oefenen het toezicht uit op de in artikel 29 bedoelde erkende medische diensten.] (W 13.07.2006, art 64 - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

Art. 87bis. [§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 87 sluiten [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 39° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) en de Nationale Bank van België (NBB) een protocol betreffende onder meer de mededeling van alle relevante gegevens in verband met de financiële situatie van de sector, de uitwisseling van informatie en van de vaststellingen gedaan tijdens de controlewerkzaamheden en de organisatie van gezamenlijke controles.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 87 sluit [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 39° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) eveneens een protocol met de Financial Services and Markets Authority (FSMA) betreffende de uitwisseling van informatie en de maatregelen ter vrijwaring van de belangen van de verzekeringnemers, de verzekerden en de begunstigden.] (W 21.12.2013, art. 16 - Inwerkingtreding 06.02.2014)

[Art. 87ter. (Ingevoegd bij W van 25.04.2007, art. 69 - Inwerkingtreding 18.05.2007) - In afwijking van de artikelen 10, eerste lid, 6° bis, 13 en 20, tweede lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, is [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 40° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) exclusief bevoegd voor het aannemen en behandelen van klachten en bemiddelingsverzoeken met betrekking tot de toepassing van de in artikel 58, § 1, 9° bedoelde wetten en uitvoeringsbesluiten]

[Art. 87quater. (Ingevoegd bij W van 25.04.2007, art. 70 - Inwerkingtreding 18.05.2007)- Onverminderd de bepalingen van artikel 87ter, sluiten [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 41° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) en de overheid of de instantie die belast is met de behandeling van de klachten en bedoeld in artikel 10, eerste lid, 6° bis, van de wet van 27 maart 1995, een protocol betreffende onder meer de wederzijdse communicatie van alle relevante gegevens met betrekking tot de bepalingen van artikel 87ter]

[Art. 88. (W 29.04.1996, art. 23 - Inwerkingtreding: 10.05.1996) De in artikel 87 bedoelde ambtenaren mogen bovendien, bij de uitoefening van hun opdracht:

1° op gelijk welk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen of lokalen waar [verzekeringsondernemingen] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) [, bijkantoren van buitenlandse verzekeringsondernemingen of vertegenwoordigers aangesteld door buitenlandse verzekeringsondernemingen in het kader van de vrije dienstverrichting] (W 10.08.2001, art. 29 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) gevestigd zijn evenals verzekeringstussenpersonen die onder de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan vallen; tot de bewoonde lokalen hebben zij evenwel alleen toegang wanneer de rechter in de politierechtbank vooraf toestemming heeft verleend;

2° elk onderzoek, elke controle en enquête instellen alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen, dat de wets- en reglementsbevestigingen werkelijk worden nageleefd en met name:

a) de in artikel 91ter bedoelde personen ondervragen over alle feiten die nuttig zijn voor de uitoefening van het toezicht;

b) zich, zonder verplaatsing, alle boeken, registers documenten schijven, banden of gelijk welke andere informatiedragers met sociale gegevens ter inzage doen voorleggen die ingevolge deze wet en de uitvoeringsbesluiten dienen te worden opgemaakt, bijgehouden of bewaard en uittreksels, afschriften, afdrucken, uitdraaien, kopieën of fotokopieën ervan nemen of zich deze kosteloos laten verstrekken of zelfs gelijk welke van de in dit littera bedoelde informatiedragers tegen ontvangstbewijs in beslag nemen;

c) zich, zonder verplaatsing, alle andere boeken, registers, documenten, schijven, banden of gelijk welke andere informatiedragers ter inzage doen voorleggen die zij nodig achten voor het volbrengen van hun opdracht en uittreksels, afschriften, afdrucken, uitdraaien, kopieën of fotokopieën ervan nemen of zich deze kosteloos laten verstrekken of zelfs gelijk welke van de in dit littera bedoelde informatiedragers tegen ontvangstbewijs in beslag nemen;

d) de aanplakking gelasten van de documenten die ingevolge deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan moeten worden aangeplakt.]

[Art. 88bis. (KB nr. 39 31.03.1982, art. 12 - Inwerkingtreding: 01.04.1982) In geval van betwisting in verband met de regeling van een arbeidsongeval tussen de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) en de bij artikel 87 bedoelde ambtenaren [...] (W 29.04.1996, art. 25 - Inwerkingtreding: 10.05.1996) , stellen deze laatsten bij een ter post aangetekende brief de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) in kennis van hun gemotiveerd standpunt.

Dit standpunt wordt door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) ter griffie van de bevoegde rechtsmacht neergelegd op het ogenblik dat het ongeval er voor definitieve regeling wordt aanhangig gemaakt.]

[Art. 88ter. (Ingevoegd bij W 13.07.2006, art 65 - Inwerkingtreding : 01.09.2006) De leden [van het beheerscomité voor de arbeidsongevallen, van de technische comités voor de arbeidsongevallen en van het Technisch comité voor de preventie van Fedris] (KB 23.11.2017, art. 106- Inwerkingtreding: 01.01.2017), alsook de personen die krachtens een wettelijke of reglementaire bepaling gemachtigd zijn om deel te nemen aan deze vergaderingen, de in artikel 87 bedoelde ambtenaren, alsook de personen die voorheen de bedoelde functies hebben uitgeoefend, zijn gebonden door het beroepsgeheim en mogen de vertrouwelijke informatie aangaande de verzekeringsondernemingen, waarvan zij kennis hebben gekregen in hoofde van hun functies, aan geen enkele persoon of autoriteit bekendmaken.

Onverminderd het eerste lid mag [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 42° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) vertrouwelijke informatie meedelen :

1° ingeval de mededeling van dergelijke informatie wordt voorgeschreven of toegestaan krachtens deze wet;

2° tijdens een getuigenis in rechte in strafzaken;

3° voor de aangifte van strafrechtelijke misdrijven bij de gerechtelijke autoriteiten;

4° in het kader van administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures tegen de handelingen of beslissingen van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 24° - Inwerkingtreding: 01.01.2017);

5° in beknopte of samengevoegde vorm, voor zover de individuele gegevens over de betrokken verzekeringsondernemingen niet kunnen worden geïdentificeerd.]

[Art. 88quater. (Ingevoegd bij W 13.07.2006, art 66 - Inwerkingtreding : 01.09.2006) § 1. In afwijking van artikel 88ter heeft [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 43° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) het recht vertrouwelijke informatie over verzekeringsondernemingen mee te delen aan :

[1°, de Nationale Bank van België;] (W 13.03.2016, art. 685, 1° - Inwerkingtreding: 23.03.2016)

[1bis° de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten;] (W 13.03.2016, art. 685, 2° - Inwerkingtreding: 23.03.2016)

2° de instanties die betrokken zijn bij de vereffening en het faillissement van verzekeringsondernemingen of bij andere soortgelijke procedures;

3° de instanties die belast zijn met het beheer van procedures van gedwongen vereffening van verzekeringsondernemingen of van waarborgfondsen;

4° de personen die belast zijn met het wettelijk toezicht op de rekeningen van verzekeringsondernemingen.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 43° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) mag slechts vertrouwelijke informatie in uitvoering van het eerste lid meedelen als de ontvanger zich ertoe verbindt die enkel te gebruiken voor de uitoefening van zijn opdrachten en voor zover hij gebonden is door een beroepsgeheim dat gelijkwaardig is met datgene wat in artikel 88ter wordt bedoeld.

[5° de Nationale Bank van België (NBB)] (W 16.11.2015, art. 53 - Inwerkingtreding: 26.11.2015)

§ 2. In afwijking van artikel 88ter heeft [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 44° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) het recht vertrouwelijke informatie mee te delen aan :

1° de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de instanties die betrokken zijn bij de vereffening en het faillissement van verzekeringsondernemingen en bij andere soortgelijke procedures;

2° de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de personen die belast zijn met de wettelijke controle van de jaarrekeningen van verzekeringsondernemingen en van andere financiële instellingen.

[Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 44° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) mag slechts vertrouwelijke informatie in uitvoering van het eerste lid meedelen als de volgende voorwaarden zijn vervuld :

1° de ontvanger zal die informatie slechts gebruiken voor de uitoefening van zijn in het eerste lid omschreven toezichtopdracht of controletaak;

2° de meegeede informatie valt onder een beroepsgeheim dat gelijkwaardig is met datgene wat in artikel 88ter wordt bedoeld.]

[Art. 89. (W 29.04.1996, art. 24 - Inwerkingtreding: 10.05.1996) De in artikel 87 bedoelde ambtenaren hebben het recht waarschuwingen te geven, voor de overtreder een termijn te bepalen om zich in orde te stellen en processen-verbaal op te maken.

Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, voor zover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht van de overtreder en, in voorkomend geval, van zijn werkgever binnen een termijn van veertien dagen die een aanvang neemt de dag na de vaststelling van de overtreding. Wanneer de vervalddag die in deze termijn is begrepen, een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt die verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van de termijn bedoeld in het vorige lid, vormt het geven aan de overtreder van een waarschuwing of het verlenen van een termijn om zich in regel te stellen geen vaststelling van de overtreding.]

Art. 90. De in artikel 87 genoemde ambtenaren [...] (W 29.04.1996, art. 25 - Inwerkingtreding: 10.05.1996) kunnen bij de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

[Art. 90bis](Opgeheven bij art. 17 W 21.12.2013, - Inwerkingtreding 06.02.2014)]

Afdeling 2 - Strafbepalingen

[Art. 91. (W 10.08.2001, art. 30 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) § 1. Wanneer de ambtenaren bedoeld in artikel 87 vaststellen dat een verzekeringsonderneming niet werkt overeenkomstig de bepalingen van deze wet of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten en verordeningen, dat met betrekking tot de toepassing van deze bepalingen haar beheer niet voldoende waarborgen biedt voor de goede afloop van haar verbintenissen of dat haar administratieve organisatie of haar interne controle ernstige leemten vertoont, bepalen zij de termijn waarbinnen de vastgestelde toestand dient te worden verholpen.

[§ 2. Indien, na de termijn bedoeld in § 1, de toestand niet is verholpen, kan het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 13° - Inwerkingtreding: 01.01.2017), nadat de verzekeringsonderneming werd gehoord :

1° met een maand aanzegging de vastgestelde toestand in het Belgisch Staatsblad bekend maken, tenzij zij binnen deze laatste maand werd verholpen;.] (W 21.12.2013, art. 18 - Inwerkingtreding 06.02.2014)

[2° aan de Nationale Bank van België en de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten vragen om de maatregelen toe te passen die bedoeld zijn, voor de Nationale Bank van België, in artikel 517 of 569 van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en, voor de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, in artikel 36bis, § 2, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, [artikel 307 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, of artikel 310 van dezelfde wet] (W 06.12.2018, art.3, 1° - Inwerkingtreding 28.12.2018). Indien nodig verzoekt de minister bevoegd voor Sociale Zaken de Nationale Bank van België of de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten onverwijld de genoemde maatregelen te nemen.

Onverminderd het eerste lid stelt [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 45° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) de Nationale Bank van België en de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten in kennis van de tekortkomingen vastgesteld bij een verzekeringsonderneming die onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Unie ressorteert dan België, met het oog op de toepassing, door de Nationale Bank van België, van met name de artikelen 566 tot 574 van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en, door de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, van met name de artikelen "[304, 310 en 313 van de wet van 4 april 2014] (W 06.12.2018, art.3,2° - Inwerkingtreding 28.12.2018) betreffende de verzekeringen.] (W 13.03.2016, art. 686 - Inwerkingtreding: 23.03.2016)

§ 3. De beslissingen moeten ter kennis worden gebracht van de betrokken verzekeringsonderneming bij aangetekende brief of bij brief met ontvangstbewijs.]

[Art. 91bis. (W 29.04.1996, art. 26 - Inwerkingtreding: 10.05.1996) § 1. Wanneer de in artikel 87 bedoelde ambtenaren aan een [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) of een instelling met rentedienst een termijn hebben opgelegd om zich met de wet en de besluiten en verordeningen ter uitvoering ervan in regel te stellen, kunnen zij, wanneer de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) of een instelling met rentedienst in gebreke blijft, haar een administratieve geldboete opleggen, waarvan het bedrag niet minder dan 1000 frank en niet meer dan 3% van de technische en financiële opbrengsten met een maximum van 50 miljoen frank mag bedragen, volgens een barema dat bij ministerieel besluit wordt vastgelegd na advies van het [beheerscomité voor de arbeidsongevallen] (KB 23.11.2017, art. 104, 14° - Inwerkingtreding: 01.01.2017). In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar wordt dit maximum verhoogd tot 5% van de technische en financiële opbrengsten zonder dat het bedrag 75 miljoen frank mag overschrijden.

De geldboete mag worden berekend in een dagbedrag.

[De [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) die de beslissing van de bevoegde ambtenaar betwist, tekent op straffe van vervat binnen een termijn van twee maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing, beroep aan door middel van verzoekschrift.] (W 24.12.1999, art. 99 - Inwerkingtreding: 10.01.2000)

De geldboete wordt ten voordele van [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 25° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) geïnd. Onverminderd het recht van dagvaarding voor de bevoegde rechter, kan het bedrag van de verschuldigde geldboete worden ingevorderd bij dwangbevel door de zorg van het Bestuur van de BTW, Registratie en Domeinen en volgens de procedure geregeld door het Wetboek van Registratie-, hypotheek- en griffierechten.

§ 2. Administratieve geldboetes mogen slechts worden opgelegd nadat de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) [...] (W 10.08.2001, art. 31 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) in haar verweer is gehoord, minstens behoorlijk opgeroepen.]

[Art. 91ter. Opgeheven (W 06.06.2010, art. 109 - 24a - Inwerkingtreding: 01.07.2011)]

[Art. 91quater. Opgeheven (W 06.06.2010, art. 109 - 24b - Inwerkingtreding: 01.07.2011)]

[Art. 91quinquies.] (Nummering gewijzigd bij W 29.04.1996, art. 28 - Inwerkingtreding: 10.05.1996) [Elke klacht wegens overtreding van deze wet, tegen de beheerders, commissarissen, directeurs, zaakvoerders of lasthebbers van [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001) [...] (W 10.08.2001, art. 33 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), wordt ter kennis gebracht van de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft en [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 102, 26° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) door de gerechtelijke of bestuurlijke instantie waarbij zij aanhangig is gemaakt.

Elke strafvordering uit hoofde van misdrijven als bedoeld in het eerste lid, wordt ter kennis gebracht van genoemde Minister en [Fedris] (KB 23.11.2017, art. 101, 46° - Inwerkingtreding: 01.01.2017) door de zorg van de griffie van het strafgerecht waarbij zij aanhangig is gemaakt.] (Ingevoegd door art. 15 KB nr. 39 van 31.03.1982 - Inwerkingtreding 01.04.1982)

[Art. 92. Opgeheven (W 06.06.2010, art. 109 - 24c - Inwerkingtreding: 01.07.2011)]

[Art. 93. Opgeheven (W 06.06.2010, art. 109 - 24d - Inwerkingtreding: 01.07.2011)]

[Art. 94. Opgeheven (W 06.06.2010, art. 109 - 24e - Inwerkingtreding: 01.07.2011)]

[Art. 95. Opgeheven (W 06.06.2010, art. 109 - 24f - Inwerkingtreding: 01.07.2011)]

Hoofdstuk VI - Overgangs- en slotbepalingen

Afdeling 1 - Overgangsbepalingen

Art. 96. Het Fonds voor Arbeidsongevallen treedt op de datum te bepalen door de Koning, in de verplichtingen van de Staat ten aanzien van de zeelieden, slachtoffer van een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar en van het werk of hun rechthebbenden die hun rente ontvangen ten laste van de Staat, krachtens de besluitwet van 23 oktober 1946 houdende tijdelijke wijziging van de wet van 30 december 1929 op de vergoeding der schade voortspuitende uit ongevallen overkomen aan zeelieden, gewijzigd bij de besluitwet van 28 februari 1947 en de wet van 7 juli 1948.

Het batig saldo dat voortvloeit uit het krachtens de bovenvermelde besluitwet van 23 oktober 1946 ingestelde staatsbeheer wordt op dezelfde datum overgedragen aan het Fonds voor Arbeidsongevallen.

Art. 97. De kosten van onderhoud en vernieuwing van de prothesen en orthopedische toestellen vallen ten laste van het Fonds voor Arbeidsongevallen voor de personen die, voor het inwerkingtreden van deze wet het saldo van de bijkomende vergoeding die met de waarschijnlijke kosten van vernieuwen en onderhoud van de prothesen en orthopedische toestellen overeenstemt, vrijwillig gevestigd hebben bij de Deposito- en Consignatiekas.

Deze Kas draagt de saldi van de bijkomende vergoedingen verhoogd met de intresten over aan het Fonds voor Arbeidsongevallen op 1 januari van het jaar dat volgt op de datum van de inwerkingtreding van deze wet.

De voordelen bedoeld in het eerste lid worden gewaarborgd aan de personen getroffen door een arbeidsongeval vóór 1 januari 1930, voor zover het gebruik van dergelijke toestellen als noodzakelijk wordt erkend.

Dezelfde voordelen zijn eveneens gewaarborgd aan de getroffen en die zelf het saldo van de bijkomende vergoeding bedoeld in het eerste lid, hebben aangewend voor vernieuwing en onderhoud van de toestellen.

Art. 98. De Koning kan, volgens de regels die hij vaststelt, op voorstel of na advies van de Nationale arbeidsraad of het beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen, de bepalingen van artikel 45, derde lid, geheel of gedeeltelijk uitbreiden tot de renten waarvan het kapitaal reeds gevestigd was op 8 juli 1969.

Art. 99. Het Fonds voor Arbeidsongevallen treedt in de rechten en verplichtingen van de Gemeenschappelijke kas voor de koopvaardij en de Gemeenschappelijke kas voor de zeevisserij en neemt de activa en de passiva ervan over.

Het personeel in dienst bij die Kassen op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, gaat over, met behoud van zijn rechten, anciënniteit en graad, naar het Fonds voor Arbeidsongevallen.

Art. 100. De verzekeringscontracten van gemeen recht die betrekking hebben op risico's die krachtens deze wet moeten verzekerd worden, kunnen opgezegd worden, hetzij door de [verzekeringsonderneming] (W 10.08.2001, art. 35 - Inwerkingtreding: 17.09.2001), hetzij door de verzekerde binnen het jaar dat volgt op de datum waarop de bepalingen van deze wet toepasselijk worden op die risico's.

Afdeling 2 - Slotbepalingen

Art. 101. Artikel 19, eerste lid, van de wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheke wordt gewijzigd als volgt:

1° de bepaling onder 4bis wordt vervangen door de volgende bepaling:

[«4°bis de schuldvordering van het Fonds voor Arbeidsongevallen voor de uitkeringen, bedragen en kapitalen die bedoeld worden in artikel 60, eerste lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.»] (W 13.07.2006, art. 69, 1° - Inwerkingtreding : 01.09.2006)

[1°bis Het eerste lid van de bepaling onder 4°ter wordt aangevuld als volgt:

«en aan het Fonds voor Arbeidsongevallen».] (W 24.12.1976, art. 47, - inwerkingtreding : 01.01.1977)

2° er wordt een 4°nonies toegevoegd luidend als volgt:

«4°nonies, de schuldvorderingen van de verzekeraar in geval van betaling van vergoedingen en renten wegens arbeidsongeval tijdens de schorsing[van de waarborg] (W 13.07.2006, art. 69, 2° - Inwerkingtreding : 01.09.2006) van het verzekeringscontract.»

Art. 102. Artikel 20 van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling: [...] (Opgeheven W 10.08.2001, art. 36; Inwerkingtreding 17.09.2001)

Art. 103. Artikel 6 van het koninklijk besluit van 3 juni 1970 houdende coördinatie van de wetbepalingen betreffende de beroepsziekten wordt aangevuld met de volgende bepaling: «Het betaalt, ten laste van de Staat, het aandeel in de kosten van vervoer naar de begraafplaats van een ingevolge een beroepsziekte overleden seizoenarbeider dat, overeenkomstig de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap, ten laste komt van België terug.»

Art. 104. Worden opgeheven:

1° de wet van 21 juli 1890 instellende een Fonds van voorzorg en onderstand ten bate der slachtoffers van ongevallen bij de arbeid, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 66 van 10 november 1967;

2° de wet van 30 december 1929 betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden, gewijzigd bij de besluitwet van 28 februari 1947, de wetten van 7 april 1953, 11 juli 1956, 11 januari 1963, 10 oktober 1967 en 30 juni 1969;

3° de wet van 24 januari 1931 houdende instelling van het Nationaal werk voor wezen van de arbeidsslachtoffers, gewijzigd bij de wetten van 25 juli 1934 en van 15 maart 1962;

4° de wet betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 305 van 31 maart 1936, de besluitwetten van 9 juni 1945 en 17 december 1946, de wetten van 20 maart 1948 en 10 juli 1951, het koninklijk besluit van 16 februari 1952, de wetten van 28 mei 1953, 16 maart 1954, 17 juli 1957, 11 januari 1963, 11 juni 1964 en 10 oktober 1967, het koninklijk besluit nr. 66 van 10 november 1967, de wetten van 27 juni 1969 en van 30 juni 1969;

5° de besluitwet van 19 mei 1945 betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen in welker oorzaken een oorlogsfeit voorkomt, gewijzigd bij de besluitwet van 5 september 1945, de wetten van 30 december 1950 en van 10 oktober 1967;

6° de besluitwet van 9 juni 1945 tot wijziging van sommige bepalingen der wetgeving betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen;

7° de besluitwet van 20 september 1945 waarbij de wet betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen op de dienstboden wordt toepasselijk gemaakt;

8° de besluitwet van 13 december 1945 betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen, gewijzigd bij de wetten van 10 juli 1951 en 27 juni 1969;

9° de wet van 30 december 1950 waarbij de bevoegdheid inzake arbeidsongevallen en lichamelijke en stoffelijke schade voortspruitende uit sommige bijzondere risico's verbonden aan het laden en het lossen, het vervoer, het opslaan of het behandelen of eenvoudig uit de aanwezigheid van oorlogstuigen in België, van het Speciaal Fonds voor de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen ingevolge oorlogsfeiten, naar de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van slachtoffers van arbeidsongevallen overgebracht wordt;

10° de wet van 10 juli 1951 tot wijziging van de wet betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen;

11° de wet van 11 juli 1956 tot aanvulling van de wet van 30 december 1929 betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden;

12° de wet van 11 januari 1963 tot wijziging van de arbeidsongevallenwetgeving, gewijzigd bij de wet van 31 maart 1967;

13° het koninklijk besluit nr. 66 van 10 november 1967 tot verruiming van de bevoegdheden van de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen en tot wijziging van haar benaming in "Fonds voor Arbeidsongevallen".

Art. 105. De Koning kan de bestaande wetsbepalingen wijzigen en opheffen om de tekst ervan in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet.

Art. 106. De Koning stelt voor iedere bepaling van deze wet de datum van inwerkingtreding vast.

Voor de werkgevers die krachtens de bepalingen van artikel 9, derde lid van de wet betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen, bij ministerieel besluit werden vrijgesteld van de bijdragen, bepaald krachtens artikel 18 van dezelfde wet, wordt artikel 49 slechts van toepassing één jaar nadat de Koning dit artikel in werking liet treden.

[Aangaande de vaste personeelsleden van de hierna aangeduide instellingen alsook van de instellingen waarvan zij de verplichtingen hebben overgenomen, treden de artikelen 49 en 50 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 betreffende de verplichte verzekering in werking op 22 mei 1983 voor de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, op 1 mei 1982 voor de «RadioTélévision belge de la Communauté française» en op 1 juli 1982 voor het «Belgisches Rundfunk und Fernsehzentrum der Deutschsprachigen Gemeinschaft».] (W 29.04.1996, art. 30 - Inwerkingtreding: 01.01.1972)